XXVII. évfolyam, 28. szám. **Ára: 1,80 Ft** 1971. július 15.

Ludas Matyi

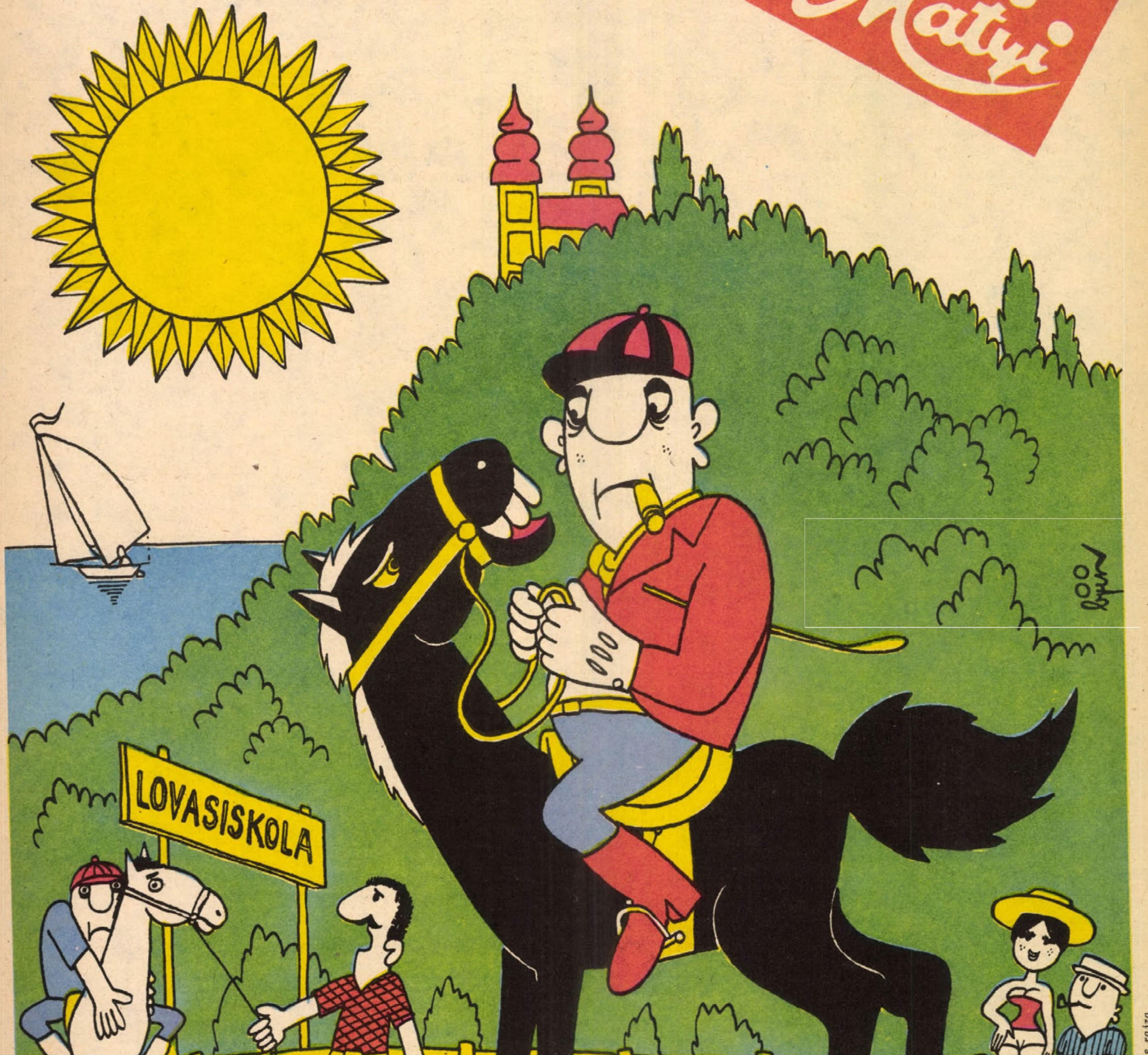

Balázs-Piri Balázs rajza

ÉLELMES LÓ

— Ide figyeljen, miszter, én ősszel Bécsben versenyzem, nincs véletlenül átadó dollárja?...

KEDVES LUDAS!

GÖDI GONDOK

Nyolcszáz méternyi utat kellene megépíteni a József Attila utcában. Már 1966-ban elkezdték a munkát, de mindmáig nem tudtak végezni vele. Hasonló ütemben folyik a Rákóczi utcában is az útépítés. Mindkét munkát az Őrbottyáni Költségvetési Üzem végzi.

A helyi tanácsnak is van egy saját üzeme, de nem merték rájuk bízni ezt a munkát, mivel az útépítéshez nem értenek. Mint azóta kiderült, az őrbottyániak sem értenek hozzá, de ők nem annyira aggályoskodók. Nekikezdtek, mondván, majd csak lesz valahogy... Aztán mégsem lett sehogy. Most a gödi tanács a döntőbizottság elé akarja citáltatni őket.

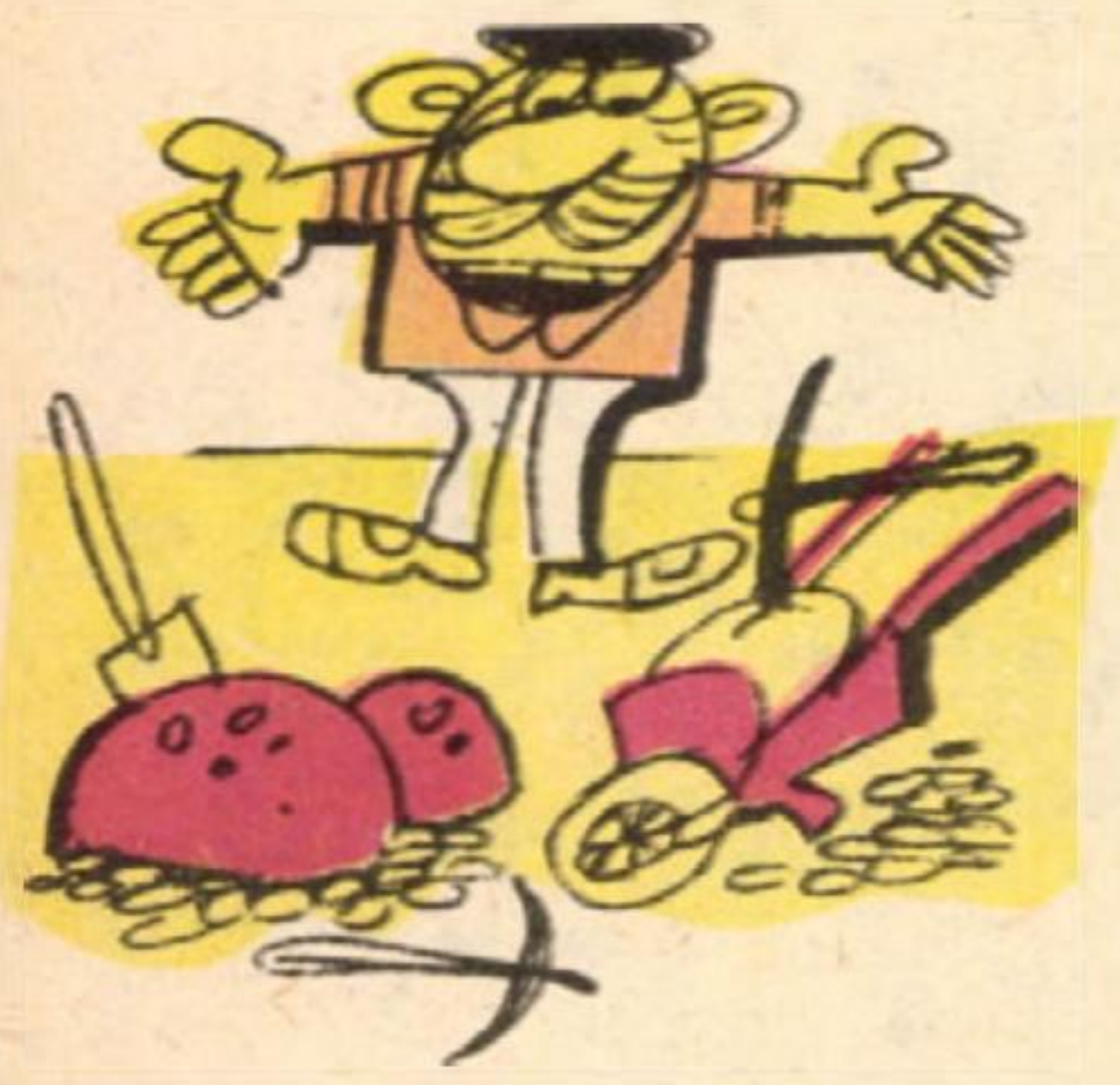

A pereskedés alatt az útépítés zavartalanul szünetel.

* * *

Két sütőüzem van a községben. Ezek nem mindig győzik a helyiek ellátását, ilyenkor a váci kenyérgyárból hoznak utánpótlást. A váci kenyeret nem nagyon szeretik a gödiek, mert mindig gondot okoz nekik: a vajat kenjék-e a kenyérre, vagy fordítva? A váciak kenyere ugyanis gyakorta sületlen, nyúlós, szalonnás, szinte kenni lehetne. Akár a falra is.

Egy csütörtöki napon, déli tizenkettőkor jártunk Gödön. A 2-es számú műút mentén, az árokban 80—90 ember ücsörgött, köröttük kerékpárok és gázpalackok. Ebből rögtön tudtuk, hogy propán-bután gázra várnak. Megkérdeztük: mióta ülnek ott? Kiderült, hogy a serényebbjei már reggel hatkor elkezdték a kilátástalan várakozást. Mert azt, hogy jön-e gáz és mikor, senki sem tudta. Kedden érkezett utoljára gázszállítmány a községbe, azt azonnal szétkapkodták. Mostanában nagyon gyakran előfordul, hogy napokig gáz nélkül maradnak, s csak hosszú, idegőrlő ácsorgás, várakozás után sikerül a palackot kicseréltetni.

Szerettünk volna a cseretelep vezetőjétől felvilágosítást kérni. Ám hiába csöngettünk hosszan, kitartóan a kapun, senki sem jött ki. Próbáltuk telefonon felhívni, nem vették fel a kagylót.

Ez a legegyszerűbb megoldás. De a lehető legrosszabb.

A legjobb az volna, hogy kapjon elég gázt a lakosság. Ám ha valami miatt ez nem lehetséges, akkor legalább pontosan tájékoztassák őket: mikor érkezik gáz és mennyi? Hiszen az ÁFOR budaörsi telepe nincs olyan messze, hogy onnan ne érkezhetne menetrendszerű pontossággal a szállítókocsi.

De az, hogy száz embernek hajnaltól délutánig az útszéli árokban kelljen lesni, várni, mikor méltóztatik végre arra járni a gázos kocsi, az tűrhetetlen, megengedhetetlen állapot!

(radványi)

MIÉRT ÜRES A TELEK?

Fényképes bírálat jelent meg a Ludasban arról, hogy a Népstadion út 67. szám alatti telek milyen elhanyagolt állapotban van.

A kerület ezt a telket általános iskola építésére kívánja igénybe venni. A kiviteli tervek 1968 óta készen állnak és azóta sem a kerület, sem a Fővárosi Tanács nem tudott kapacitást biztosítani. Már könnyűfém szerkezetes megoldásban is kerestünk kivitelezői kapacitást, de erre is elutasító választ kaptunk. Az iskolára pedig nagy szükség lenne, mert a Hungária körút szélesítése kapcsán a kerület kisegítő iskoláját lebontják, és a csökkent képességű gyermekek elhelyezése teljesen megoldatlan gond.

Májusban megrendeltük a szemét elhordását a Köztisztasági Vállalatnál, akik június 10-i kelettel megírták, hogy nem vállalják. Ezután egy magánfuvarosnál is megrendeltük, aki már el is kezdte a munkát. A szemét elhordatása után a füvet lekaszálják, elsimítják a terepet valamennyire. A kerítést megmagasítják és a kaput zárhatóvá teszik. Mindez a munka 63 900 forintba kerül, ami nagyon súlyosan érinti az oktatási osztály költségvetését, mert egy-egy általános iskola karbantartási kerete a kerületünkben mindössze 50 000 forint. Ebből az egész évi fenntartást, javítást, festetést, állagmegőrzést biztosítani kell. Erre az üres telekre eddig azért nem fordítottunk semmit, mert az iskoláink fenntartási költségkerete olyan minimális, hogy abból elvenni szinte lehetetlen.

Ungvári József oszt. vez.
Bp. XIV. ker Tanács

HASZNOS FELKÉSZÜLÉS

Mikor nyár előtt nyilatkoztak,
hogy felkészültek a sörgyárak,
az emberek pánikszerűen
a boltok elé odaálltak.
Tolongás volt, nagy izgalommal,
vették az italt, amit hoztak,
el kellett látni a háztartást,
hiszen a gyárak nyilatkoztak.
Nos, ma már, hogy vannak hiányok,
a vevő bemegy a közértbe,
egyéb üdítő italt venni,
meglepetésben van itt része.
Colát kér ő, vagy Pepsit, Jaffát,
meggylevet és effajta dolgot,
az eladó csak sajnálkozik
és mutatja az üres polcot.
Mert ez sincs, az sincs. A felelős ki?
Hiszen van, kit a guta üt meg!
Miért nem nyilatkoztak arról,
hogy ezekre is fölkészültek?

(–vászy)

MOSSAM VAGY NE MOSSAM?

Vásároltam magamnak egy nyári ruhát, amelynek az anyaga a selyemhez hasonló. A gyártó cég, a budapesti Minta Ktsz, három cédulát tűzött a ruhához. Ezek közül az egyik részletesen taglalja a mosási utasításokat és közli, hogy a ruha vegyileg nem tisztítható. Egy másik cédulán viszont ez áll: „Nem mosható! Csak vegyileg tisztítható!”

Most hát melyiknek higgyek?

Széles Józsefné
Hajdúszoboszló, Szamuely u. 4.

JÁRÓKA

Kisfiamnak hálóval ellátott, kerek járókát keresek. Minden boltban az a válasz: volt, de elfogyott, újabb szállítás csak egy-két hónap múlva várható. Lehet, hogy a fiam már szaladni fog, mire egy járókát sikerül neki szereznem?!

Csuka Imréné
Bp. XVII., Sóska u. 88.

HOL A MAGNÓM?

Tavaly januárban vásároltam egy Tesla gyártmányú Urán magnót. Azóta már kétszer volt a szervizben, először 201 napig, másodszor 31 napig tartott a javítása. Most harmadszor is szervizben van, harmadik hónapja immár. De még azt sem tudom pontosan, merre járhat. A pásztói Gelka-szervizben azt mondták, Salgótarjánba küldték, amikor ott érdeklődtem, azt válaszolták, hogy tovább küldték Pestre. Remélem, ott megállapodott, vagy azóta már a világot járja talán? S még egy kérdés: mikor kapom vissza, tartósan megjavítva?

Lucza Sándor
Kisbárkány

EZ AZTÁN AZ ÉBERSÉG!

Szerettük volna megállapítani, hogy kerületünkben milyen távol esnek egymástól a körzeti orvosi rendelők, és egy-egy körzet milyen nagy területű. Előttünk feküdt Budapest minden trafikban megvásárolható térképe, ám nem volt rajta feltüntetve a lépték. Gondoltuk: megtudakoljuk, mennyi a Petőfi-híd hossza és milyen széles a Duna a Petőfi-hídnál, ezekből az adatokból csinálunk majd léptéket a térképre. Először házon belül próbáltunk tudakozódni, de az építés-közlekedési osztály főmérnöke nem tudta a kért adatokat. Ezután a Fővárosi Tanács hídosztályát hívtam fel, ők sem tudták megmondani a Petőfi-híd hosszát. Felhívtam a Kartográfiai Vállalatot (a térképet ők készítették), pontos adatokkal nem tudtak szolgálni, de adtak egy telefonszámot. Feltárcsáztam a 635—260-at, elmondtam, ki vagyok, mit akarok. Hideg zuhanyként ért a válasz: „Ezeket az adatokat telefonon nem adhatom meg!” Hiába fogadkoztam, hogy nem akarom a levegőbe röpíteni a Petőfi-hidat, a kedves 635—260-as továbbra is hajthatatlan maradt és megtagadott minden felvilágosítást.

Így aztán nem marad más megoldás: vagy centiméterrel kell lemérnem a hidat, vagy pedig lépésekkel kell kiszámítanom a hosszát.

Dr. N. I.
kerületi főorvos

LEVÉLSZEKRÉNY A KAPU ALATT

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy minden 26-án pénzt kapok egy intézménytől. 26-án tehát otthon maradok, hogy se a postásnak ne kelljen még egyszer fáradnia, se nekem ne kelljen kimennem a pénzért a Verseny utcai postára. Az intézmény rendes, pontos, 25-én adják fel a pénzt, 26-án megjön.

Június 26-án azonban nem jött meg. Csodálkoztam és otthon maradtam 28-án is. (27-e vasárnap volt.) De 28-án se jött meg. Felhívtam az intézményt. Válasz: feladták 25-én. Kimentem a Verseny utcába, a letétesekhez. Nincs náluk. Akkor beszélni akarok a főnökséggel. Az utalvány azonnal előkerült, s most a letétesek csodálkoztak: itt van rajta a két jelzés, nézzem csak: kiküldték a kézbesítővel 26-án is, ma is; nem hagyott értesítést az ajtóban? Nem hát, de nem is kellett volna, hiszen otthon voltam, vártam. Összenéznek.

Eddig csak a magam ügyének látszik. De megszólalok: „Tudom, mi az oka ennek...” És ők mondják ki, nem én: „A levélszekrény a kapu alatt... Nem akart felmenni ezzel az egy tétellel.” És belenyugvó bólogatásukból, szomorkás mosolygásukból világosan kitűnik, hogy nem egyedi eset az enyém.

Nevelők, lélektanászok figyeljenek! A könnyítés, hogy a levelekkel nem kell feljönnie, azt eredményezi, hogy a pénzt se hozza fel (noha van felvonó), hanem összevár több napon át több küldeményt.

Belenyugszom, mint a letétesek. Ne hozzák fel a pénzt se, semmikor. De: már az első napon dobjanak be értesítést a levélszekrénybe a kapu alatt. Délután minden címzett kisétál a pénzért, ott a közelben a Népstadion, abban elférünk, az lesz a letéti osztály. És újévkor mi kapunk a kézbesítőktől negyven forintot. Bedobják a levélszekrénybe a kapu alatt.

Leszkai András
Bp. VIII.,
Népszínház u. 24. IV. 4.

GYORSHAJTÁS

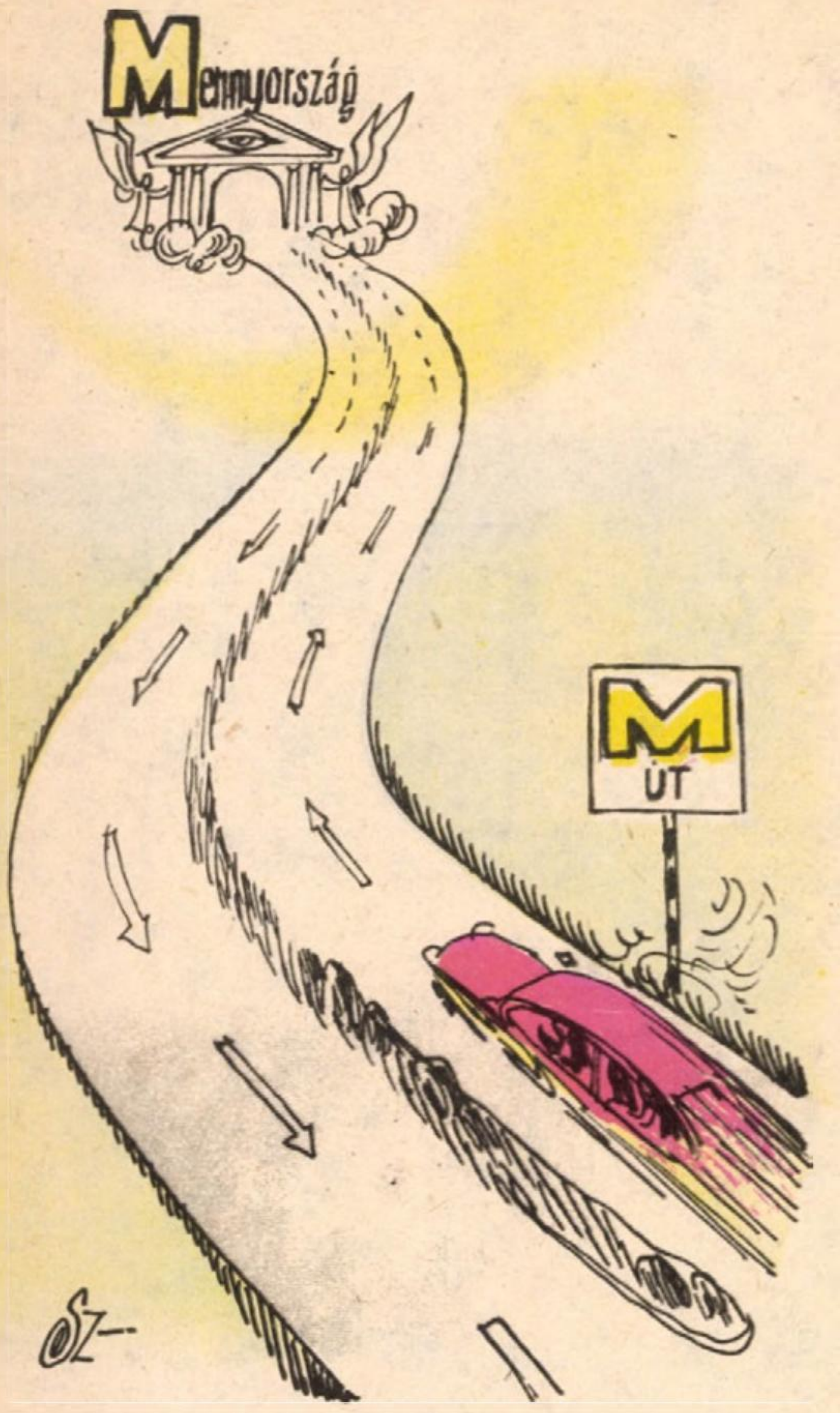

NEMCSAK A SKÓTOK...

Észak-Írországból rendszerint lehangoló hírek érkeznek. Ezért üdítő a londoni „Daily Mirror"-ban megjelent kis történet. Egy amerikai turista beült egy kávéházba egy Belfasthoz közeli kisvárosban. Két főtt tojást rendelt. Amikor fizetésre került a sor, a pincér két fontot számított a két tojásért.

– Ilyen ritka errefelé a tojás? – kérdezte meglepve az amerikai.

– Nem! – hangzott a válasz. – A vendég ritka.

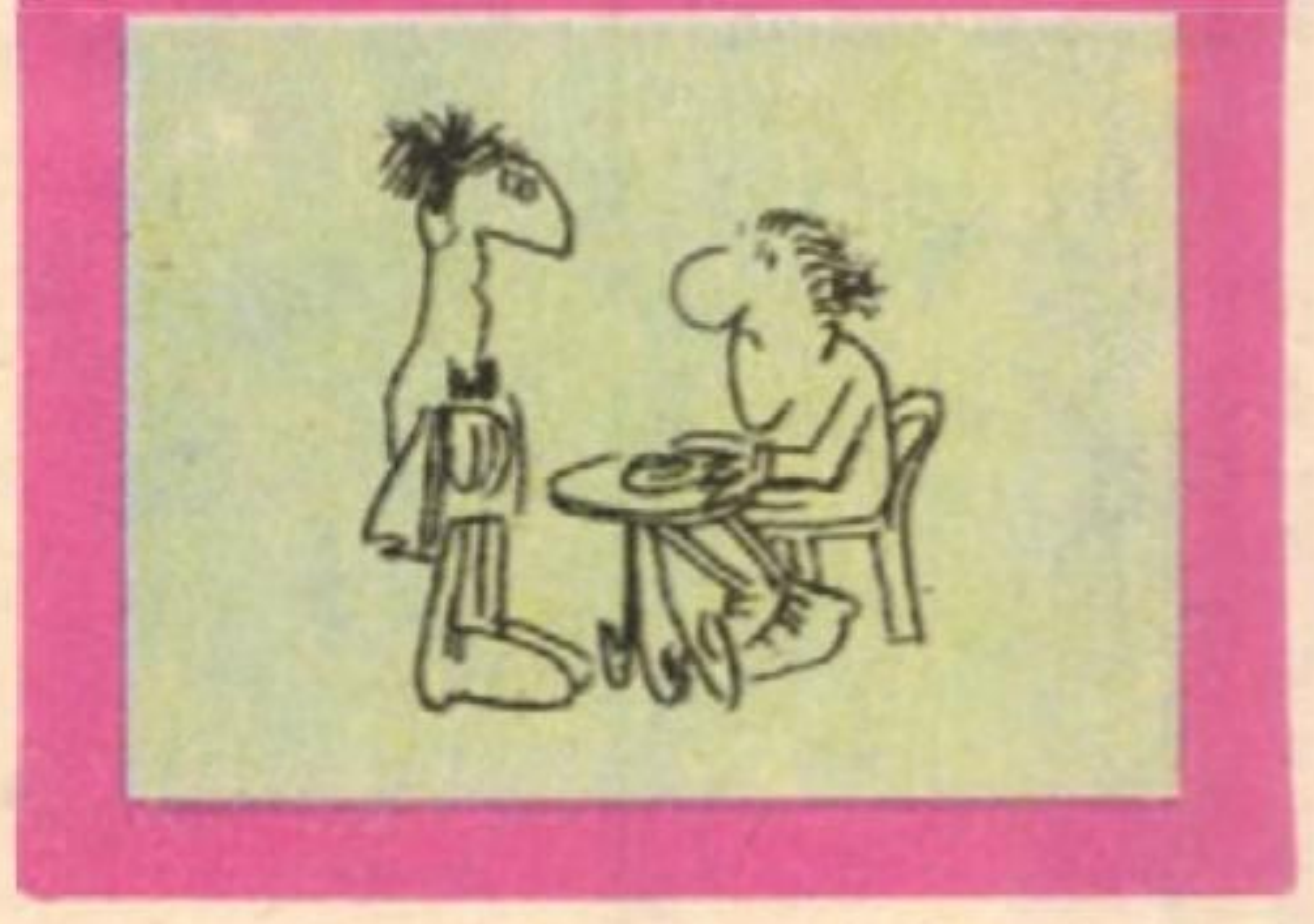

ELŐRELÁTÓ BOMBÁZÓK

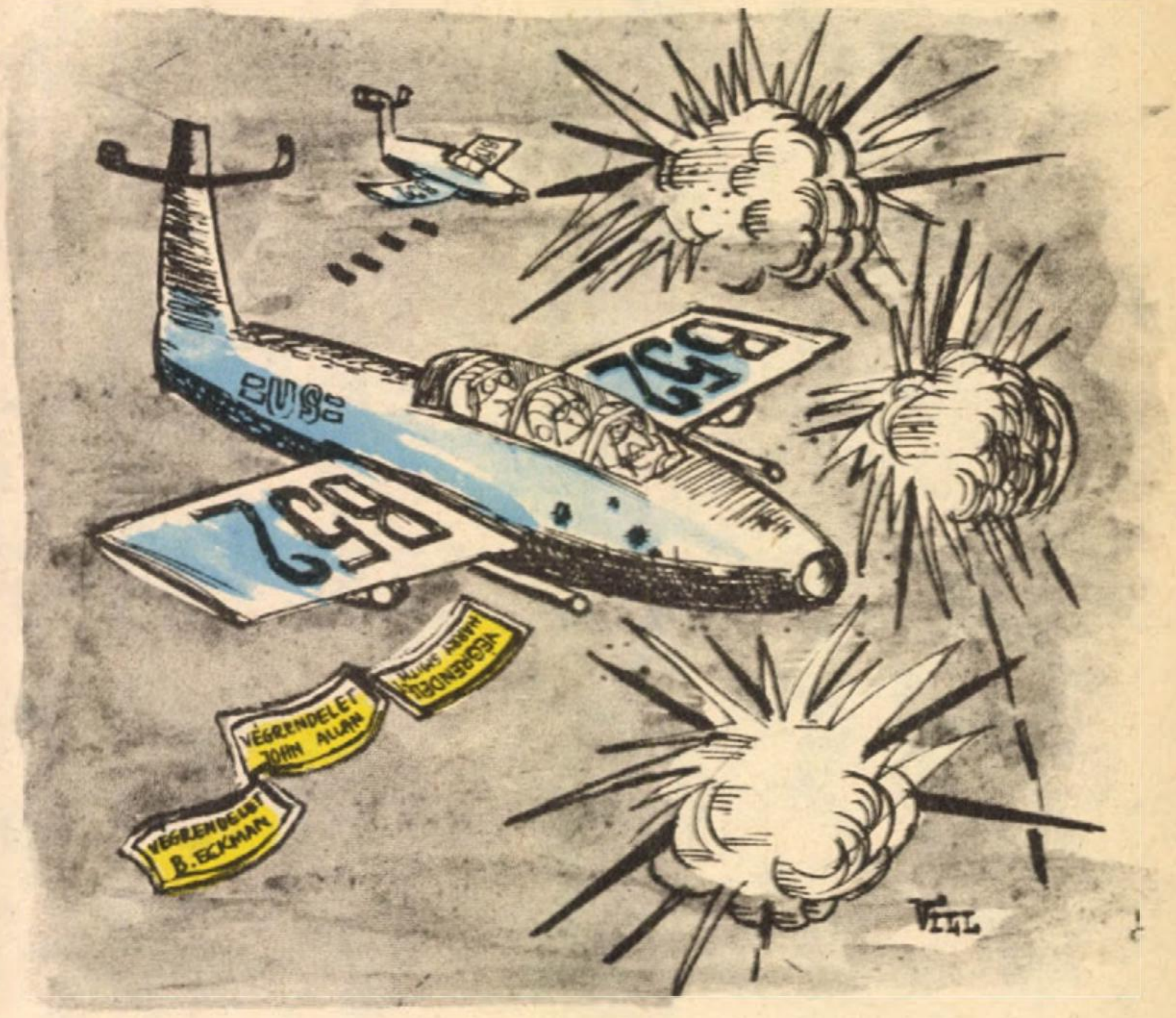

ÉBRESZTŐ

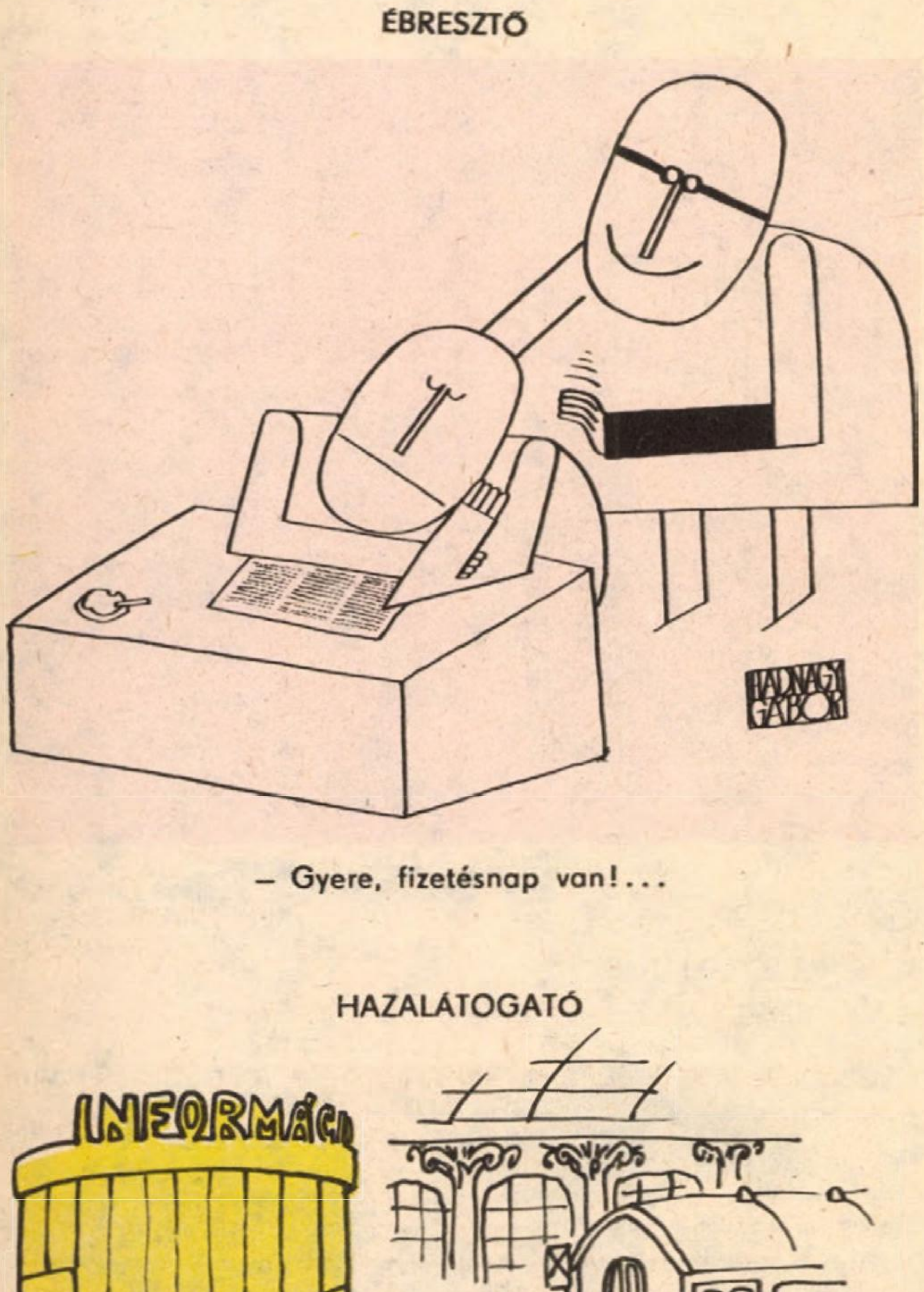

– Gyere, fizetésnap van!...

HAZALÁTOGATÓ

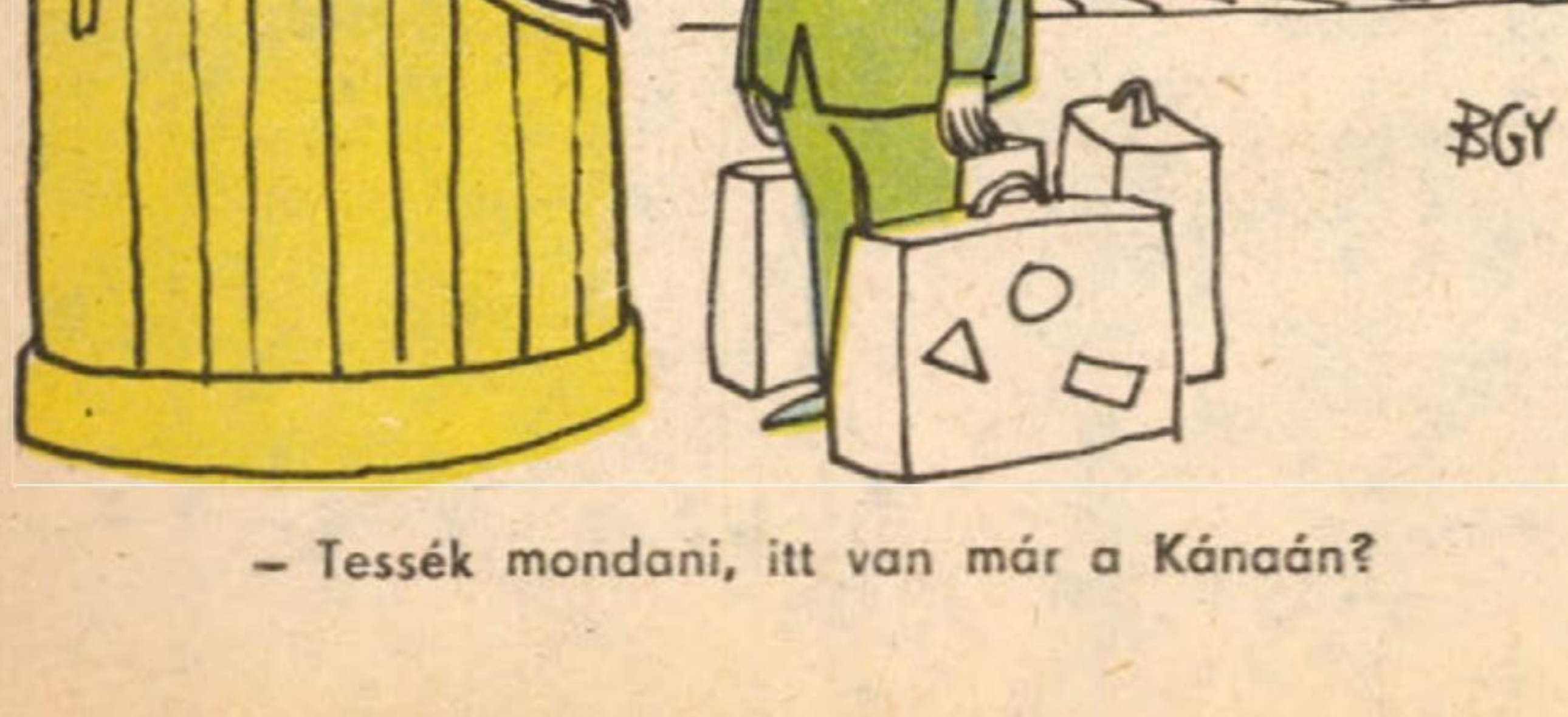

– Tessék mondani, itt van már a Kánaán?

KISKERT

A szép Linóleumné kellemes vonalú lába a földbe gyökerezett, ahogy a kiskapuba ért. Az ütő, amely a kaptató utolsó szakaszán már bolondóra módjára kalimpált, most hirtelen megállt benne. Első gondolata az volt, hogy rendőrért szalad, és feljelentéssel él ismeretlen tettesek ellen, akik kiskertjébe hatolva, tudta és beleegyezése nélkül kigyomlálták a virágágyait.

A következő pillanatban aztán csaknem elájult a rémülettől. Az egyik bokor alatt a férjét pillantotta meg. Linóleum Géza gyalogbékaként lapult az aljanövényzet között és a sziu indiánok vérszomjas lendületével, valamint a vegyszeres gyomirtás hatásfokával szaggatta a gazt, a dudvát meg a tarackot.

A szép Linóleumné erőt vett magán. Harcos egyéniség volt, a dédnagymamája kisdobosként szolgált Lebstück Mária alatt. Odalépett a magáról megfeledkezett Linóleumhoz és a homlokára tette kezét.

— Beteg vagy, fiacskám?

Az ügy valóban a csodák határát súrolta. Kevésbé lett volna döbbenetes, ha a Pentagon dob át egy erős diverzáns csoportot a Rekettyés köz 2/b gyomkészletének felszámolására, vagy ha néhány szelíd Mars-lakó szedegeti dallamos cincogások közepette a kert ökörfarkú kóróit és maszlagos nadragulyáit. Linóleum Géza ugyanis régebben a körúti virágtartók intézményét is retrográd tendenciának, az ellenséges természetbe való visszasüllyedés biztos jelének tekintette és gúnyos mosollyal nyugtázta, amikor Gizike, a csüggedt kis anyagkönyvelő tavasszal egy csokor ibolyát tett dunsztosüvegben az íróasztalra.

— Príma — mondta ilyenkor Linóleum Géza. — A következő az lesz, hogy visszamászunk a fára.

Most meg ugyanez a Linóleum Géza négykézláb kúszta végig a Rekettyés köz 2/b nyolcvankét négyszögölét és még a fal is csupa keserű beléndek volt.

— Beteg vagy, fiacskám? — kérdezte a szép Linóleumné.

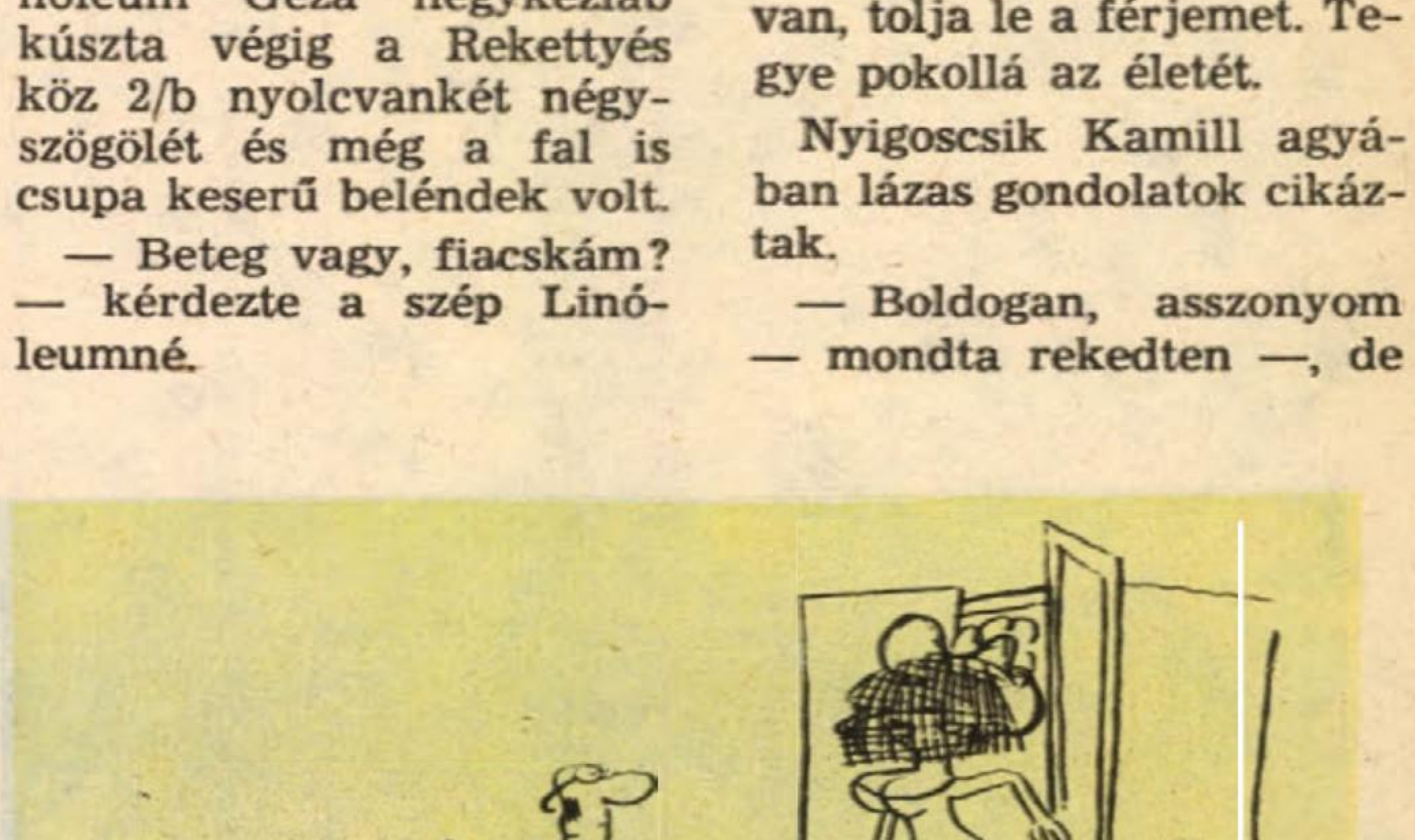

Géza felegyenedesett. Reuma volt a derekában, tűz a szemében és sár a homlokán.

— Muszáj volt egy kicsit mozognom — mondta. — Különben fix, hogy felrobbanok. Képzeld, ez a nyamvadt Nyigoscsik ma letolt az irodában. Ő. Engem. Ez a vizesnyolcas. Ez a húslégy... — és friss tébollyal vetette magát a tövises bojtorjánra meg a varacskos gyíkszikre.

Másnap reggel kinyílt Nyigoscsik Kamill iratszekrényének ajtaja és egy sűrűn lefüggönyözött hölgy lépett az irodába, teljesen a húszas évek rémfilmjeinek modorában. A jelenség hátravetette fátylait és igéző pillantást vetett a hápogó Nyigoscsikra.

— Linóleum Gézáné vagyok. Uram, számítok férfiúi diszkréciójára. Nem élném túl, ha a férjem tudomást szerezne erről a látogatásról.

Nyigoscsik Kamill nem tartozott a ciklonszerű temperamentummal megáldott férfiak közé, most azonban megigazította a nyakkendőjét. Százszázalékos ziccereket manapság csak válogatott csatárok hagynak ki.

— Uram — mondta a szép jövevény —, kérésem lenne önhöz. Ha egy módja van, tolja le a férjemet. Tegye pokollá az életét.

Nyigoscsik Kamill agyában lázas gondolatok cikáztak.

— Boldogan, asszonyom — mondta rekedten —, de hát semmi okom rá. Az ön férje kitűnő munkaerő, pontos, gyors, megbízható...

— Hm — szólt az asszony. — Esetleg szóvá tehetné, hogy olykor szürcsölve eszi a levest. Talán hatásos lenne, ha néhány cinikus megjegyzéssel fogadná, amikor egérszerűen fintorgatja az orrát.

Nyigoscsik Kamill feljegyzéseket készített, aztán kihúzta magát.

— Az ön óhaja parancs, asszonyom — fuvolázta Don Juan modorában. — És most, ha szabadna tudnom, mi is légyen hát eme női praktikák végcélja?

— No, istenkém — szólt rejtélyes mosollyal Linóleum Gézáné. — Ki kéne már hordani a paradicsomtövekre a műtrágyát.

Peterdi Pál

SZIGORÚ SZÜLŐK

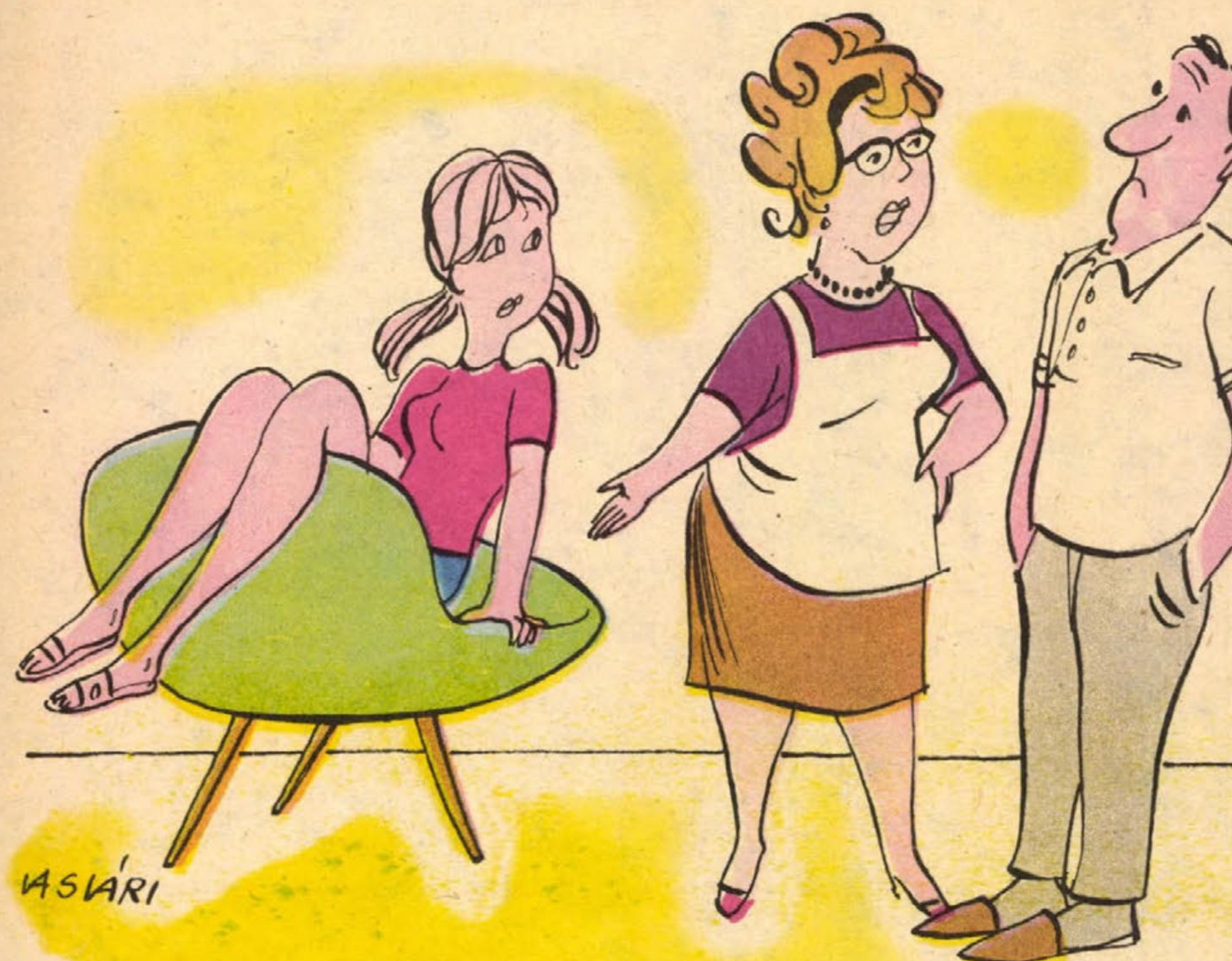

– Ha vendégek vannak, Ági csak így ülhet a forró nadrágban!

KERTVENDÉGLŐ

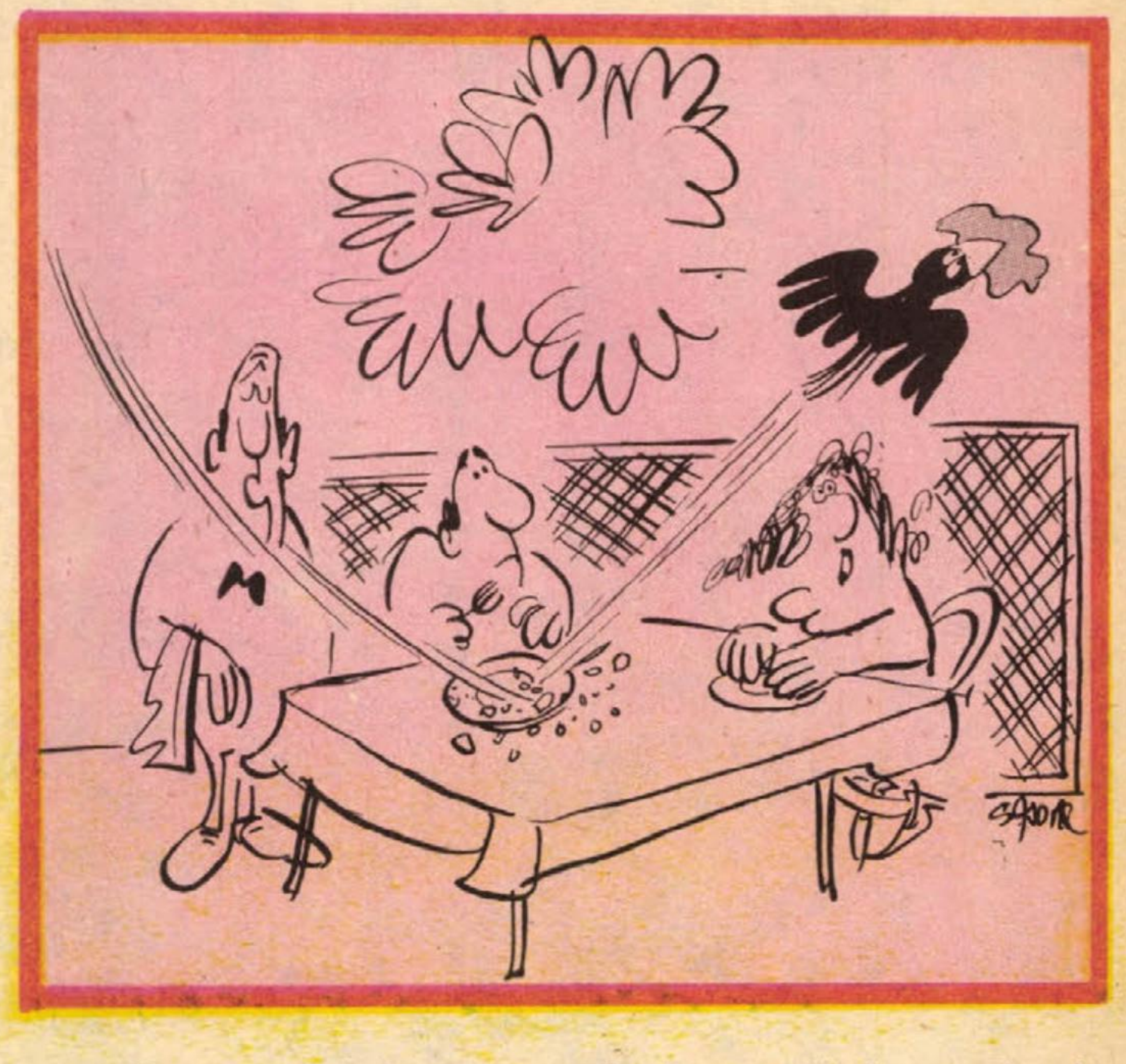

– Nagyon ideszokott, mert nálunk nagyobbak az adagok, mint másutt!

SZERELEM nagyban és kicsinyben

Egy kérdés, amire senki se válaszoljon, csak önmagának: ha most választhatna a nyájas Olvasó, milyen szerelmet választana? Szerelmet nagyban vagy szerelmet kicsinyben? Hogy szeretne Ön szeretni? mindent fölégető vad lobogással, örökre a tiédalapon, vagy csak éppen hogy, könnyen, gyorsan, bonyodalmak nélkül?

Bizony, nem könnyű ezt a kérdést hamarjában eldönteni. Hogy a lényeghez közelebb jussunk, némi segítségül fölsorolok néhányat a különböző fajsúlyú szerelmek legfőbb ismérveiből:

Szerelem nagyban: első látásra szent őrület, elsöprő szenvedély, álmatlanság, vad féltés, átsírt éjszakák. Térden állva jövök Hozzád, you are my destiny, ó Júlia, ó, Dulcinea, ó, Madame Bovary! Fehér leányszoba, rózsaszín hálószoba, szülőszoba — aztán: „egy kétszobásért két egyszoba, szétköltözők, figyelem!” Búcsúlevél, méreg, Duna, kötél, özvegyi fátyol, sötét lobogó. Szerelem nagyban.

Szerelem kicsinyben: futó ismeretség, flört, presszó, május, csók, ibolya. Egy lány nem ment haza. Sárika egy kicsikét butácska. Kégli-dal. Csak semmi lelkizés, apuskám! — Holnap hívj föl, most rengeteg a dolgom. — Az a kis szőke. Az a jó barna dög. Gombház sej, ha leszakad. Szerelem kicsinyben.

Nos, hogy jobb szeretni, melyik a boldogság? Engedjék meg, hogy kitaláljam. Csak arra vigyázzanak odahaza, hogy az arcuk ne áruljon el semmit! Az az igazság, hogy a nők — tisztelet a kivételnek — a nagy szerelemről álmodoznak; a férfiak pedig — még nagyobb tisztelet a még kisebb kivételnek — a komplikáció nélküli, sima kis érzelmekre szavaznának. A magyarázat egyszerű: ugyanis a nagy szerelmek tetemes hányada házassághoz vezet — és a házasságot mindig a nők akarják jobban. Pedig a házasság, hosszú távon, nem tartósítja kifejezetten a nagy szerelmeket. Ha Montague Rómeó és Capulet Júlia története például heppienddel végződik, nem adok rá öt évet, és Rómeót nem lehetett volna hazacsalogatni a a barátaitól, miközben Júlia sírva mosta volna a pelenkákat. A kis szerelmek viszont, amelyekhez nem társul kosztpénz-vita, házimunka és rohamszerű szóáradat, gondos beosztással évekig eltarthatnak. Ez a férfiak filozófiája ebben az ügyben, mondjuk ki, ha nem is rokonszenvesen, legalább őszintén.

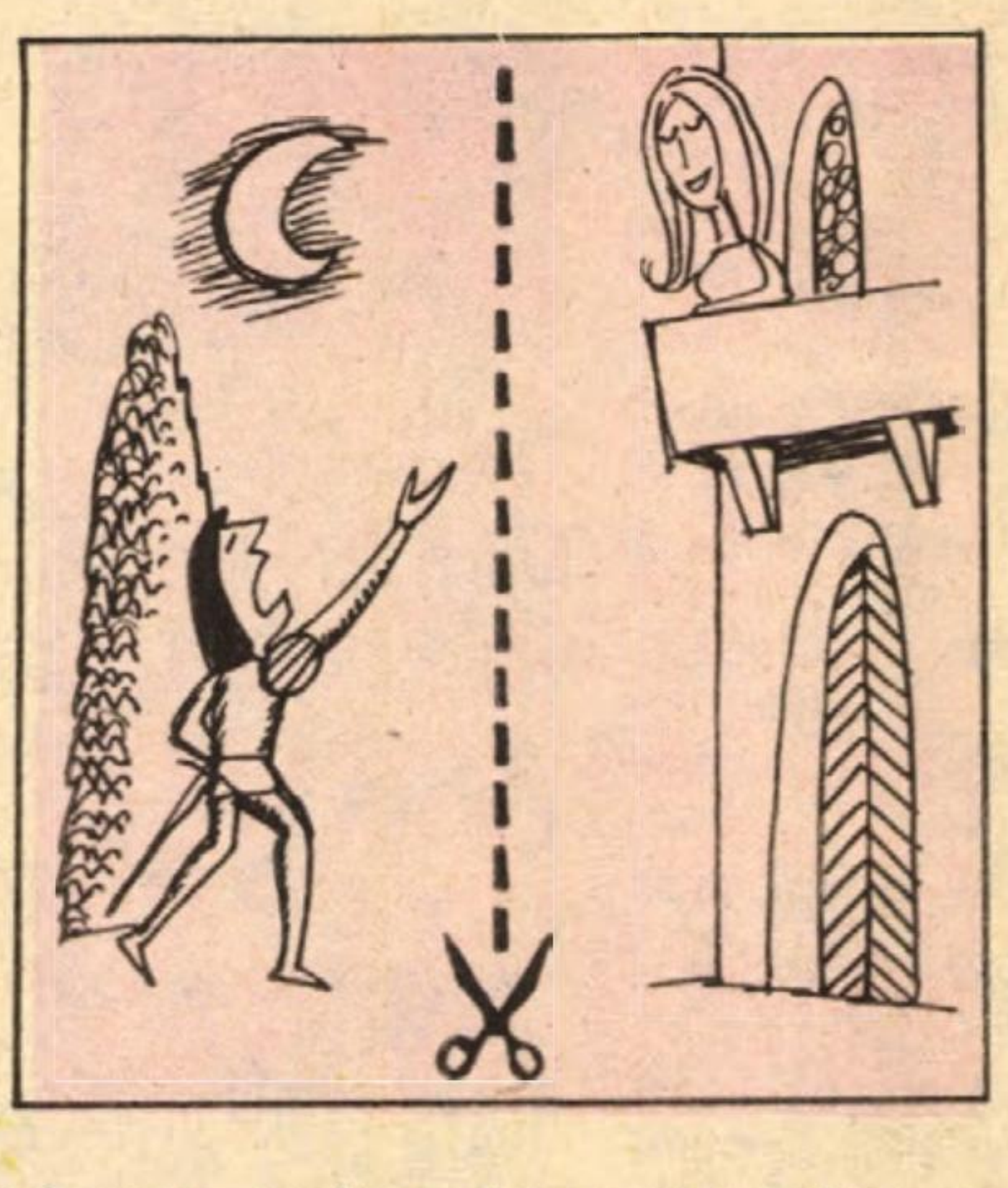

Aztán még egy. Statisztikai bizonyságaink vannak, hogy a nagy szerelmek általában lehangoló véget érnek. A történelem és világirodalom sok száz híres szerelmese alaposan meglakolt érzelmeiért. Kleopátra belehalt viharos szerelmeibe, a jó öreg Dante élete végéig szenvedett Beatrice miatt, Karenina Anna is csúnyán végezte szegény. A szerelmes költő is csak akkor költ igazán, ha szenved; a komponista az elválás fájdalmát zengeti húrjain, a Traviatától a Véget ért egy fejezet-ig. Ilyenek többnyire a nagy szerelmek: tragikus finaléjukról értesül az egész világ. De mi van, ha Kovács Ica egy könnyű kis szerelembe fog Kiss Janival? Legföljebb fölpofozza a mamája, viszont ami a legfőbb: köztük marad az egész.

És most tessék még egy percig várni azzal a fölháborodással, hiszen nem akarok én senki érzelmeibe belegázolni. Sem cinikus módon lejáratni a nagy, a szent, az igazi szerelmet! Annál inkább sem állhatok a kis szerelmek pártjára, mert a gyakorlatban csakis a nagy szerelmek léteznek! Arra a kérdésre, hogy „szeretsz?”, még senki sem válaszolt úgy, hogy „módjával”, „részint”, „ideigóráig”, „holnap reggelig”, „bizonyos tekintetben”. Ilyen őszinte, ilyen bátor ember nincs. Erre a kérdésre mindenki csak azt meri válaszolni, hogy „hát persze, hogy szeretlek, őrülten, kimondhatatlanul, halálosan, örökké, egyre jobban, te csacsi, hát nem érzed?”

És többnyire tényleg érzi. Szeretné érezni, tehát érzi is. A kiábrándult asszonyokat, a kikapós férjeket, a gyűlölségben elváltakat, a leányanyákat, a lóvátett vőlegényeket, az összes megcsalatott szerelmest mind-mind halálosan, örökké, egyre jobban szerették, valamikor övék volt a legszebb, az egyetlen szerelem a világon.

Igen, persze, van kivétel is. Ön a kivétel, aki most végigolvasott, tudom. Ön — és én, ha megengedi. Mi ketten. Mi aztán tudjuk! Na de a többiek! Gondoljunk a többiekre, akik nem ismerik a nagy, az igazi, a sírig tartó szerelmet, szegények!...

Kaposy Miklós

KOOPERÁCIÓ

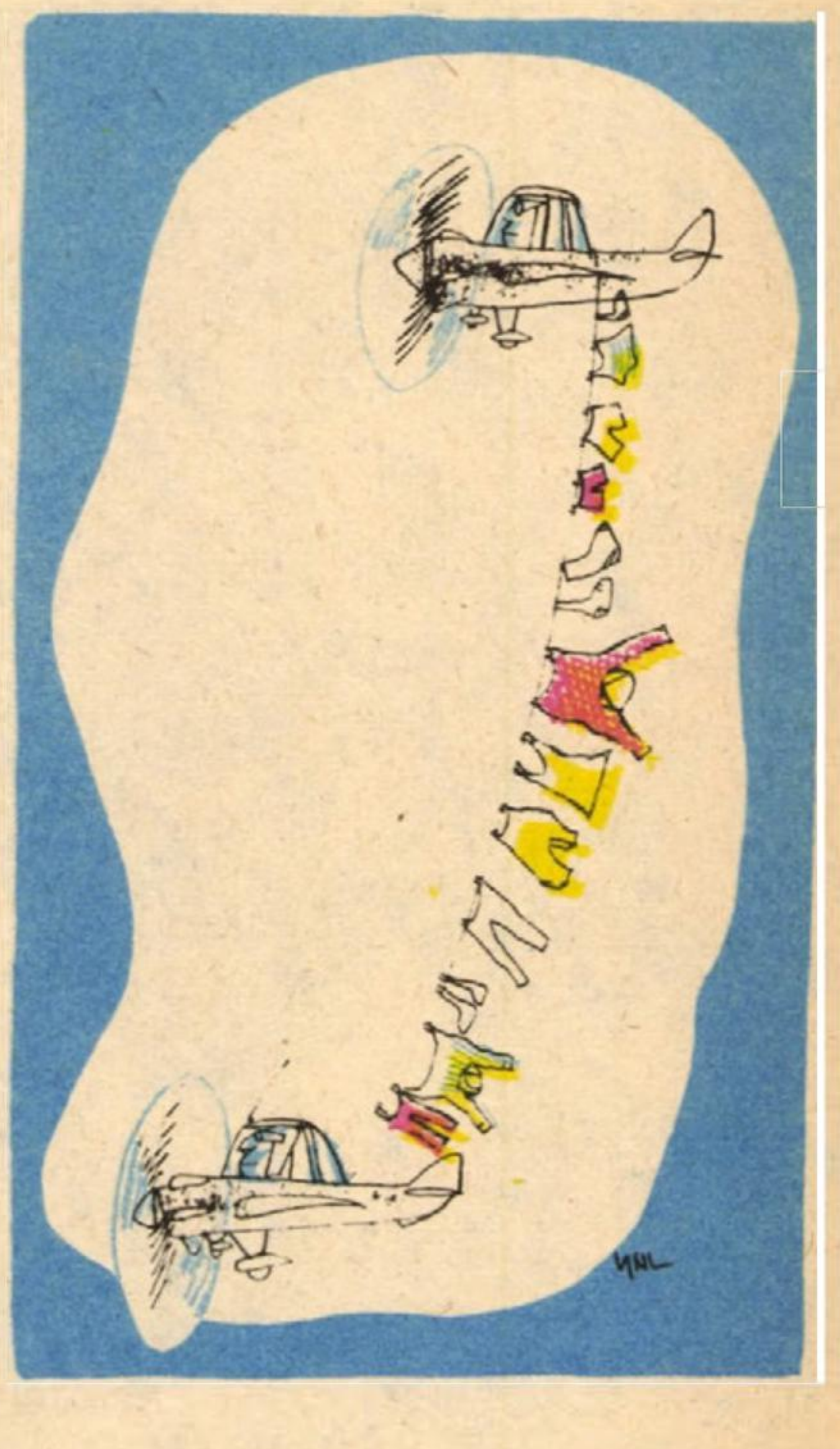

AH...

A régi arisztokrata vicc jut eszünkbe, amely szerint a komornyik tiszteletlenül idézett egy közmondást, s azt merészelte mondani, hogy „ma nekem, holnap neked!” Mire úrnője hidegen helyreigazította: „Talán úgy mondaná, hogy ma nekem, holnap a kegyelmes asszonynak!”

Az történt ugyanis, hogy őfensége Anna főhercegnő amerikai látogatása alkalmával megfázott. A „New York Times” megnyugtatásképpen közölte: „A princessznek nincs komolyabb baja, közönséges hűlése van!” Mire a lap egyik angol olvasója, Mrs. Leon Clark így tiltakozott: „Egy főhercegnőnek hogyan lehet közönséges hűlése?”

LÁZADÓ FIATALOK

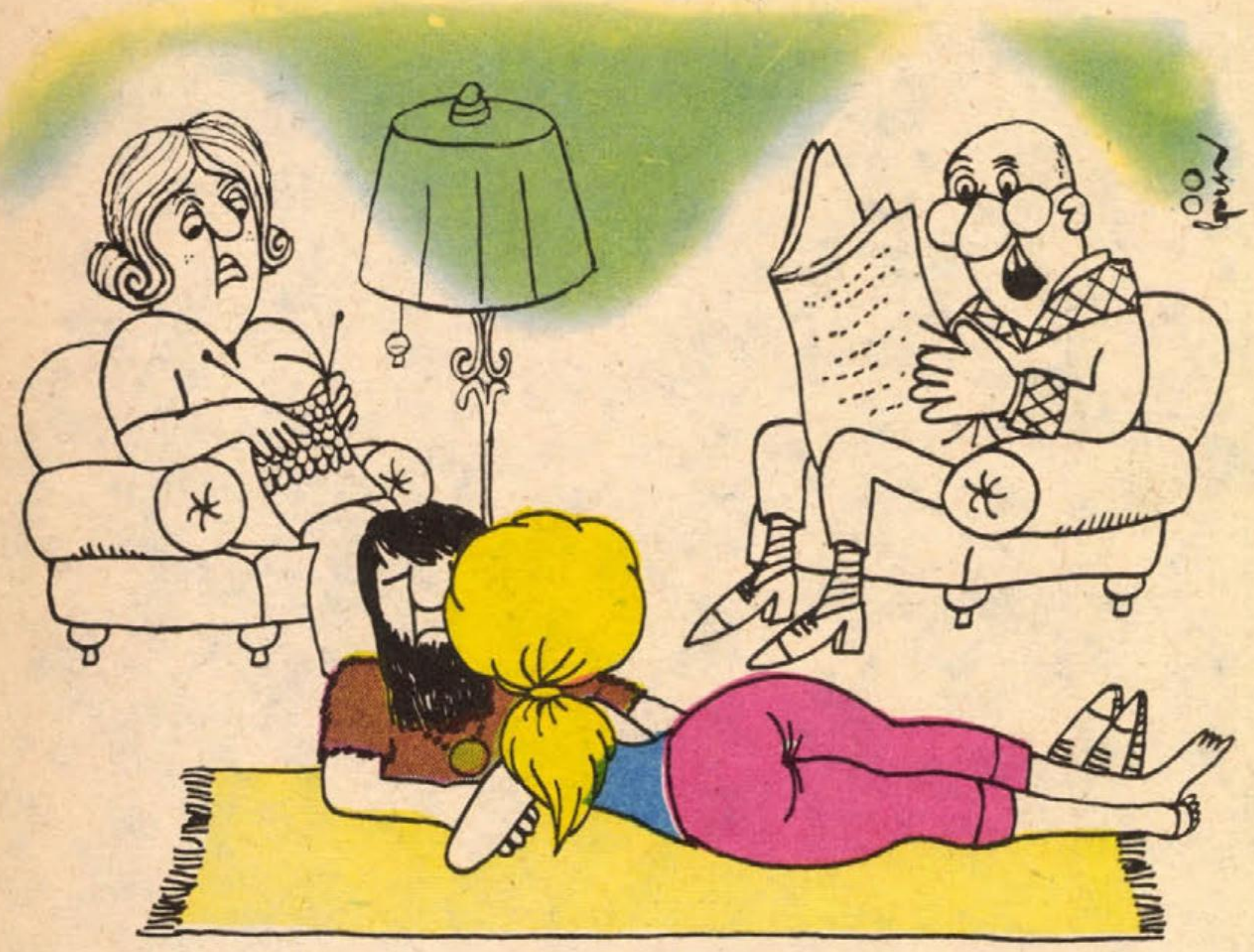

– Mondd, kislányom, szerinted a fotel is a kispolgárság találmánya?...

A BOMBA

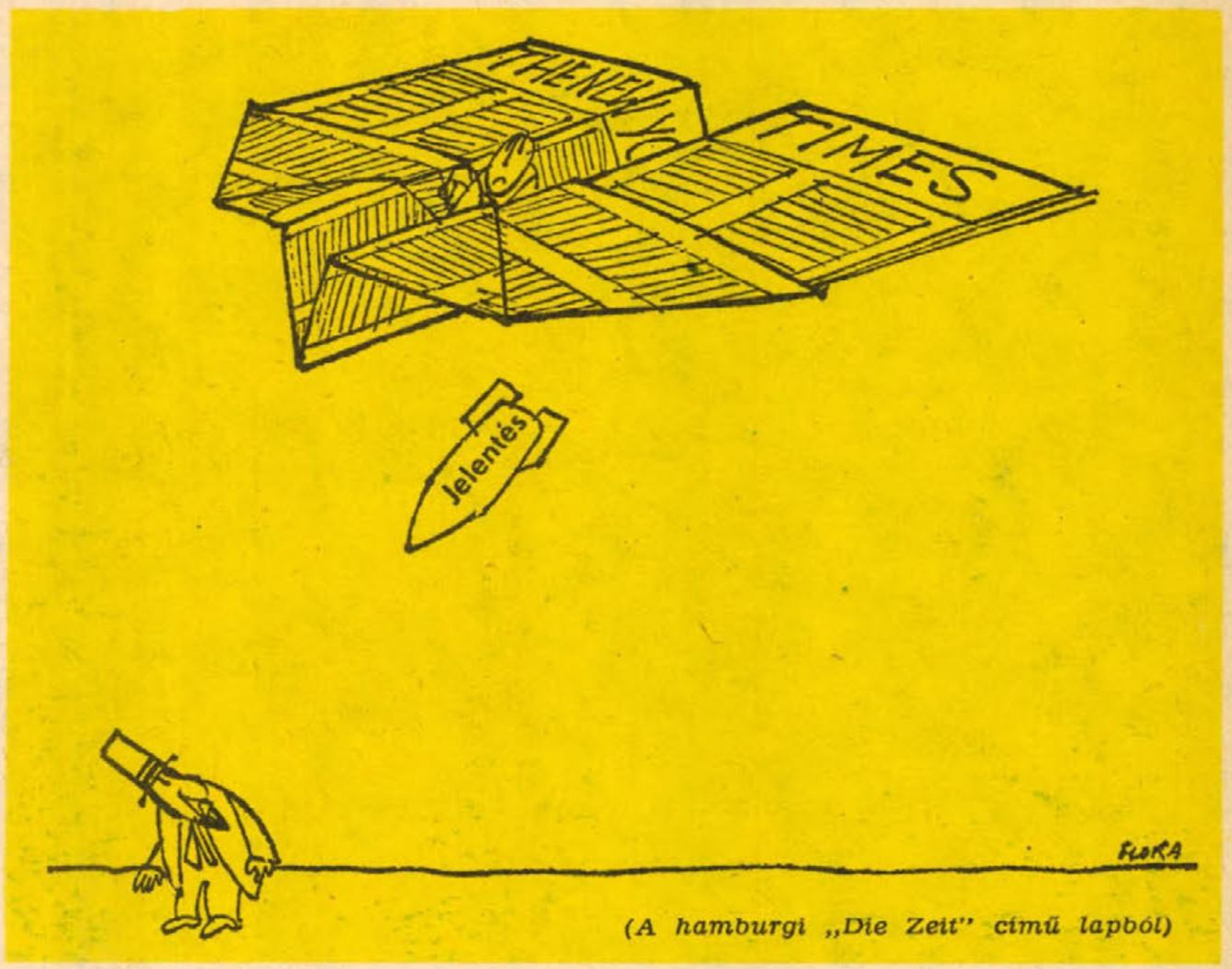

(A hamburgi „Die Zeit" című lapból)

EGY LEGYET HÉT CSAPÁSRA

Ülök a kertben, jóízűen, mikor az orrom hegyére száll egy légy, és ott jön-megy, mint hogyha a saját orrán volna. A légy arcátlansága abból adódhat, hogy megfigyelte: az ember nem képes megfelelő csapást mérni a saját orrára.

Felállok hát, és az ajtó mögé lépek, az ajtó, ha kilép rajta valaki, éppen orrba fog verni, ott, ahol a légy ül.

Türelmesen várakozom egy kilépőre, húsz centiméterre tartva arcomat az ajtóhoz. Az ajtónyitás szinte elkábít, de a homlokomon támad egy púp, rossz szögben tartottam oda a fejemet, a légynek szánt csapást felfogta a koponyacsont.

Kiállok tehát az utcára, és megszólítok egy ismeretlen járókelőt:

— Uram — mondom neki —, az orromon egy légy ül. Legyen olyan kedves és mérjen rá egy ökölcsapást. Ne törődjék az orrommal, csak a léggyel. A légyre sújtson le, kíméletlenül, mintha én a világon se lennék.

— Nagyon szívesen — mondja az idegen, és a füléig elvigyorodik. — Bármikor — teszi hozzá, majd előzékenyen leveszi a napszemüvegemet, nehogy megsértsen vele ütés közben. Beméri a távolságot és egy csapott egyenessel leterít. Amikor magamhoz térek, az orrom a duplájára van feldagadva, és a légy még kényelmesebben sétál rajta.

Elhatározom, hogy a legyet adminisztratív úton fogom az orromról eltávolítani. A hatóságok intézkedését kérem — egészségügyi okokra való hivatkozással — az orromon mászkáló légy kiirtására.

A Tisztifőorvosi Hivatal a legnagyobb megértéssel fogadja kérelmemet, csupán a rend kedvéért egy igazolást kell hoznom arról, hogy a kiirtásra kerülő állat: légy. A Rovartani Intézetben sincsen sok huzavona, éppen csak rápillantanak az orromra, és máris diktálják az igazolást arról, hogy egy légy sétál rajta, melynek irtása fontos közegészségügyi érdek.

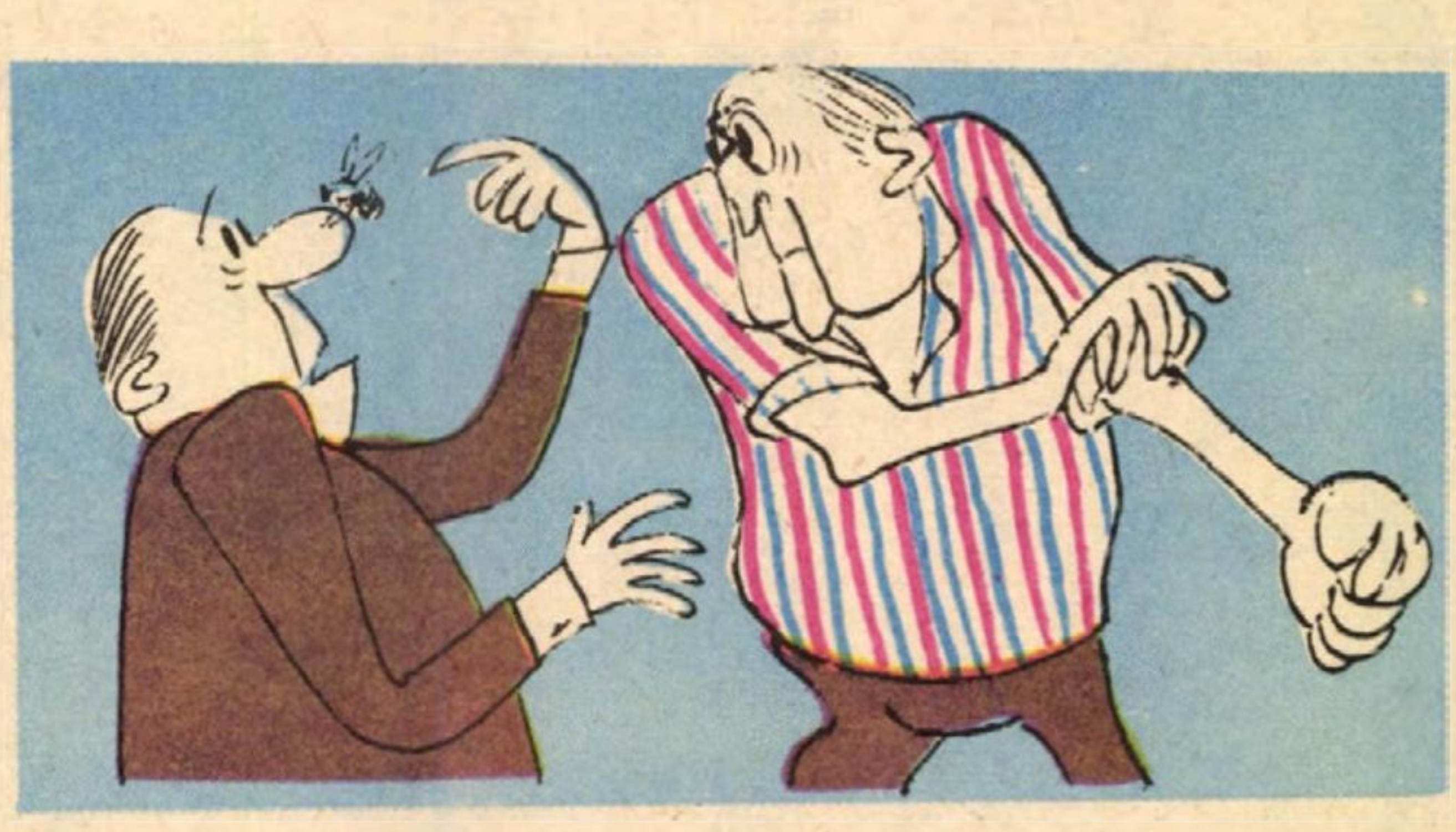

Látszólag gyorsan megy most már minden. Hivatalos utasítást kapok a Járványkórház részére, ahol a légyirtást elvégzik. A kezelőben minden ragyog a tisztaságtól. Miután egy székbe ültettek, egy nyers modorú férfi siet elő, fehér köpenyben, fémnyelű légycsapóval és fölémhajol, figyelmesen megszemléli az orromat. Aztán felegyenesedik, a légycsapó csörrenve esik egy üvegasztalkára.

— Uram — mondja a fehérköpenyes alig leplezett bosszúsággal —, én itt nem látok legyet. Alaposan megnéztem az orrát, tessék nézze maga is!

Türelmetlen udvariassággal egy tükröt tart az orrom elé.

— Ezért tartjuk fel az embereket felesleges panaszokkal — jegyzi meg közben és felvonja a vállát. — Egyébként, ha kívánja — teszi hozzá —, megcsinálhatom a légyirtást az orrán, ahogy akarja. Itt az irásos utasitás a részemre, nekem semmiből sem áll, ha kívánja, tessék!

Felkapja a légycsapót és a két szemem közé csap vele. Aztán aláírok valamit, és már el is siet.

Még fel sem állok a székről, amikor iszonyú sejtelem fog el: a légy a homlokomon mászik! Időközben átmehetett az orromról és én nem vettem észre. Az ideges, fehérköpenyes után nem merek menni, a fülészeten pedig már nincsen rendelés.

— Megvan! — kiáltok fel egyszerre, és a homlokomra csapok. — Hogy eddig ez nem jutott eszembe! A légyről egyszerűen nem veszek tudomást, úgy veszem, hogy nincsen!

Ez volt az a pillanat, mikor a légy döglötten lehullott. Mert miközben a homlokomra csaptam, éppen a tenyerem alá került.

Somogyi Pál

MEGLEPŐ HATÁS

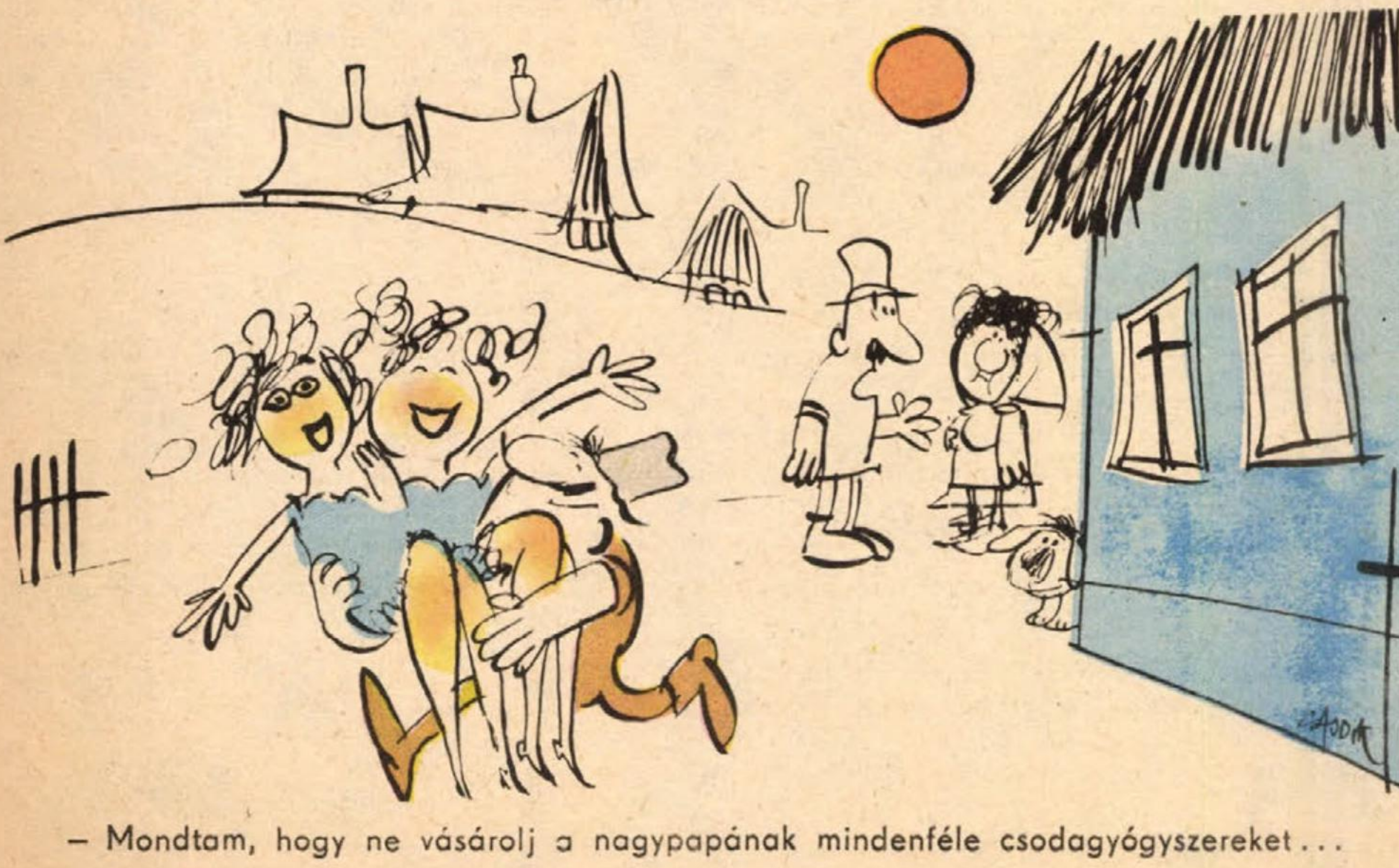

– Mondtam, hogy ne vásárolj a nagypapának mindenféle csodagyógyszereket...

ÜRÖM AZ ÖRÖMBEN

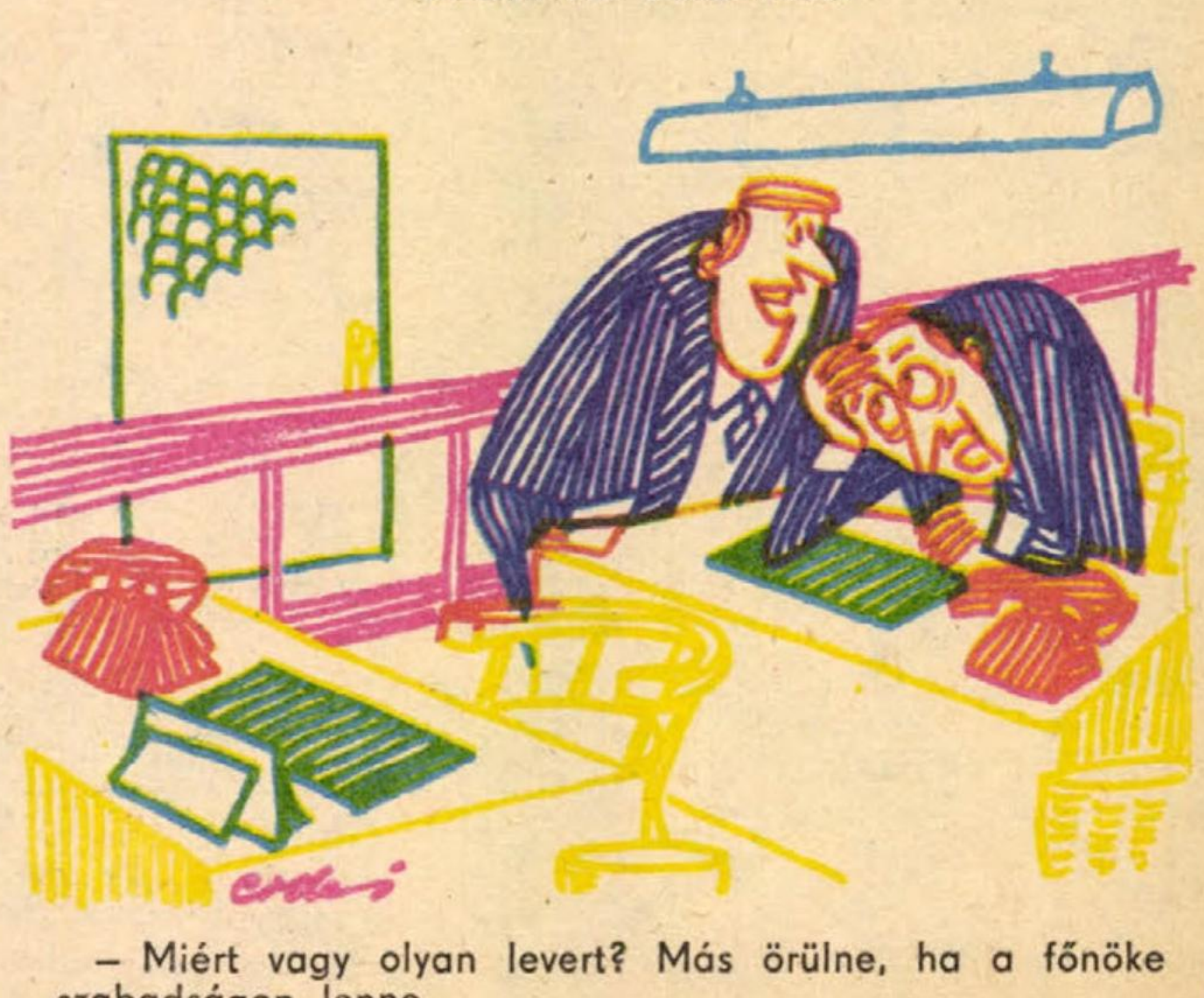

– Miért vagy olyan levert? Más örülne, ha a főnöke szabadságon lenne...

– Igen, de úgy repülnek a napok, a hetek...

CIRKUSZBAN

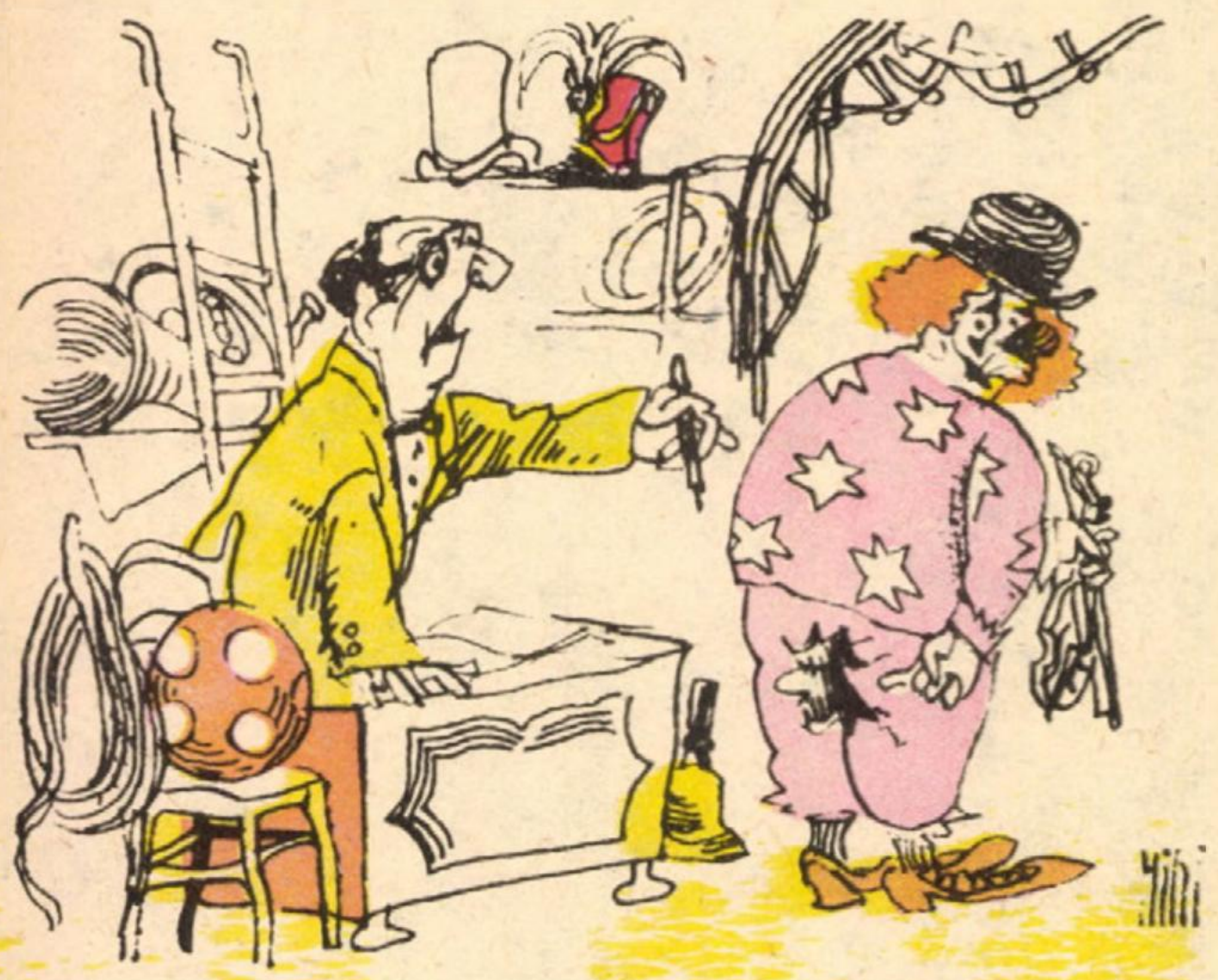

– Sajnálom, de havonta csak egy munkaruha jár...

MEGBÜNTETTÉK AZ ÁRDRÁGÍTÓ VENDÉGLŐSÖKET A BALATONNÁL

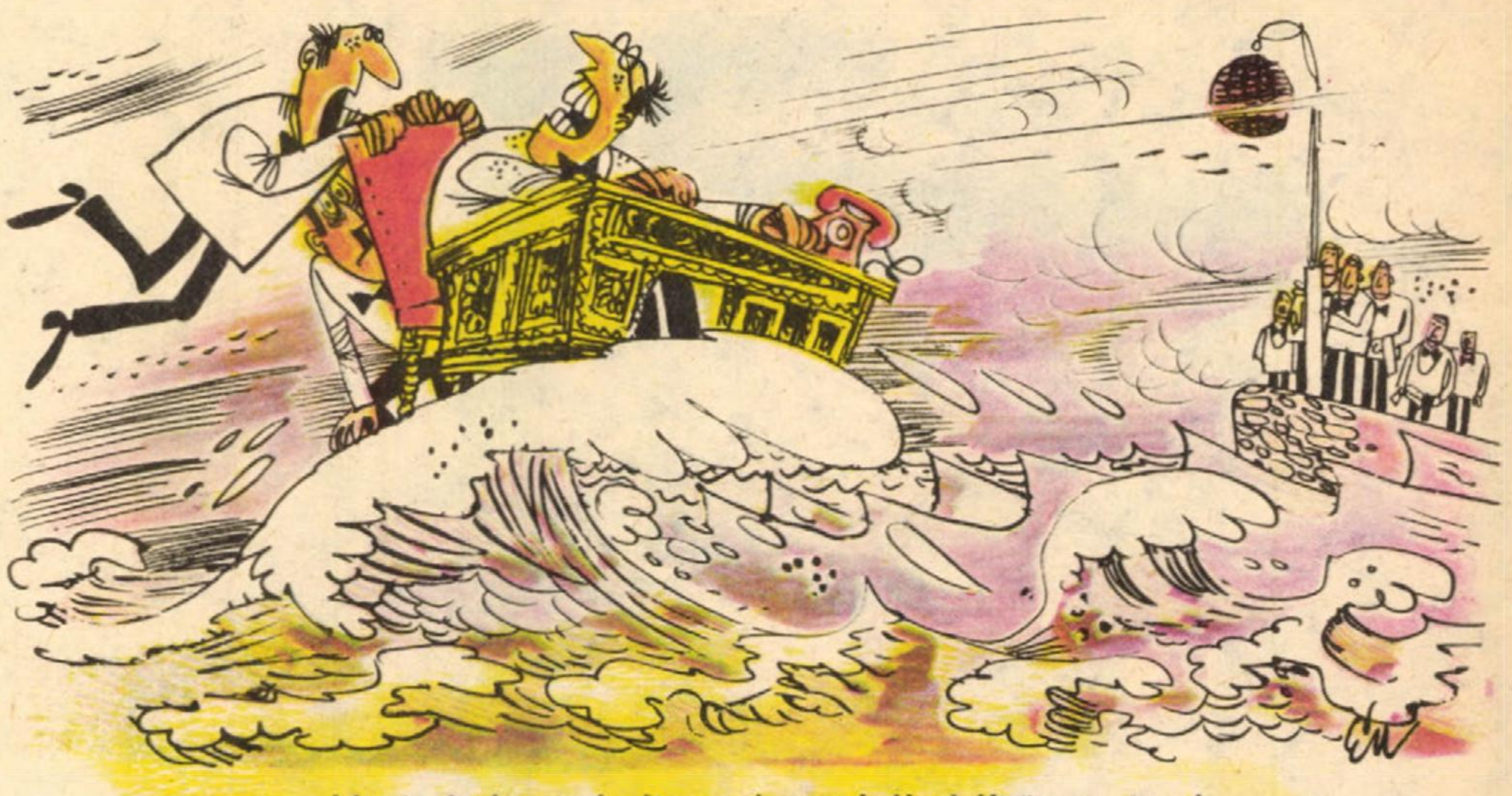

– Mindenki kapaszkodjon a beosztásába! Kitört a vihar!...

ARASSUNK SZEMVESZTESÉG NÉLKÜL!

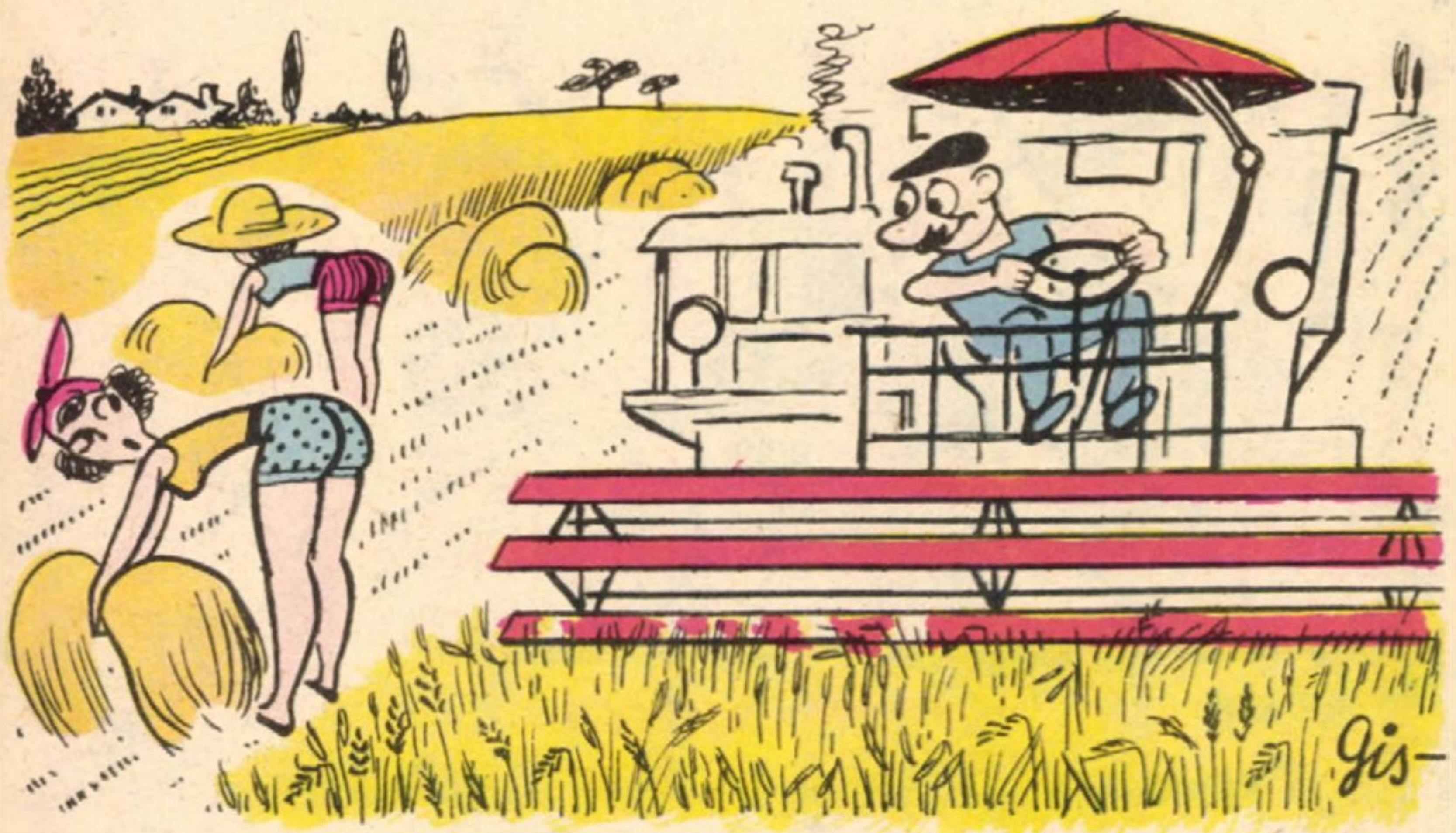

– Vigyázzon, János bátyám, még kiesik a szeme...

VÁLÓPER

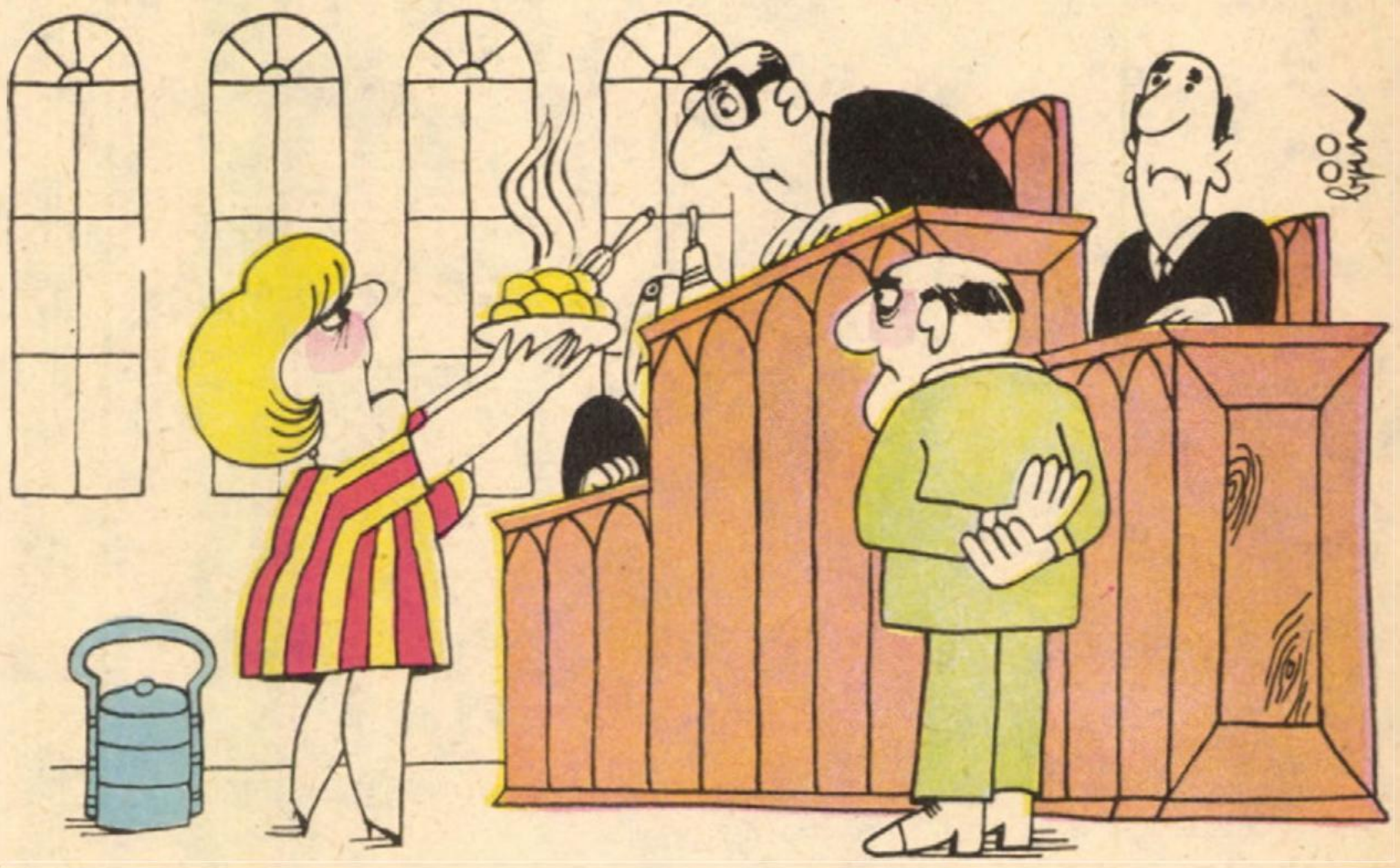

– Tessék csak megkóstolni a főztömet! A férjem azt meri állítani, hogy ehetetlen!

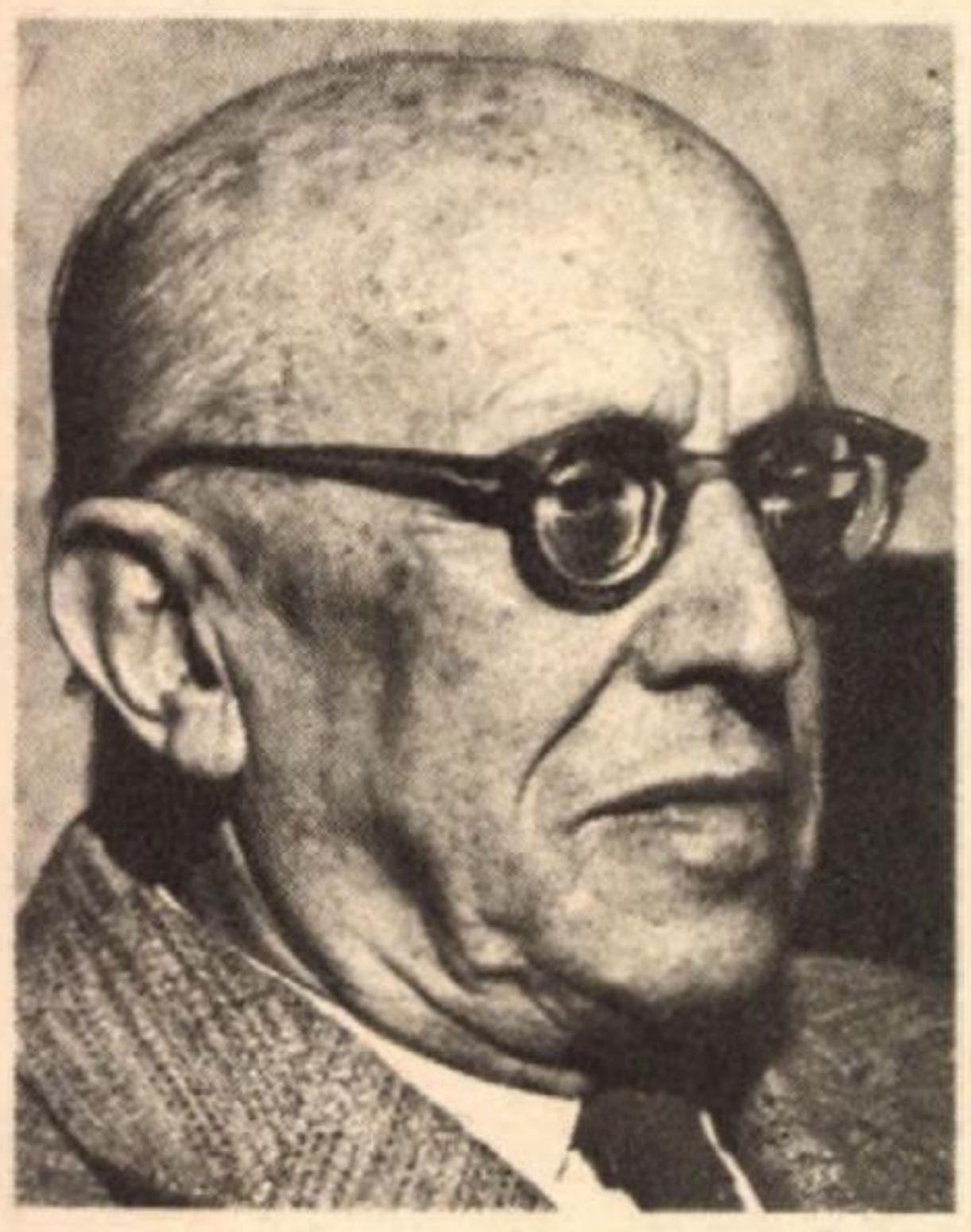

HUMORÜGYBEN BALÁZS SÁNDORNÁL

Húsz éven keresztül rendszeresen jelentek meg írásai a Ludas Matyiban, tehát nem kell bemutatnom őt, még kevésbé a humorát. Bevezetőben inkább arra kérek választ, miért nem ír lapunknak az utóbbi időben.

— Írói pályafutásomat egy humoreszkkel kezdtem, s óriási sikerem volt. Ennek ellenére elhatároztam, hogy amint elmúlik bohó ifjúságom, kizárólag komoly dolgokkal foglalkozom.

— A pályakezdő írások mindig érdekesek, különösen, ha kirobbanó sikert jelentenek, tehát...

— No, no! Nem szeretném, ha hencegő alaknak tartanának. A sikerem nem kirobbanó volt, csupán óriási, azaz szabályszerű, illetve — egész pontosan — *kevésbé szabályszerű.*

— Ez úgy hangzik, mint valami iskolai minősítés. Ha jól emlékszem, annak idején a magaviseletet osztályozták ezzel a rafinált meghatározással.

— Nyertél, erről van szó. Pozsonyi diákkoromban — még háromnegyed százada sincs ennek, csak hetvenkét éve — Láng Sándor álnéven küldtem el első írásomat a Pesten megjelenő „Magyar Figaró" című pikáns vicclapnak. Magam is meglepődtem, amikor nyomtatásban viszontláttam, és sietve eldicsekedtem vele osztálytársaimnak. Közülük valaki pedig a tanárainknak. Ki akartak csapni, de bölcs osztályfőnököm azt mondta: „Mit nem! még elbízná magát, hogy úgy járt, mint Csokonai meg Petőfi. Elég lesz neki egy »kevésbé szabályszerű«."

— Ezt a nemes gesztust akartad viszonozni azzal, hogy magad is tanár lettél?

— Ez így nagyon költőien hangzana, de az igazság prózai: valamiből élnem kellett. Kétéltű lettem.

— Tanári élményeidnek pedig jó hasznát vetted írásaidban...

— ...és — veszi át a szót — írói leleményemnek tanárságomban.

— Példákat kérek, tanár úr!

— A húszas évek végén egy kollégám fia járt az osztályomba. Nagyon jóravaló gyerek volt, de nem az a kimondott lángész. Tekintettel azonban kollégánkra, mi, tanárok nagy jóindulattal osztályoztuk. Az eredmény az lett, hogy bizonyítványosztáskor az osztály fölzúdult, egy tanuló föl is állt, s kerek perec megmondta: „Tanár úr, kérem, a Kázmér nem érdemelte meg a jeles bizonyítványt." Nagy zavarban voltam, soha ilyesmit nekem még nem mondott tanítványom... Viszont igaza volt. Szerencsémre előjött a másik énem, a drámaíró és ezt mondta: „Igazatok van, fiúk, Kázmér valóban nem egészen érdemelte meg a jeleseket, de ugye a vasutas fia is ingyen utazik a vonaton."

— A diákjaidnak pedig volt humorérzékük.

— Igen. Miként a színigazgatómnak is volt „diákérzéke", amint ezt a másik kért példa bizonyítja. 1936-ban a Magyar Színházban a *Bikfic tanár ur*at próbálták. A címszerepet Törzs Jenő játszotta, partnere Titkos Ilona volt. A rendező, Törzs Miklós (Törzs Jenő fia) az egyik próbán arra kért, hogy írjam át a művésznő szerepének néhány mondatát. Rögvest rendelkezésemre bocsátottak egy szobát, ahova elvonulhatok alkotni. Alig csuktam be magam mögött az ajtót, neszező lépéseket hallottam. Kicsit fülelve megértettem, hogy Wertheimer Elemér igazgató úr és vezérkara áll az ajtó előtt. Ekkor eszembe jutott a pletyka, amely szerint Hevesi Sándornak (akivel, mint a színház főrendezőjével sokat tárgyaltam) a keze „benne van" á darabomban. Nyeltem egy nagyot, és leültem az asztalhoz. Percek alatt átírtam a kért jelenetet, és váratlanul kitörtem a szobából. Az igazgató úr és társai zavartan ugrottak szét. Én pedig mosolyogva, fölényesen így szóltam: „Olykor én is szoktam zárthelyit íratni a diákjaimmal."

— Képzelem, milyen arcot vágtak. A leleplezés sohasem esik jól.

— Én nem mondanám ezt ilyen kategorikusan, ugyanis alig két éve egy „leleplezés" nekem határozottan jólesett. Akkoriban sugározta a televízió a *Most nevess, Ibolyka!* című szerzői estemet. Néhány nappal az adás után gépsonkát vásároltam egy közértben. Az eladólányka nevetgélve kérdezte, hogy „milyet tetszem parancsolni: zsírosat, húsosat..." Kicsit zavarba jöttem a szokatlan udvariasság és nevetgélés miatt, s megkérdeztem: „Mondja, kisasszony, min mulat olyan jól?" — „Csak azon — válaszolta kuncogva —, hogy Ibolykának hívnak és nem várom meg, amíg oldalba tetszik bökdösni, hogy: Most nevess, Ibolyka!"

— A sztori nem rossz, de milyen volt a sonka?

— Soha olyan szép sonkát még nem kaptam.

Sólyom László

NYARALÁSI SZEZON

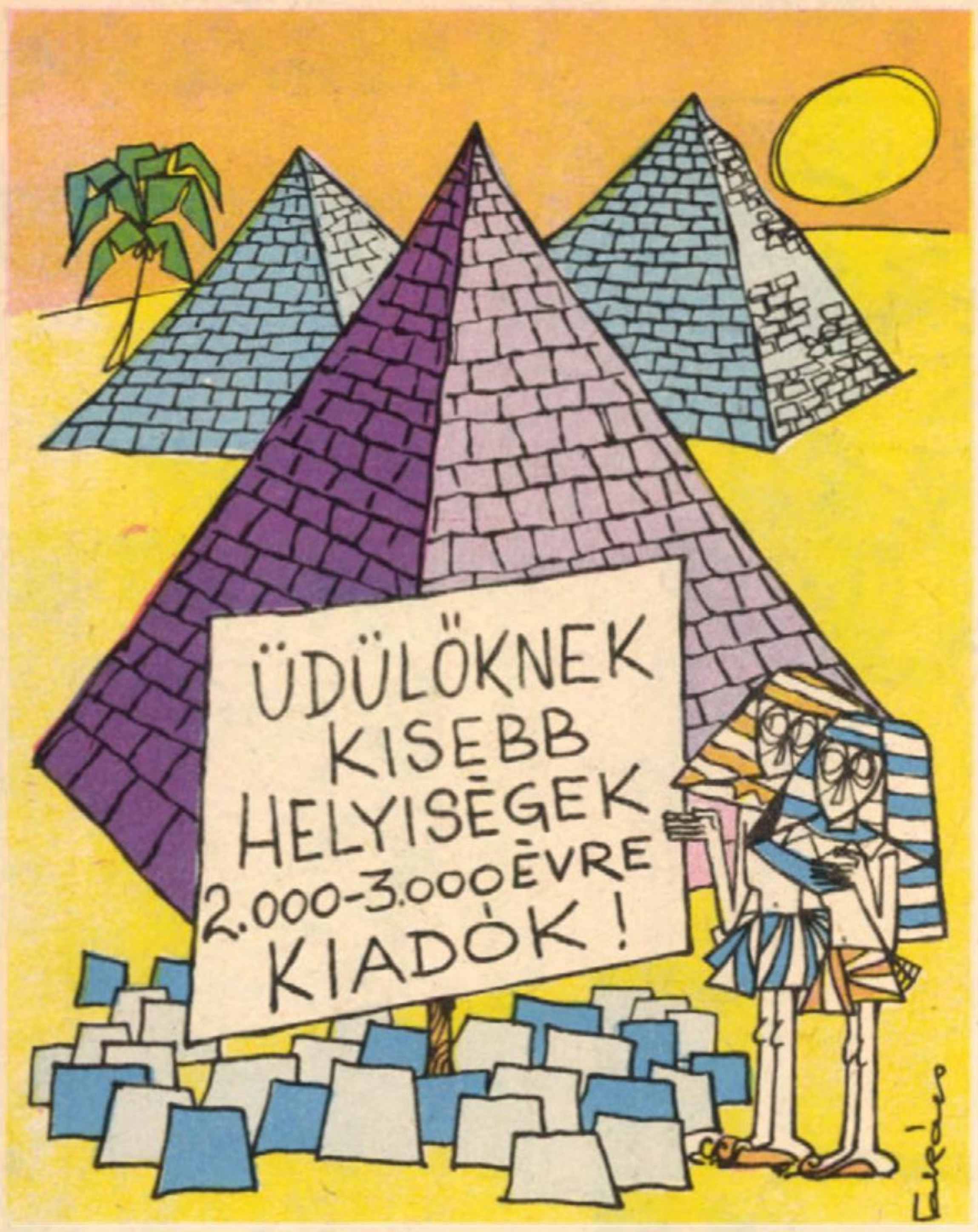

MUNKAEBÉD

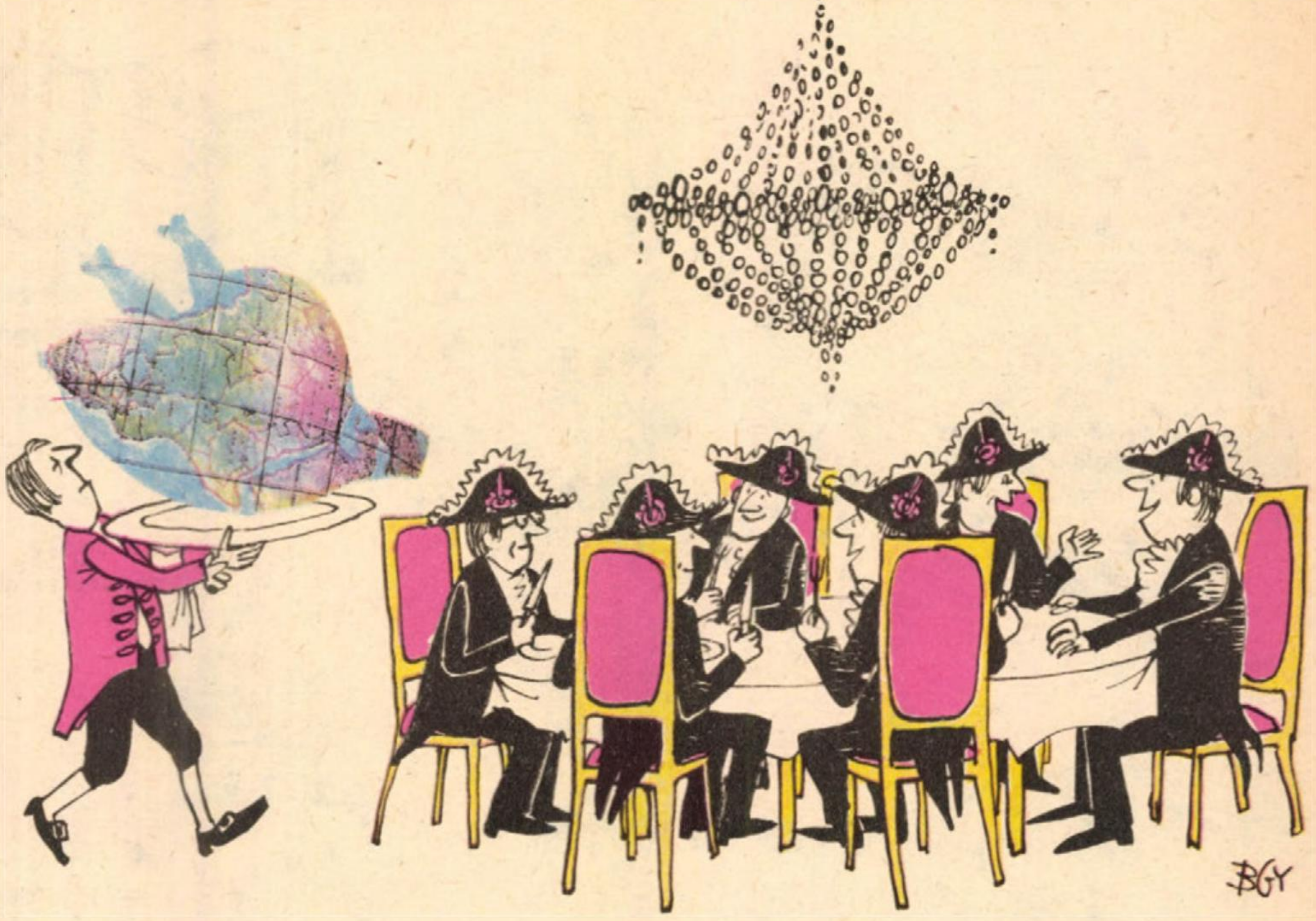

ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNYEIM

Ha abból a feszült légkörből, amelyben a modern ember szinte mindig él, fel akarok oldódni, ha egy kis romantikára vágyom, akkor a törvényszéki tárgyalásokról szóló jelentéseket olvasgatom. Istenkém, mennyi gonoszság egyfelől és mennyi szívjóság másfelől… Mindenki mindent kimagyaráz, senki nem tehet semmiről semmit, az enyhítő körülmények olyan alaposan csökkentik a bűnös bűneit, hogy a végén alig marad valami bűnhődnivalója.

Ez ad bátorítást jómagamnak is arra, hogy elmondjak néhány eddig felszínre nem került epizódot életemből, különös tekintettel az enyhítő körülményekre.

Én bizony éveken át dézsmáltam a Gyufaskatulyagyár raktárát. Csak a főtárgyaláson derült ki, hogy a skatulyák üresek voltak, ami alaposan az én oldalamra billentette a bírák szívét, mert hisz igaz, hogy a köznek ártottam, de magamnak nem használtam.

Következő állomásom a Kötélhágcsógyár volt, ahol a köteleket abban a stádiumban lopkodtam, amikor még nem voltak hágcsósítva. Itt enyhítő körülménynek vette a bíróság, hogy tettemet a sajtó leleplezte. Ugyanis, ha nem írják meg, sose kerülök a bíráim elé, mert a gyár nem vette észre, hogy kötele nagyobb arányban fogy, mint amilyen mértékben a hágcsóállomány növekszik.

Még egy lopászati lebukásom volt: egy téeszből zsákszámra lopkodtam a ribizlit, noha nem szerettem. Itt két enyhítő körülményt is találtak bíráim: 1. Azelőtt soha ribizlit nem loptam, tehát ebből a szempontból büntetlen előéletű vagyok. 2. Miután a szembesítéskor kiderült, hogy nem is szeretem a ribizlit, a bíróság figyelembe vette a lopással kapcsolatban megmutatkozott önzetlenségemet, mivelhogy nem a magam torkosságát szándékoltam kielégíteni.

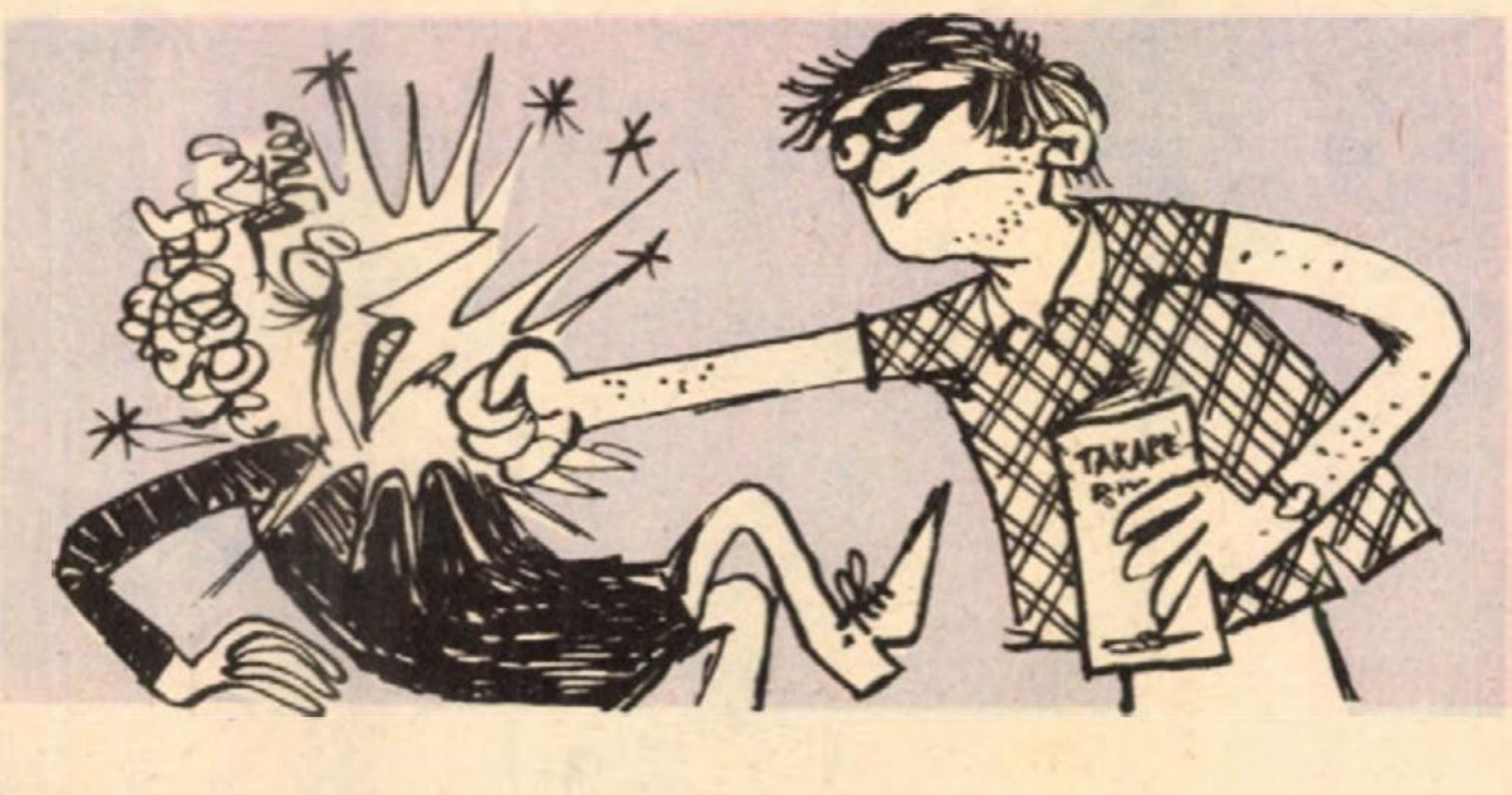

Említettem, hogy több lopási ügyem nem volt. Rablás az volt. Elraboltam egy koros, de még mindig jómódú özvegyasszony szívét s könyvtárának egyetlen példányát. A takarékkönyvet. S amikor az özvegy rájött, 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. Enyhítő körülménynek számított, hogy én annak idején ötös ikerként jöttem a világra, tehát a szülői szeretetnek csak egy ötöde jutott rám, ami sajna, kevésnek bizonyult. Majd egy hatósági közeg elleni erőszak alkalmából, amikor is egy szállodaportást vontam felelősségre, mert nem adott szobát a társaságomban megjelent úriasszonynak, ismét két enyhítő körülményt írtak a javamra: 1. Nem tehettem róla, hogy erős vagyok, ifjú koromban vízipólóztam, ami nagyon kifejleszti a karizmokat, a tárgyaláson elő is adtam csapatomnak egy izgalmas lefolyású mérkőzését, amikor az én gólommal győztünk Nisben. 2. Bebizonyosodott, hogy nem iszom, nem dohányzom, nem élek kábítószerekkel, semmi káros szenvedélyem nincs, jellegzetes típusa vagyok a józan polgárnak, mint a társadalom talpkövének, tehát remélni lehet jobb útra térésemet. Ez röviddel később meg is történt, ugyanis Rákosszentmiklóson megpillantottam egy gazdátlan Fordot, amely egy rossz út előtt parkolt; hogy valami baja ne essék, beültem a kocsiba és elvezettem Siófokra, ami végig jobb úton történt. A bíróság figyelembe vette töredelmes bűnbánatomat, mivel kiderült, hogy a hölgy, akit autóstoppal beemeltem kocsimba, már nem is volt kiskorú.

Így aztán nagyjából megúsztam mindent.

Szánthó Dénes

ÁLLAMI ÜZLET

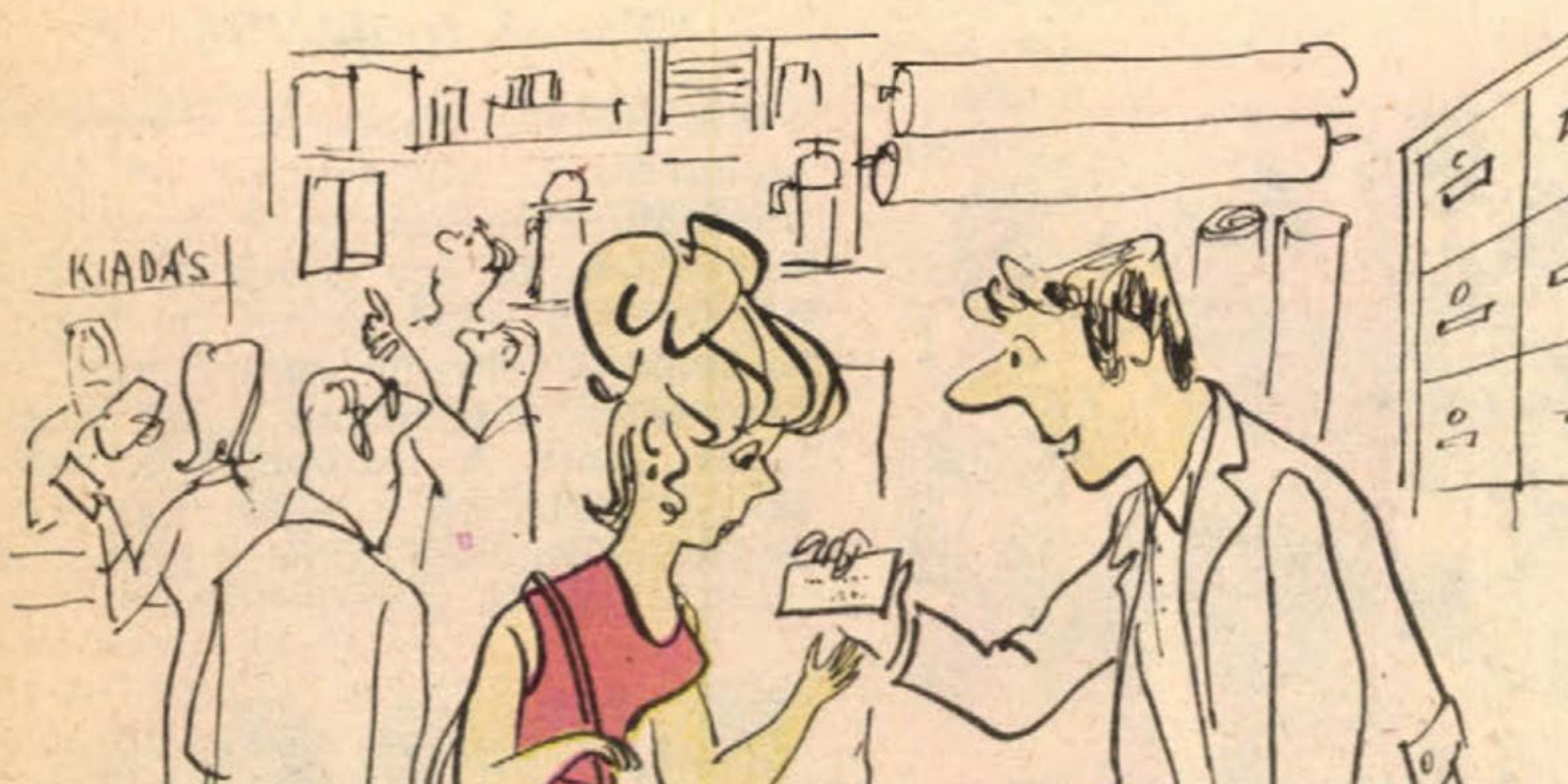

– Ennél a maszeknál megveheti, asszonyom…

ÚTJAVÍTÁS

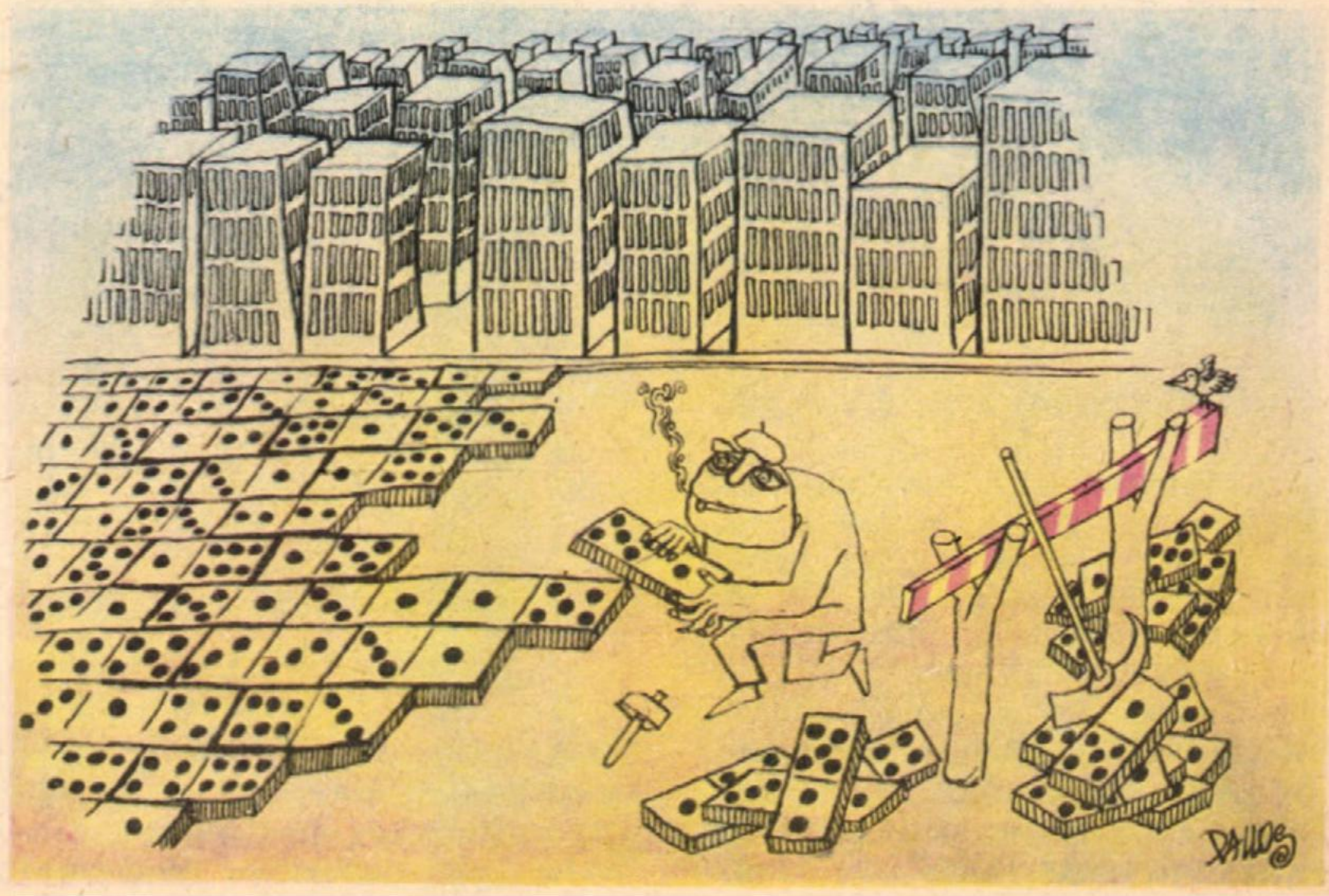

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mi az abszolút szemtelenség?

Várnai György:

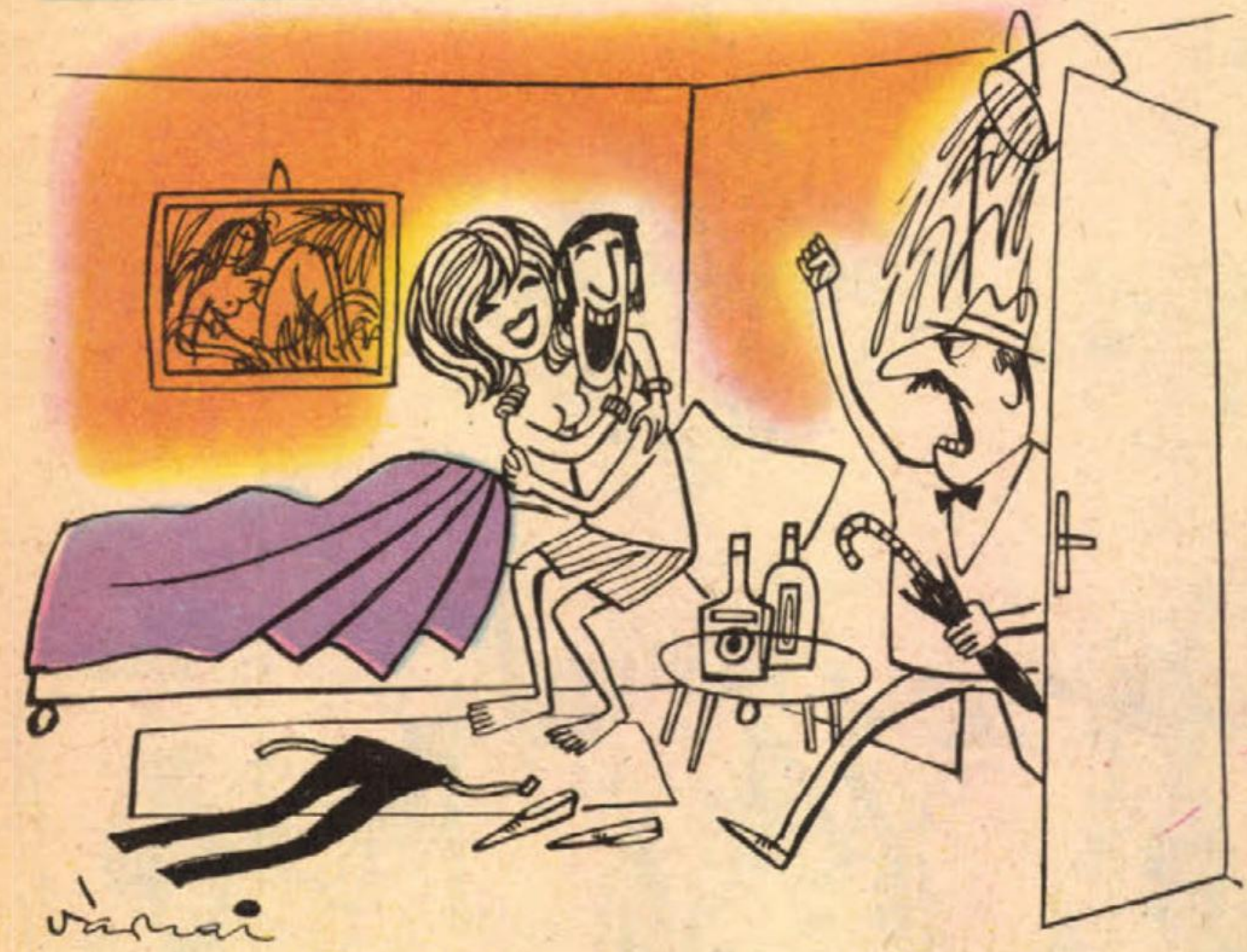

– Ez.

Sajdik Ferenc:

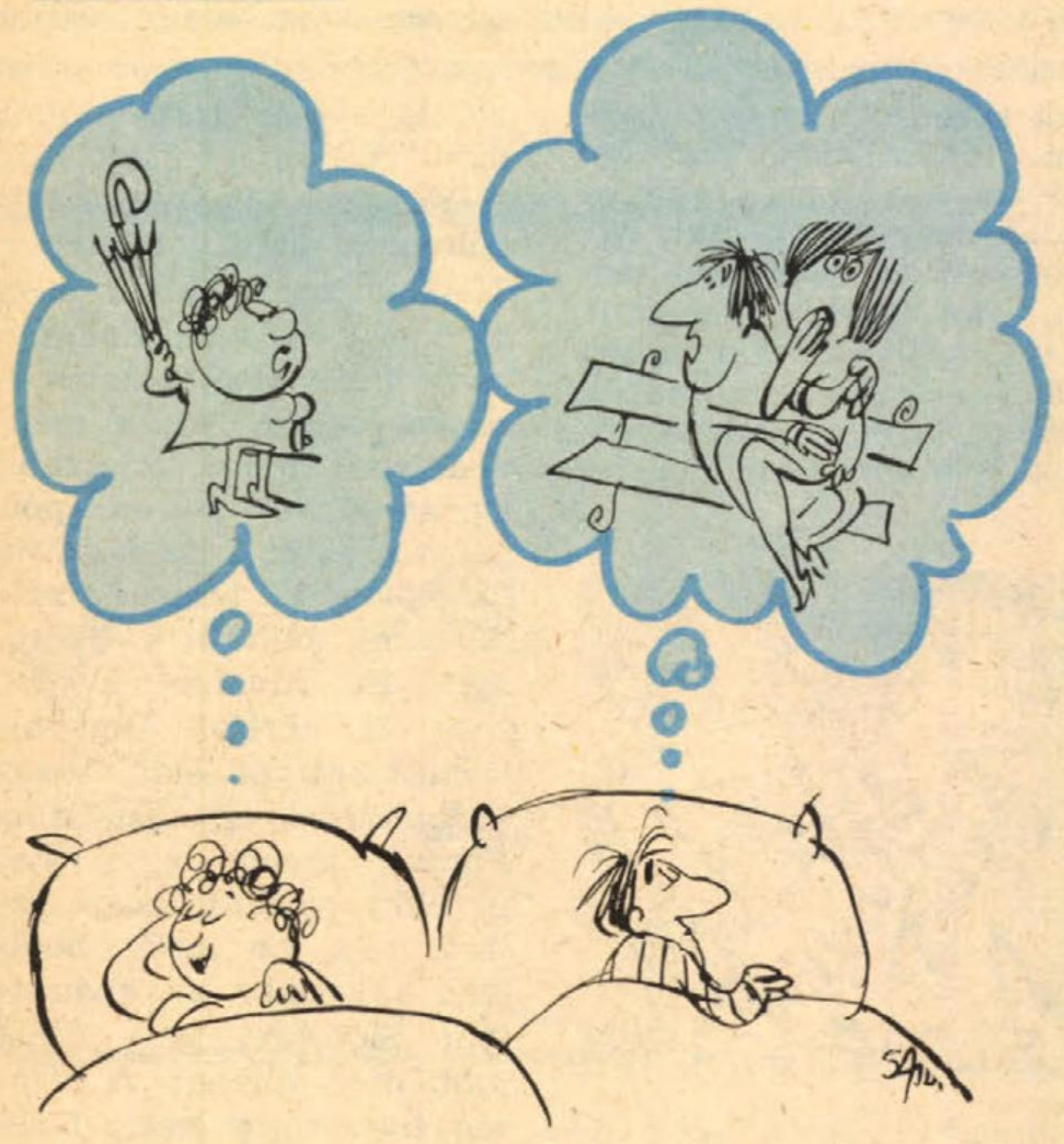

– Elrontani mások álmát.

Fülöp György:

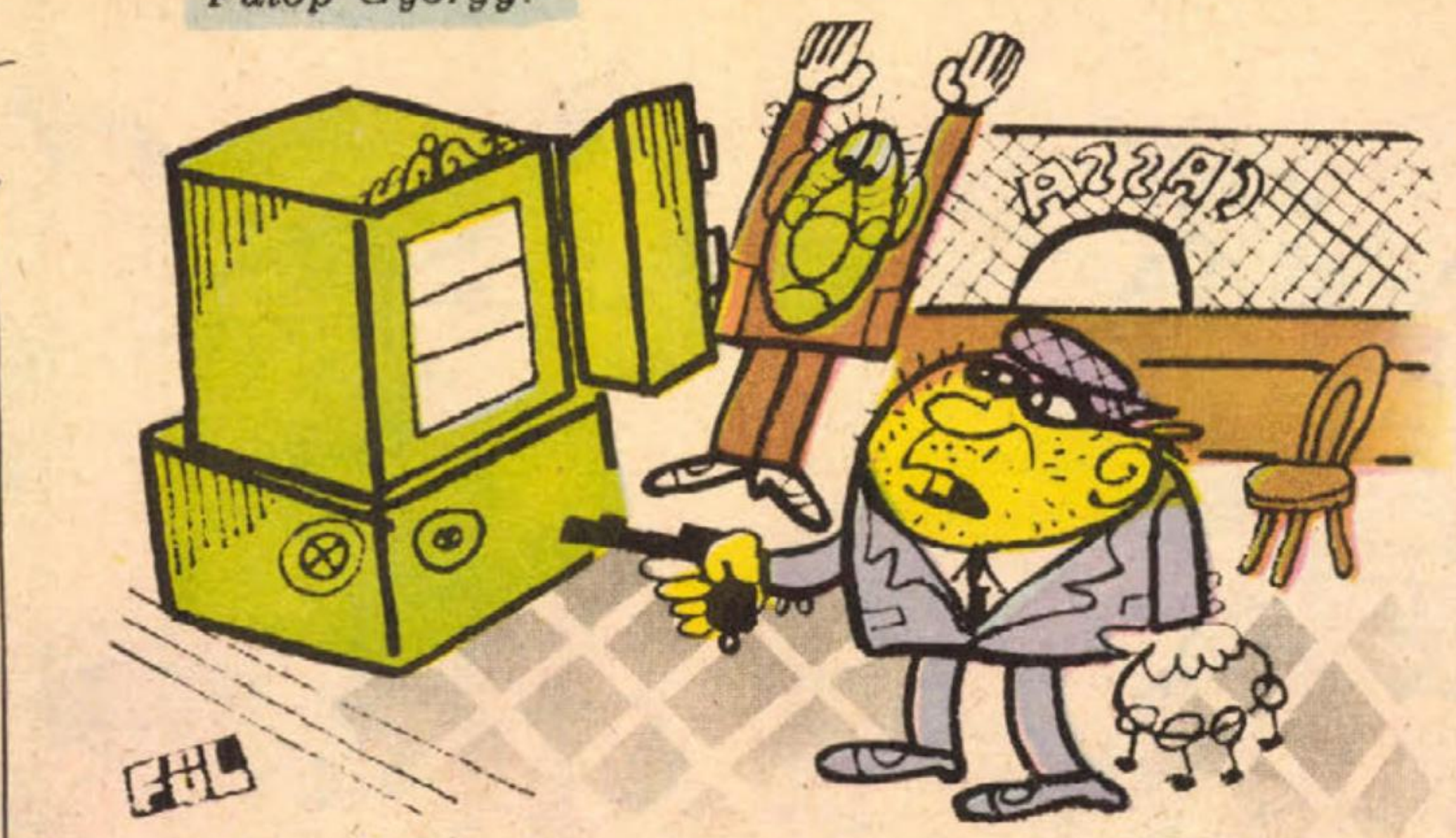

– Üres a páncélszekrény? Vegye tudomásul: feljelentem sikkasztásért!

Tót Gyula:

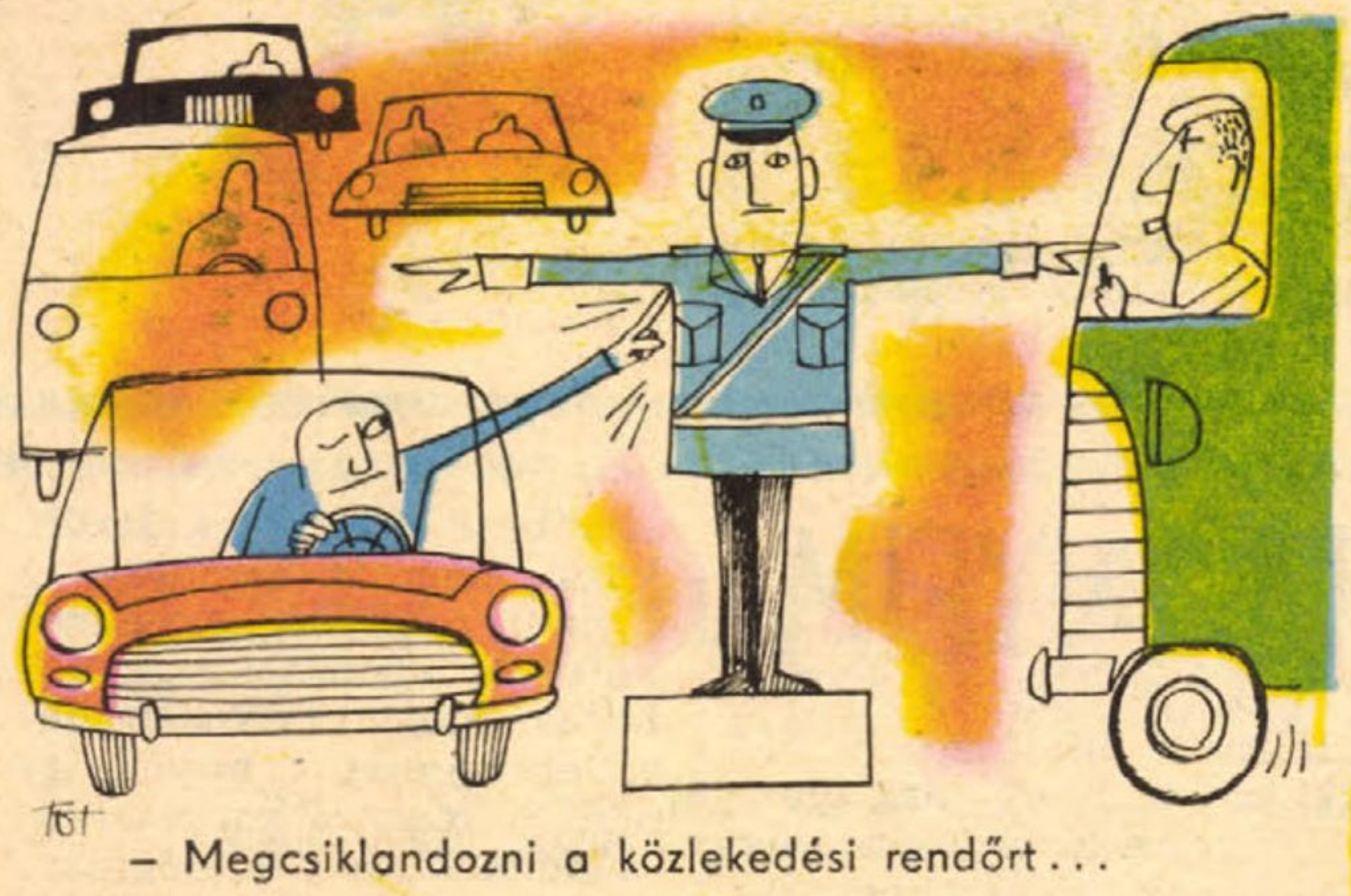

– Megcsiklandozni a közlekedési rendőrt...

Brenner György:

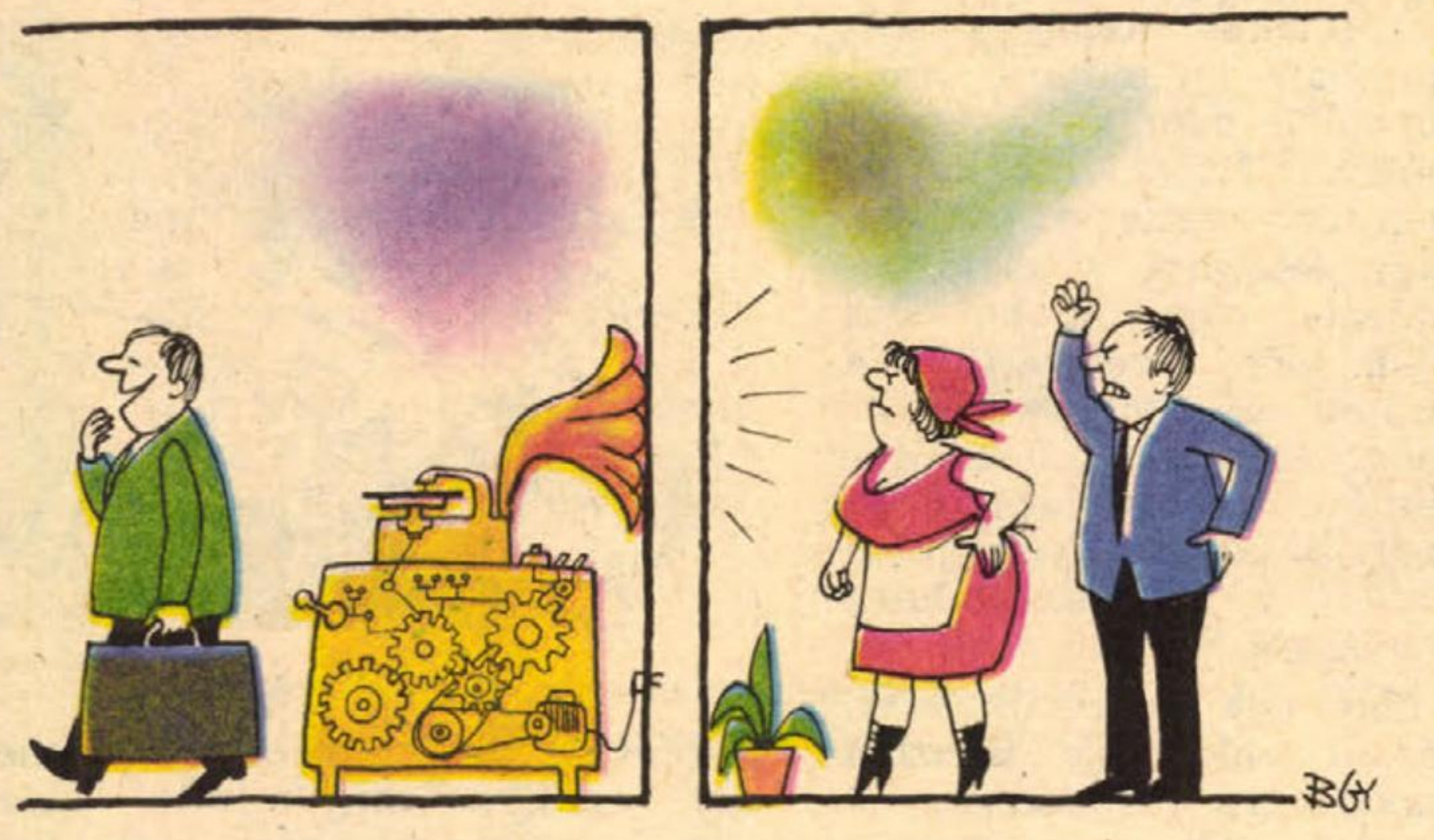

– ...és aztán két hétre elutazni.

Vasvári Anna:

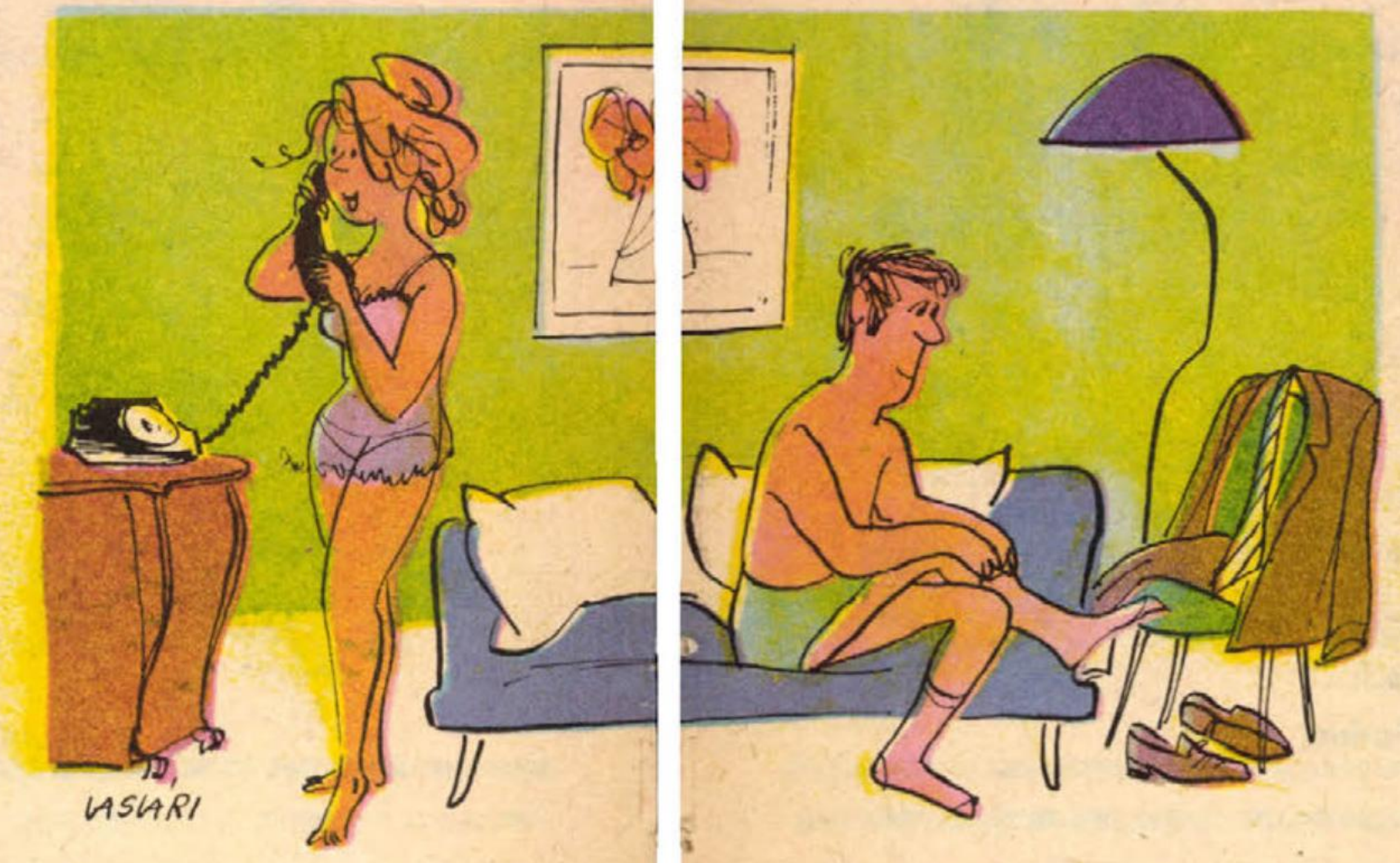

– Halló, Pirikém, már öltözik a férjed...

Balázs-Piri Balázs:

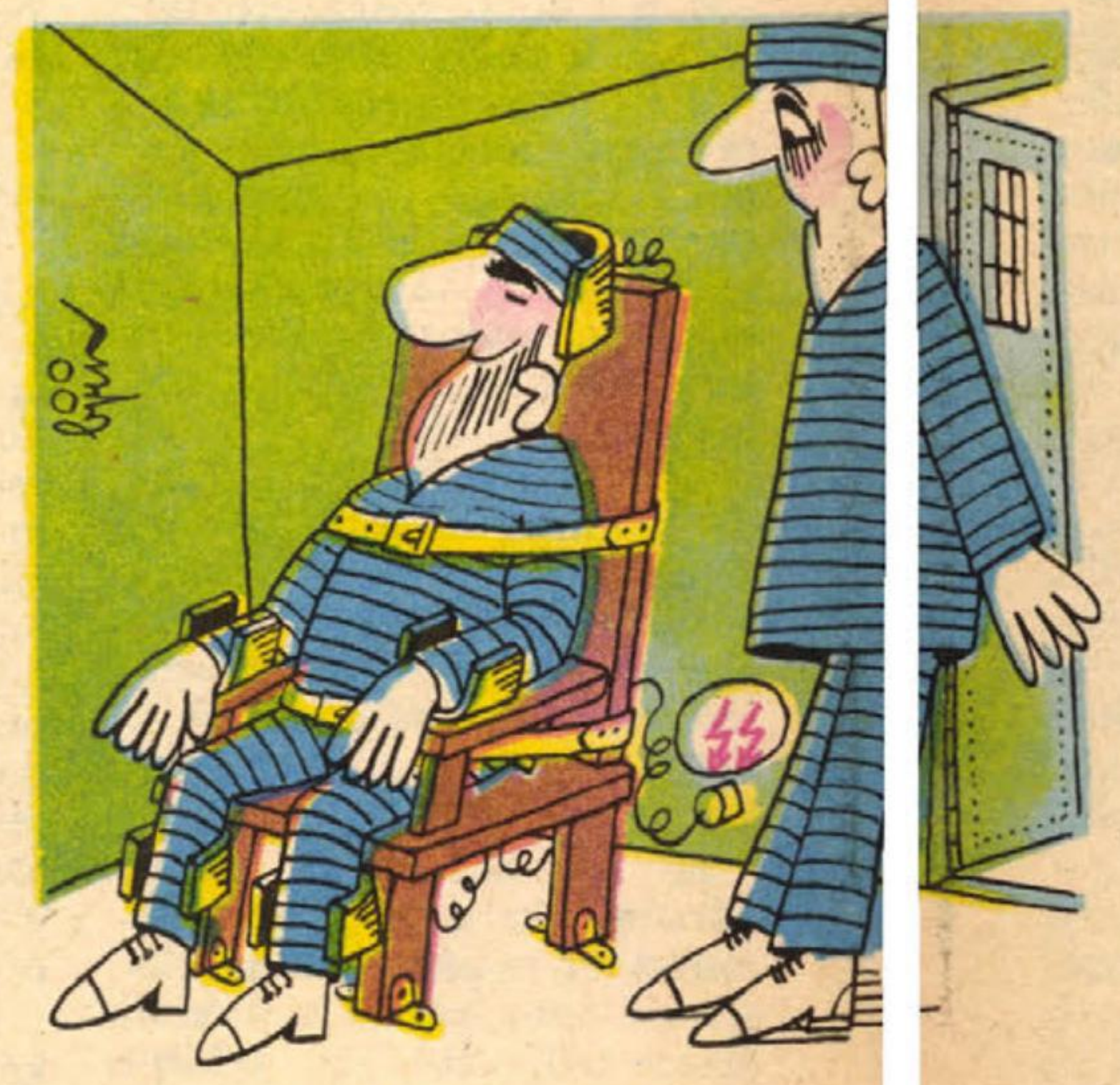

– Elfoglalni más orra elől az ülőhel et...

Dallos Jenő:

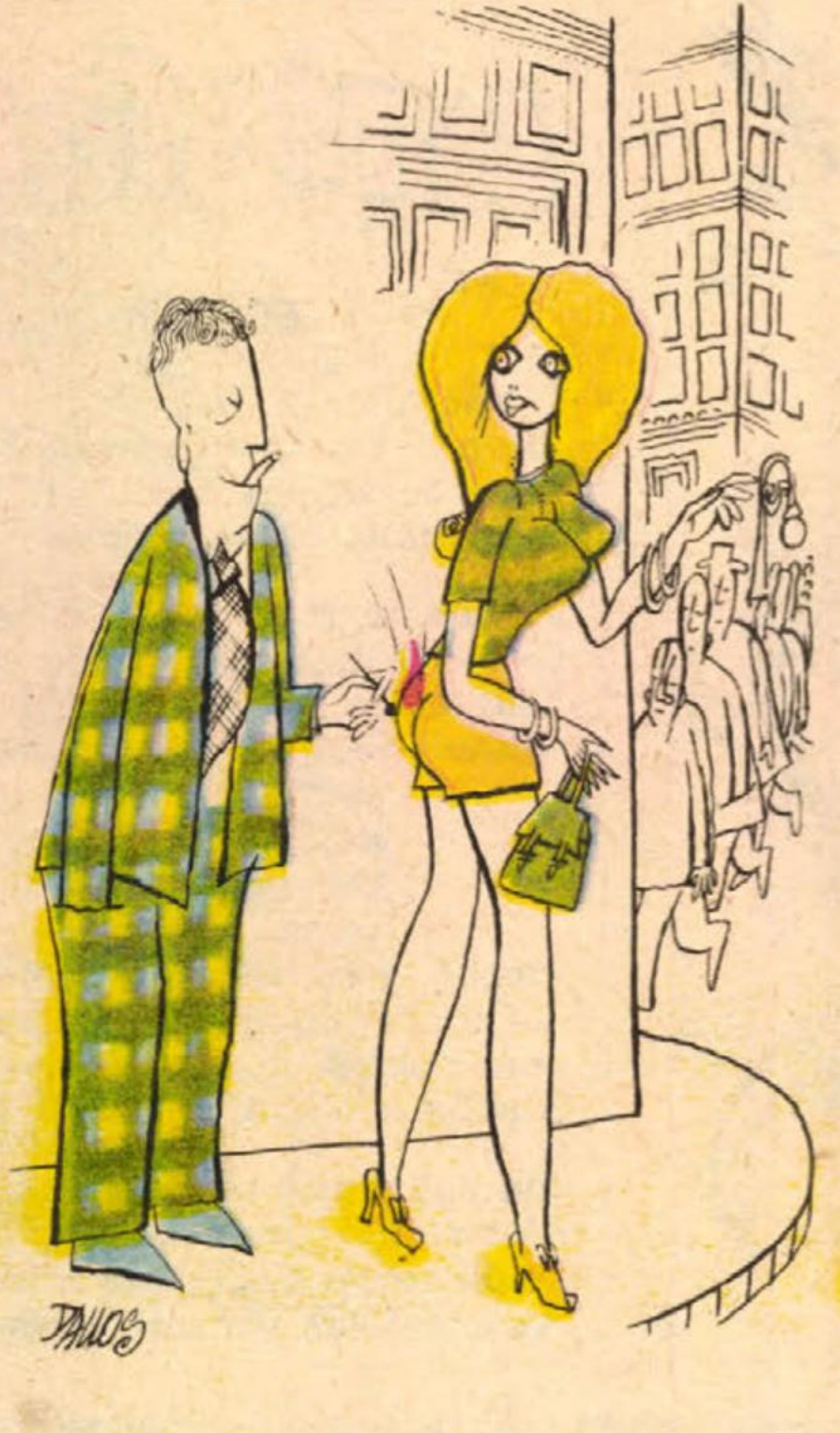

– Forró nadrágocskán gyufát gyújtani...

Endrődi István:

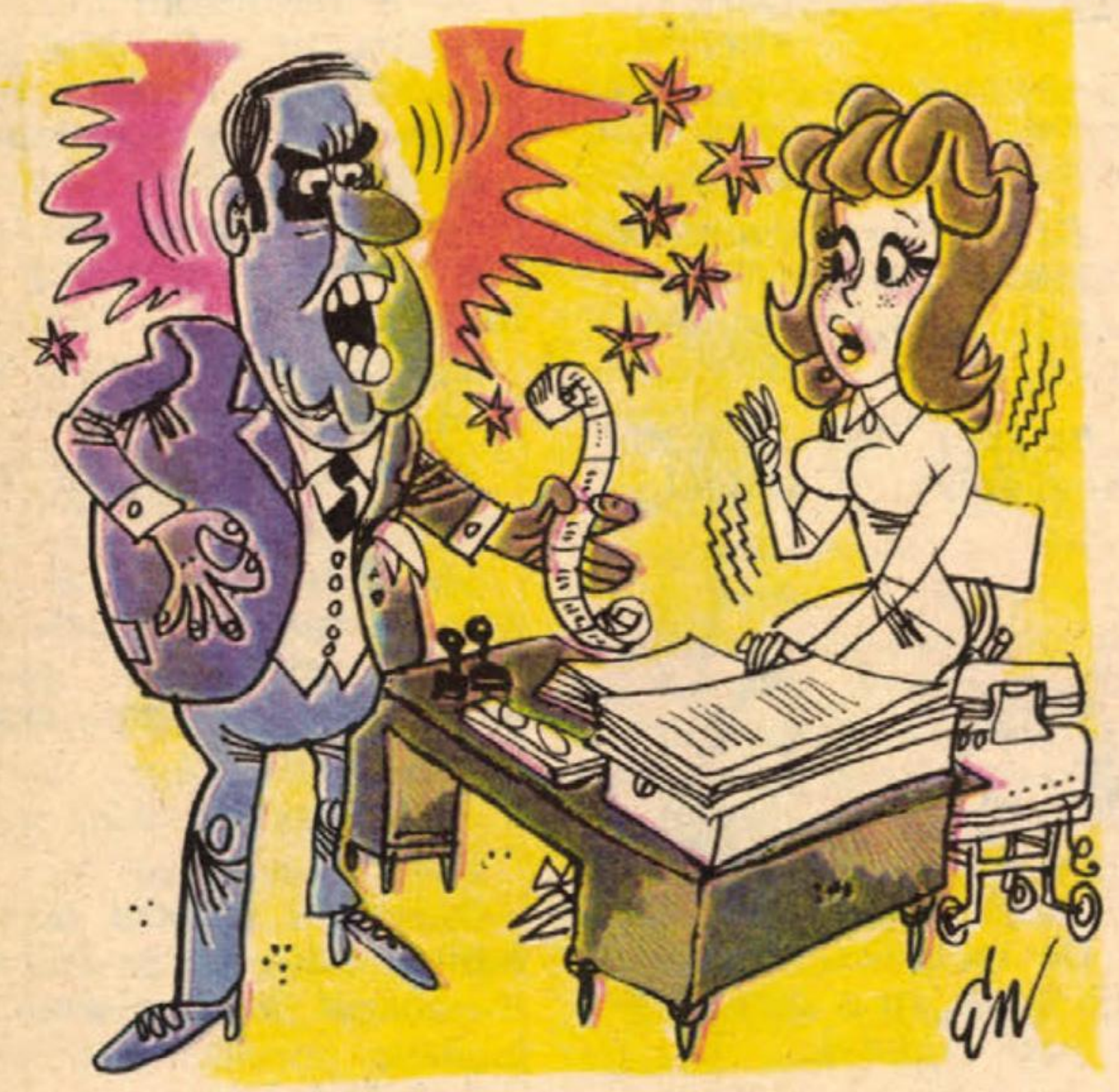

– Ha egy táppénzcsaló ellenőrzi, mennyi táppénzt kapott.

Mészáros András:

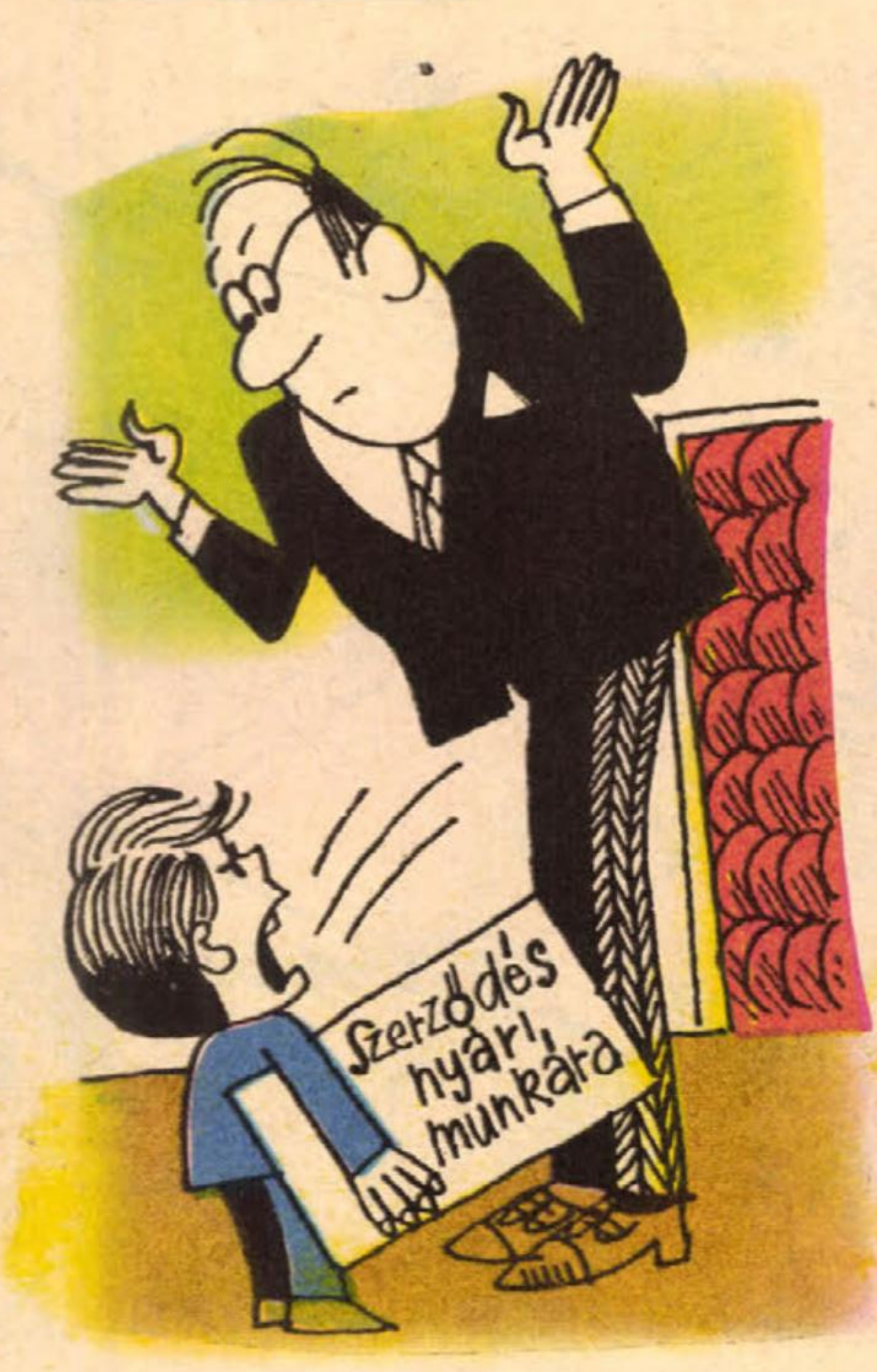

– Hogyan? A vezérigazgatói állást már betöltötték?

Takács Imre:

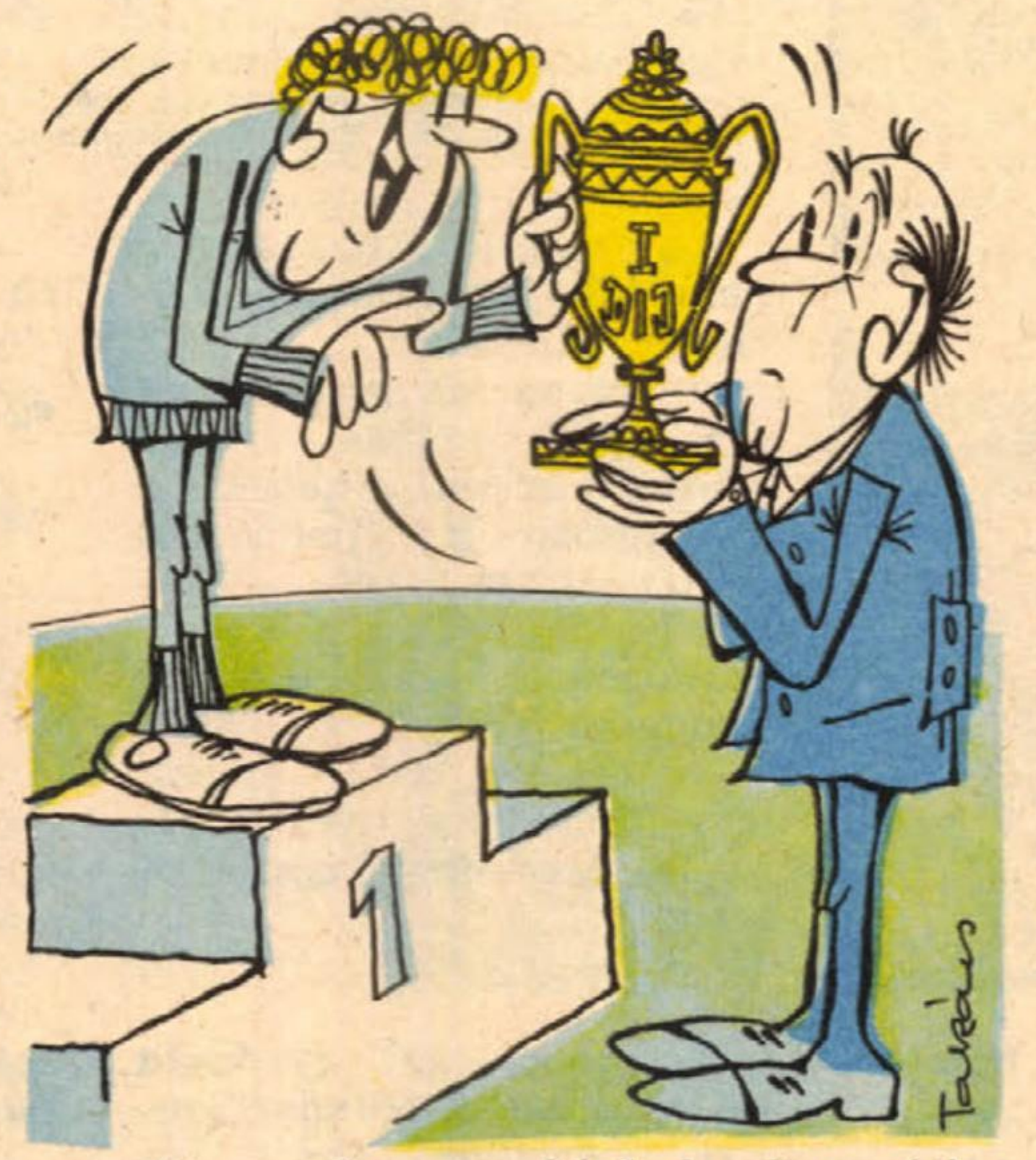

– Ha a győztes megkérdezi: mit gondol, kapok érte valamit a Bizományiban?

Erdei Sándor:

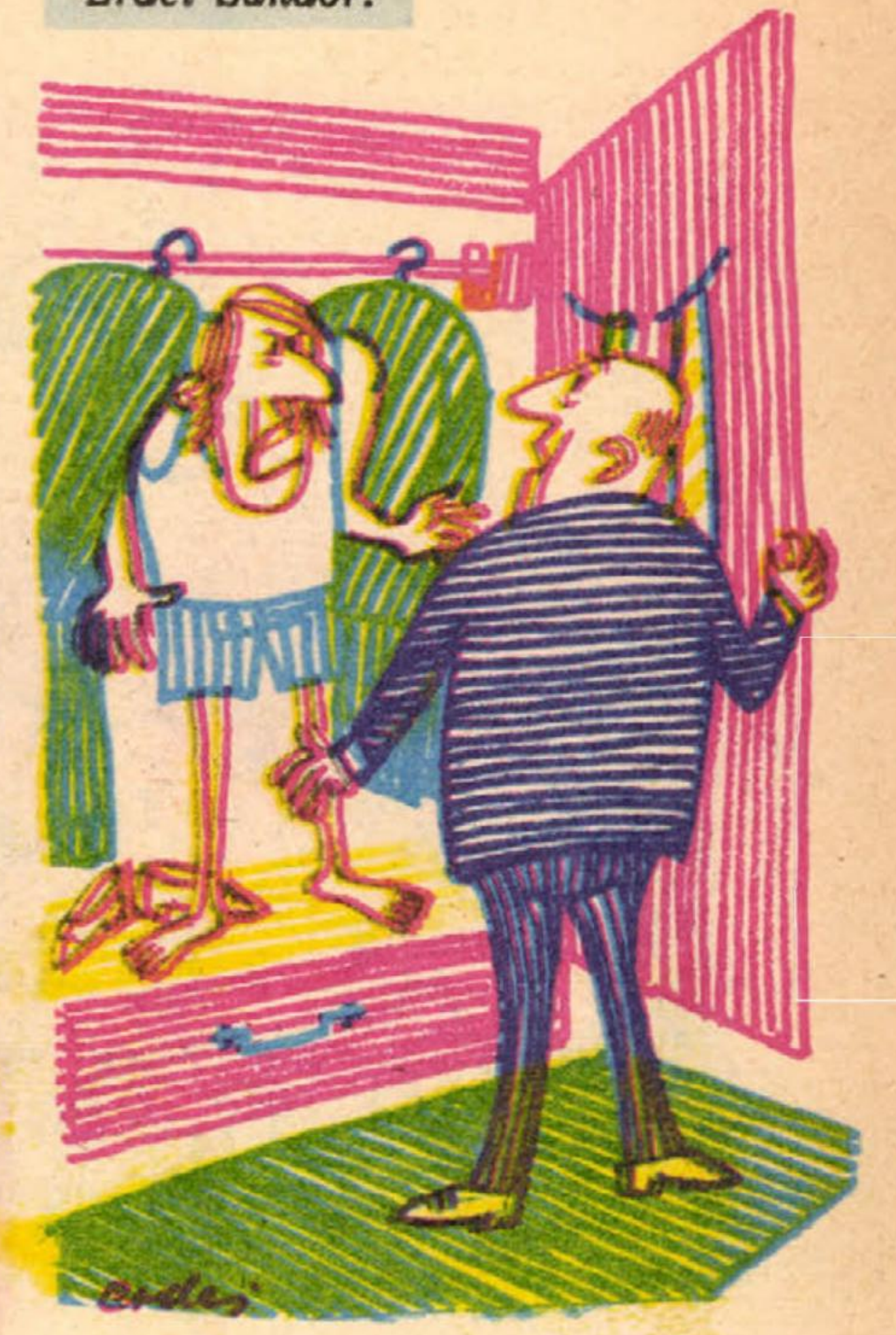

– Nem tud kopogni?!

Hegedűs István:

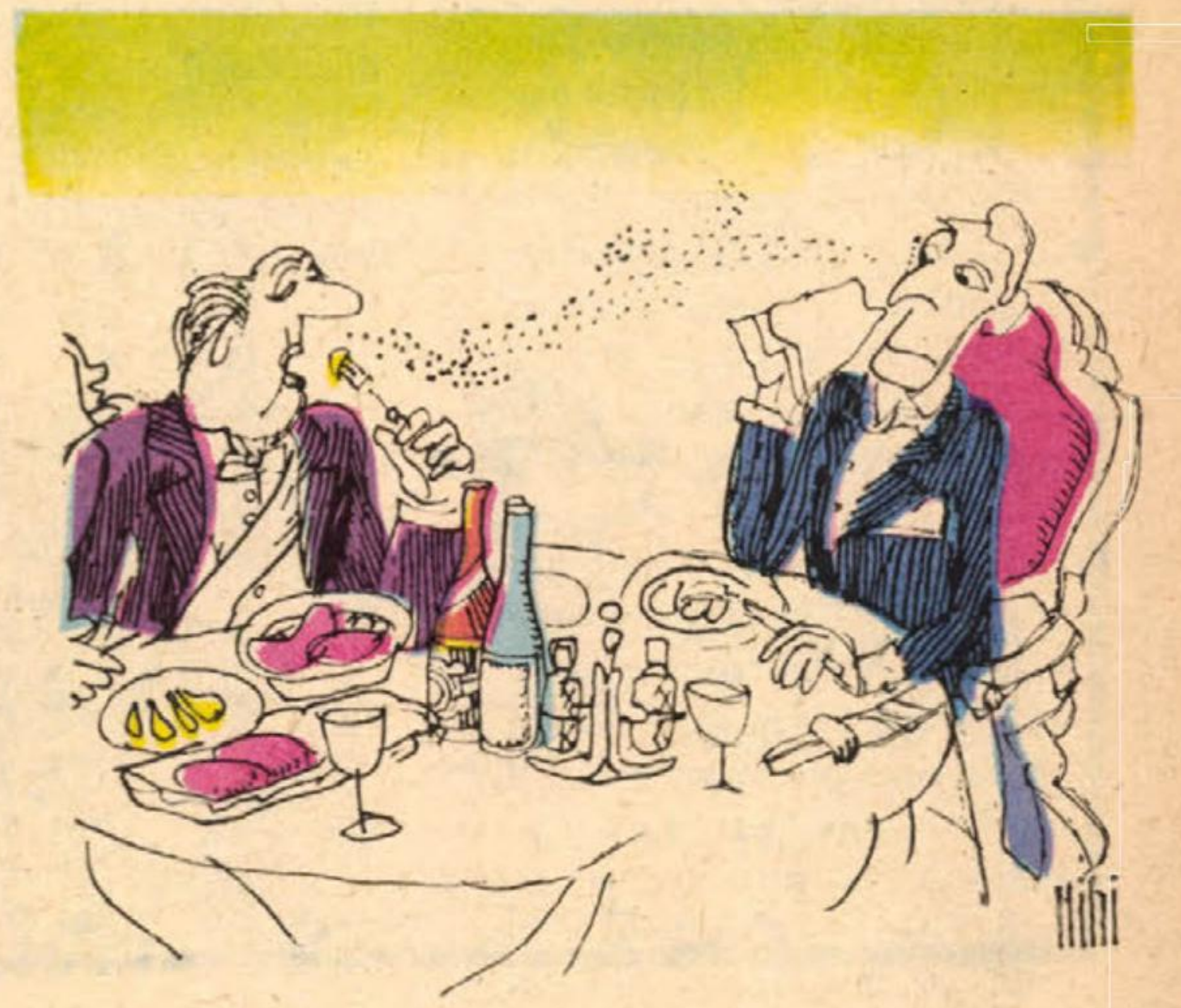

– Diplomáciai munkaebéden fokhagymát fogyasztani.

FINNORSZÁGI ANZIKSZ

ÚTIJEGYZETEK

BÁMÉSZKODÓ ANGYALOK

A finneknek kerek hatvanezer tavuk van, mégis csupán az ezer tó országaként emlegetik hazájukat. (Példás szerénység!) A finn legenda szerint a hatvanezer tó úgy keletkezett, hogy a világ teremtésénél az angyalok merőkanállal hordták a vizet a tengerekbe. Ám elbámészkodtak, és véletlenül Finnország sziklás földjére zúdítottak egy kanállal. Magyar útitársaim szerint Magyarország felett is elbámészkodhattak volna. Akkor most nekünk is hatvanezer Balatonunk lenne. Idegenforgalmunknak jól jönne...

VASÁRNAPI ZSÉMBESKEDÉS

A finn rádió egyik legnépszerűbb műsora a „Vasárnapi zsémbeskedés". A tízperces műsorban bárki kifejezheti magánvéleményét bármiről. Egy parasztasszony legutóbb a helsinki Stockmann áruház előtti szoborkompozícióról szólt, amely három meztelen kovácsfiút ábrázol. „Éppen elég adót fizetünk ahhoz, hogy a kormány felöltöztesse ezeket a szemérmetlen legényeket" — panaszkodott a jóasszony.

A KARCSÚSÁG TITKA

Finnországban feltűnően kevés kövér vagy „molett" emberrel találkoztunk. Már az első vacsorán rájöttünk ennek titkára. A mi fasírozottunkhoz hasonló húst kaptunk ribizliköretttel. Volt közöttünk olyan, aki kínjában megsózta a ribizlit. Másnap, amikor a jellegzetes finom ételt, tejben főtt rénszarvashúst szolgáltak fel, már nem is csodálkoztunk a finnek karcsúságán. Ilyen áron vajon mi magyarok hányan szeretnénk karcsúak lenni?

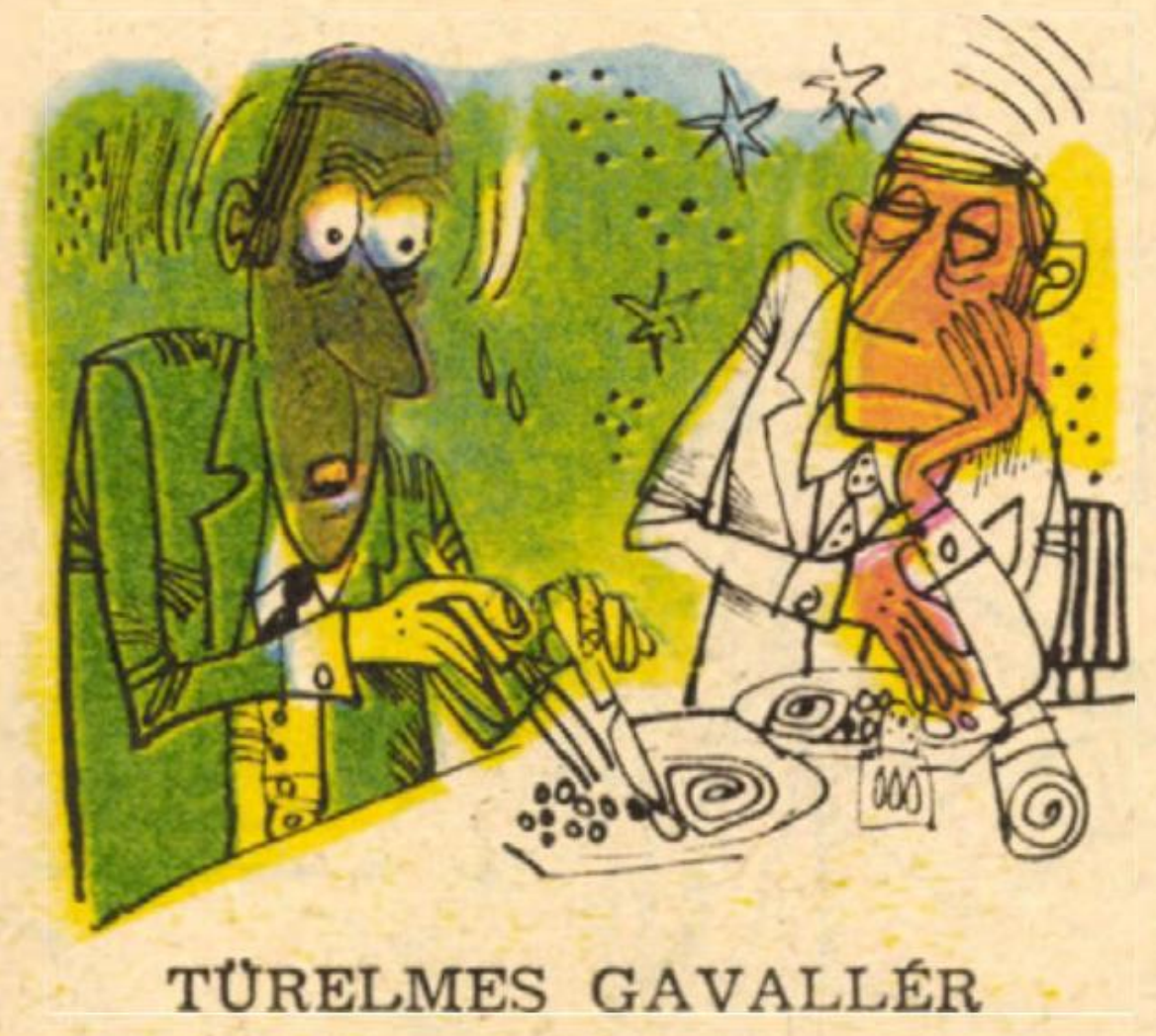

TÜRELMES GAVALLÉR

Társaságunk egyik fiatal tagja, egy 18 éves fiú, az első napon megismerkedett egy szép szőke kislánnyal, akitől randevút kért a következő szöveggel: — Este, sötétedéskor várom a szálloda halljában! A kislány elnevette magát: — Akkor maga nagyon türelmes fiú! Csak három hónap múlva lesz újra sötét!

Fiatal barátunk elfeledkezett az északi fehér éjszakákról.

HEJ, AZ A SZAUNA...

Két helyre kaptunk meghívást szaunázásra ugyanabban az időpontban. Tolmácsunk se a polgármesternek, se egy neves újságírónőnek nem mert nemet mondani. Életünkben először szaunáztunk, s páni félelembe estünk a két meghívás miatt. A legtöbben derekasan helytálltunk, s egész nap kéken-lilán rohangáltunk a gőzből a jeges vízbe, néhányan azonban nem merték megkockáztatni a szokatlan fürdőzést. A másnapi lapok egyike meg is írta: „A magyarok közül többen megijedtek a szaunától." Ezek szerint vitézségünk hírét nem nagyon gyarapítottuk.

KIK ÉPÍTIK A SZÉP UTAKAT?

Bár a legtöbb finn motorcsónakkal közlekedik, mert a tavakat csatornák kötik össze egymással, s jóformán minden helység megközelíthető vízi úton, kitűnőek az autósztrádák.

— Kik építik ezeket a gyönyörű utakat? — kérdeztük egy újdonsült ismerősünktől, aki a kérdésre kérdéssel felelt:

— Tudnak róla, hogy nálunk szeszkorlátozás van?

— Tudjuk, de hogyan függ ez össze az utakkal?

— Úgy, hogy szigorú büntetést kapnak, akik ittasan vezetnek. Ha elkapják őket, néhány évig útépítéssel foglalkozhatnak. Így aztán nálunk mindenféle ember építi az utakat, minisztertől pincérig, oda és vissza.

VIRÁGILLATÚ HIPPIK

A finnek rendkívül sokat adnak a testkultúrára, testápolásra. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a legszegényebb családnak is saját szaunája van. A városokban sok cifra öltözetű hippivel találkoztunk. De valamennyien tiszták, ápoltak voltak, lobogó hajuk rózsaillatú a sampontól és farmerük frissen mosott, vasalt. Szinte nem is látszottak igazi hippiknek.

Környei Tibor

JELMEZ

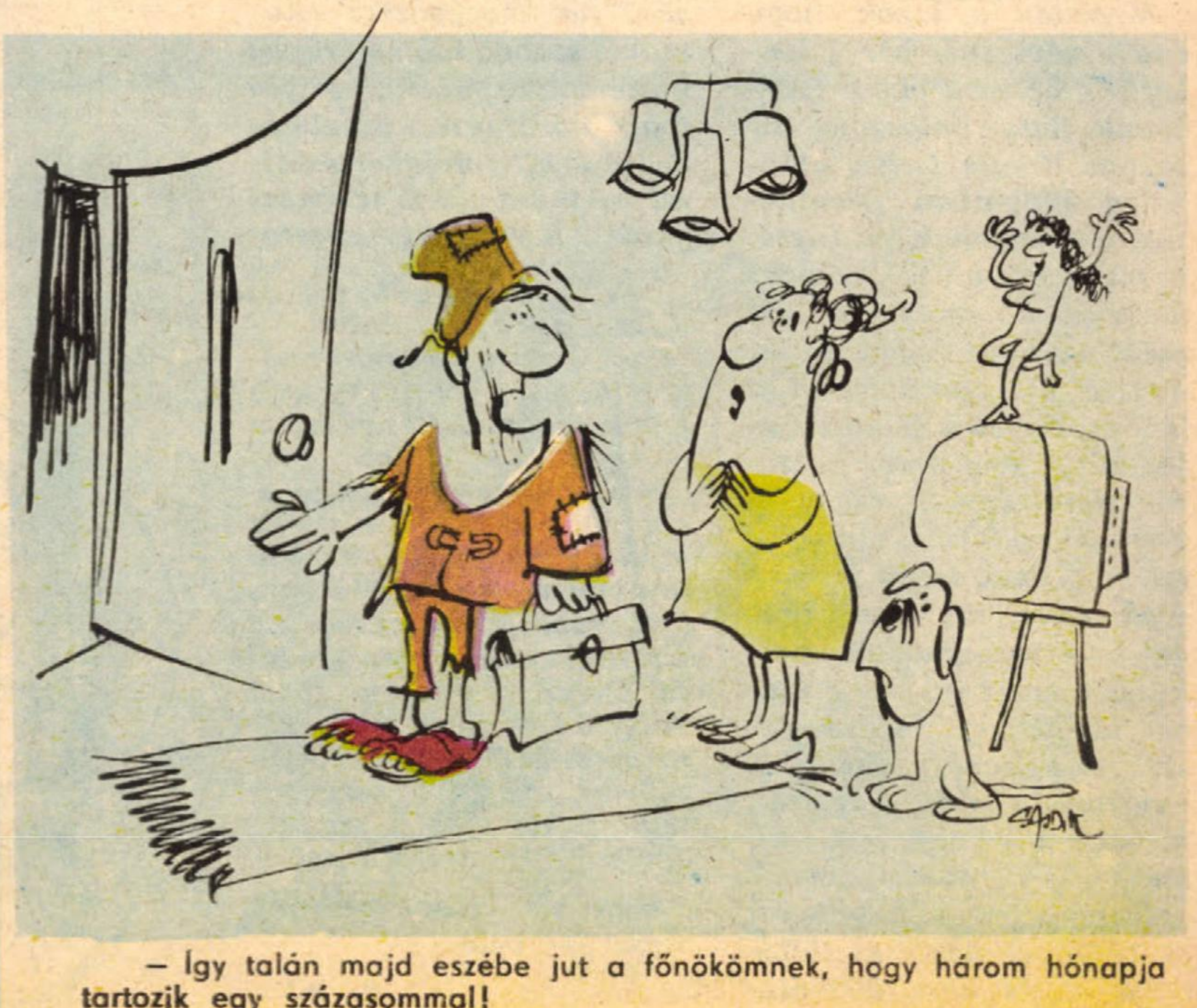

– Így talán majd eszébe jut a főnökömnek, hogy három hónapja tartozik egy százasommal!

A SZÁZAD VÉGÉN

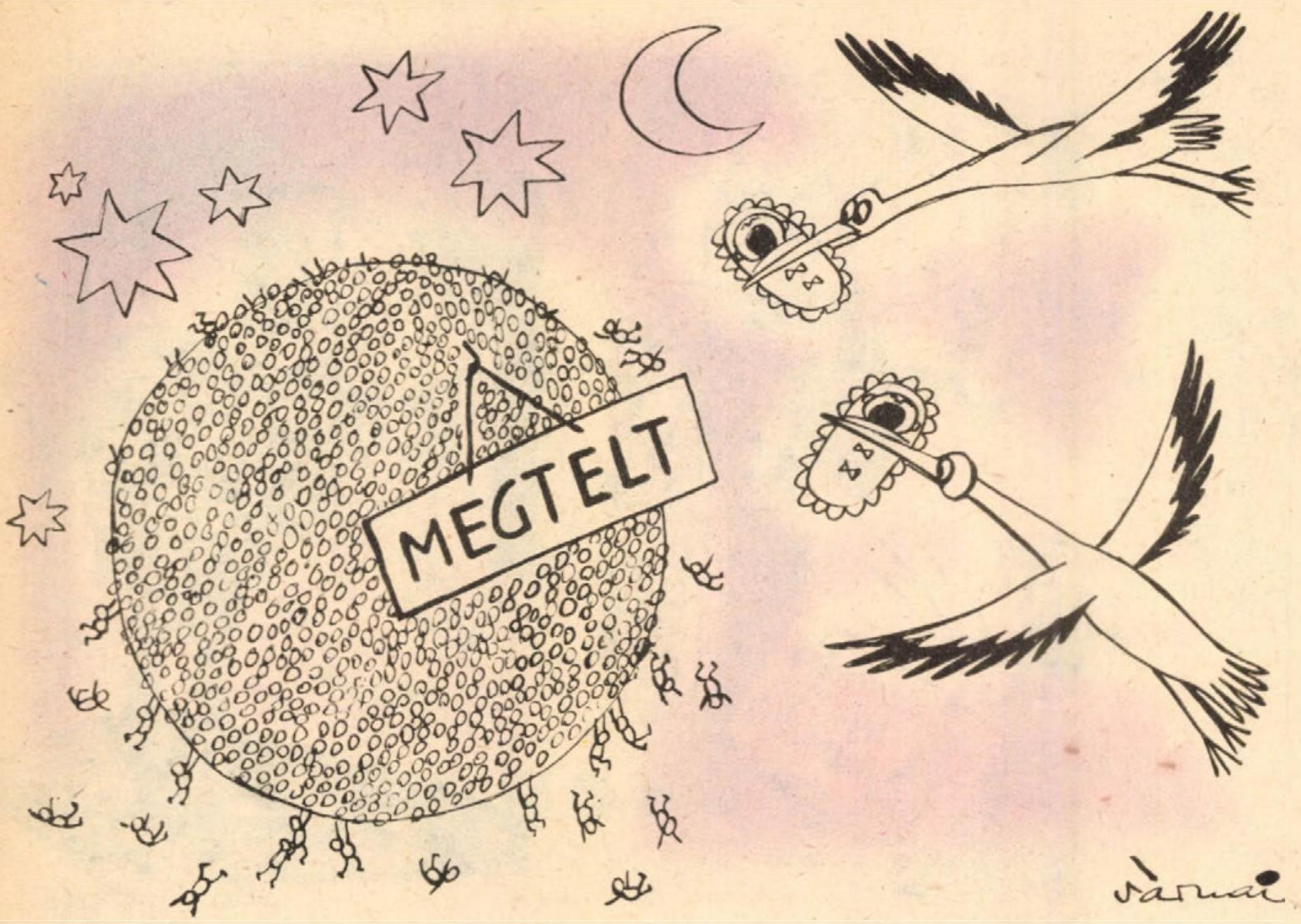

UTCASAROK

EGYKOR

A Váci utca még a régi!
Jön a sok szép nő, vígan, tarkán.
Eszembe jut egy nyári est:
Itt állottam az utca sarkán:

Vártam őt, a nagy „Ő"-t, az „Ideált".
Felsóhajtottam: – „Itt jön végre!"
Csak mikor mellém ide állt
Láttam: nem ő!... Pont ötven éve!

TEGNAP

Megáll a taxi! Kiszáll a Maxi!
– Csoda, hogy mily mély pontig ér –
Leér bokáig, felér tokáig,
S elföd mindent, amit ígér.

Jön egy másik nő! Lenge blúz
Alatta apró „forró nadrág".
Találkoznak. Csók! Íme bizonyság:
Az ellentétek vonzzák egymást!

Farkas Imre

SZENT ILONA SZIGETÉN

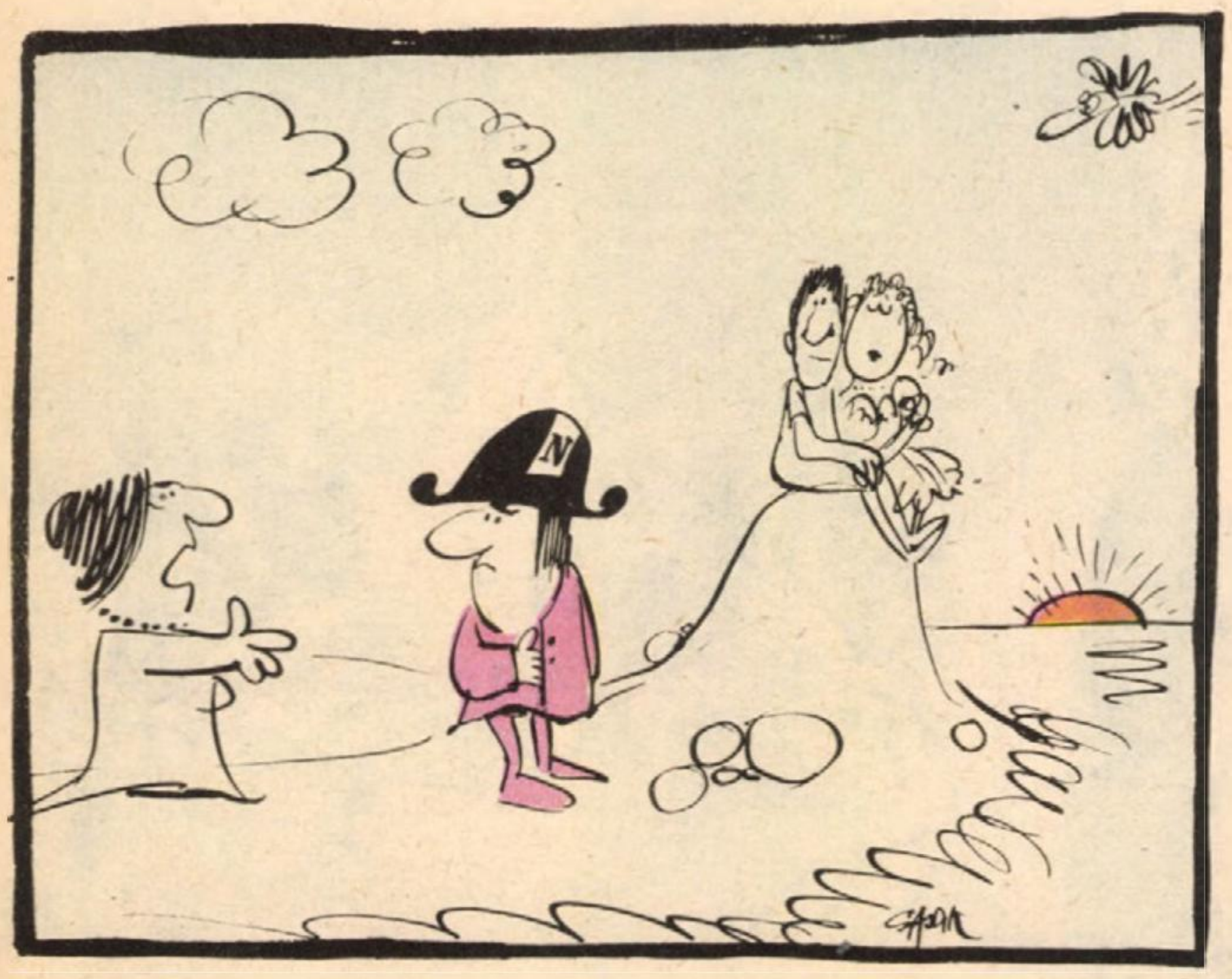

– Gyere már, fiam, nem látod, hogy untatod a fiatalokat a régi történeteiddel?

JAVASLAT SZESZ-ÜGYBEN

Megírták a lapok, hogy egyik népszerű, bár jelenleg sok bánatot okozó iparágunk fiatal dolgozója, bizonyos Kocsis Lajos, alkoholos állapotban jelentkezett a munkahelyén. Illetékes szervek a felháborodás hangján kommentálták az eseményt, és még adminisztratív intézkedéseket is léptettek életbe Kocsis Lajos ellen. A magunk részéről nem értünk egyet a mennydörgőkkel. Egy fiatal embernek végül is szíve joga, mivel üti agyon üres óráit. Elhamarkodott ítélkezés helyett inkább a szabad idő célszerű megszervezésével kellene segíteni a bajokon. Kocsis Lajosnak bizonyára eszébe sem jut, hogy szórakoztató, ám az egészségre nem feltétlenül jó hatású italozással töltse reggeleit és kora délelőttjeit, ha meggyőzik: okosabb a szabad idő egy részét múzeumlátogatásra, a görög filozófusok tanulmányozására, virágkertészetre, valamint üdítő testmozgásra, szervezett sportolásra fordítani.

Ha szabad javaslattal élnünk: e célra különösen alkalmasnak ítélünk egy külföldön már széles körben elterjedt, de nálunk még kevéssé ismert csapatjátékot. A naponta nyolc-tíz órán át gyakorolt foot-ball (hevenyészett fordításban: labdarúgás) nemcsak a csapszékektől, butikoktól és csehóktól tartja távol művelőit, hanem el is szórakoztatja őket, sőt, elképzelhető, hogy bizonyos szint felett még a szemlélőnek is örömet szerez.

Érdemes lenne megismerkedni vele.

(p. p.)

hátha valaki NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az útlevélvizsgálaton nem találják rendben Háringer útlevelét:

— Itt az áll, hogy maga 175 centi magas, barna, szürke szemű, holott a valóságban legfeljebb 160 centi, a haja fekete, a szeme barna.

Háringer egyik lábáról a másikra áll:

— Tetszik tudni, engem a szülészeti klinikán félnapos koromban összecseréltek.

*

Az orvos két aprócska fiával sétál a Hűvösvölgyben. Amikor épp egy templomhoz érnek, a négyéves Gyuri megkérdi:

— Mi ez a nagy ház, apu?

— Ez kisfiam, templom. Itt lakik az Isten.

— Hát az Isten nem az égben lakik?

A hatéves Péter kisegítő hírmagyarázattal szolgál:

— De igen öcsi, lakni az égben lakik, itt a templomban csak rendel.

*

Zambézi Vince vénecske már, de fiatal házas. Panaszkodik az irodai kollégáknak:

— A feleségem hétfőn a Tátrába utazott. Ma névtelen levelet kaptam, hogy a vonaton egy fiatalember megcsókolta. Csak azt nem tudom, feleségem szó nélkül tűrte-e vagy pedig pofon vágta.

— Hát ezt nem írta meg a névtelen levélíró?

Az öreg elővészi a levelet s olvassa:

„A feleségének a tátrai gyorson egy fiatalember hirtelen egy csókot adott. Őnagysága szájon kapta."

*

Mocsarai megint hajnalban vetődik haza. Felesége a szokott szemrehányással fogadja:

— Egész éjjel le sem hunytam a szemem.

— S mit gondolsz, én tán lehunytam?!

KÉSEI HÁZASSÁG

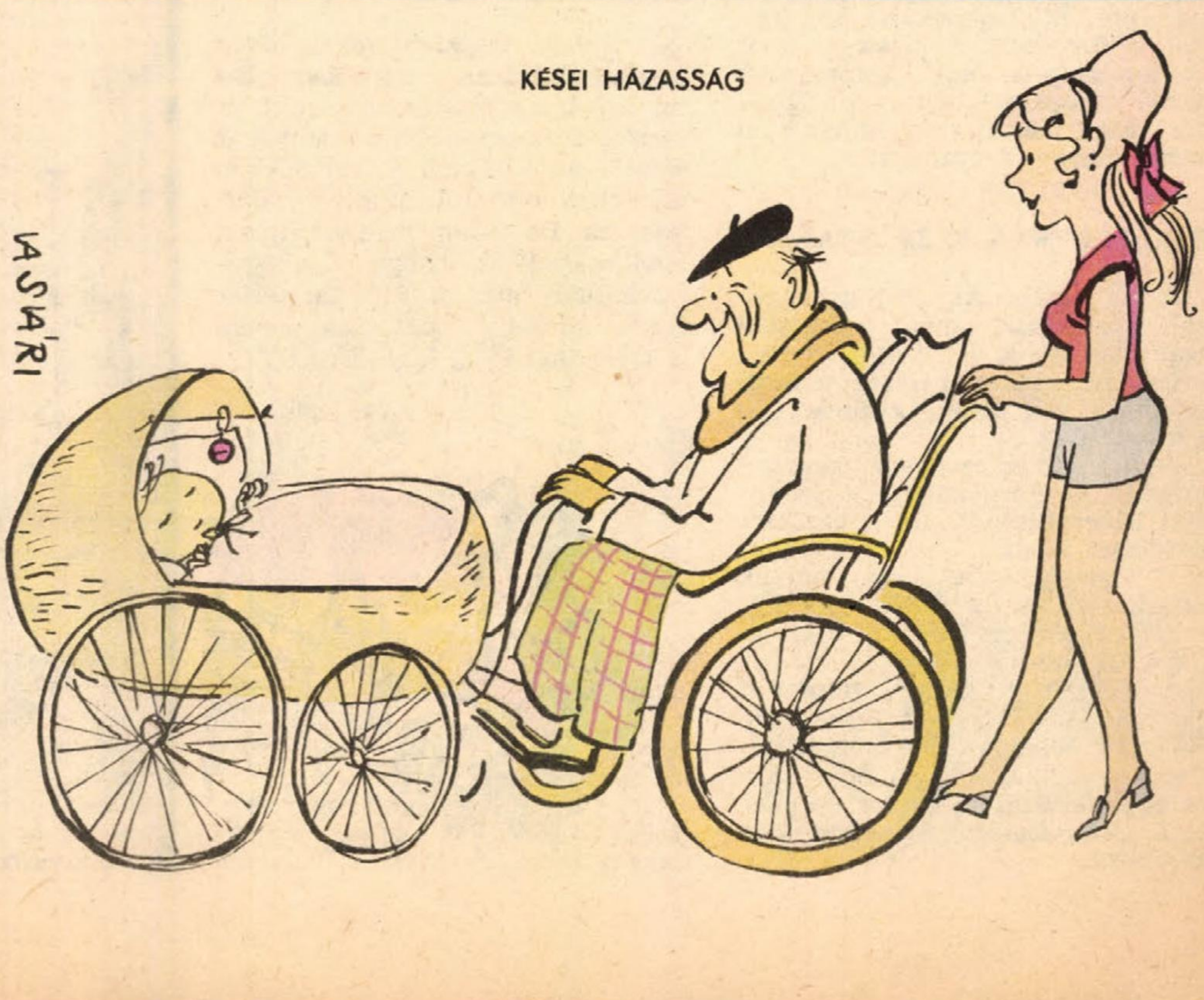

ANA TÓMIA

HEGEDŰS,
FÜLÖP,
BRENNER,
DALLOS,
VÁRNAI,
CSÁSZÁR,
SAJDIK

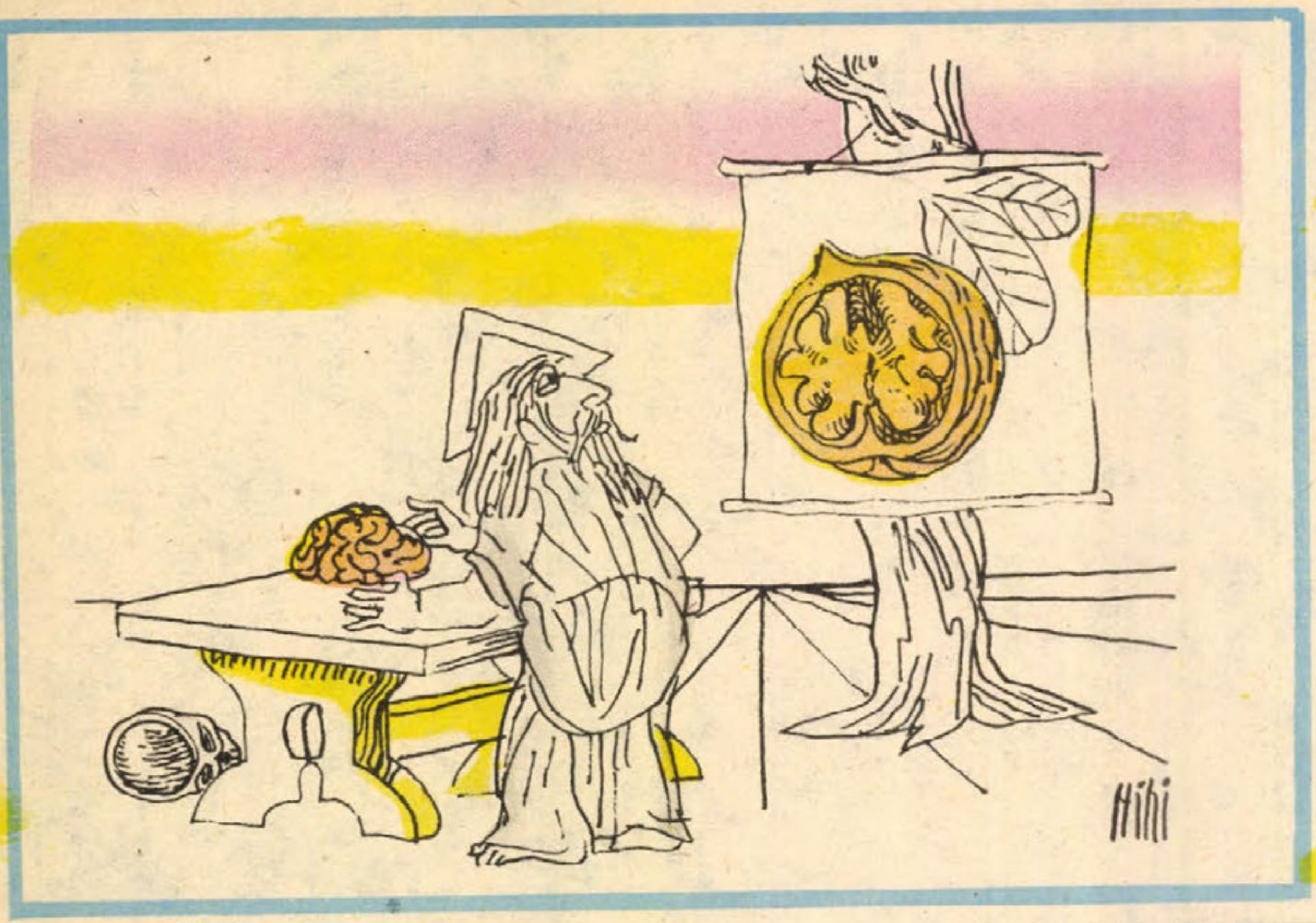

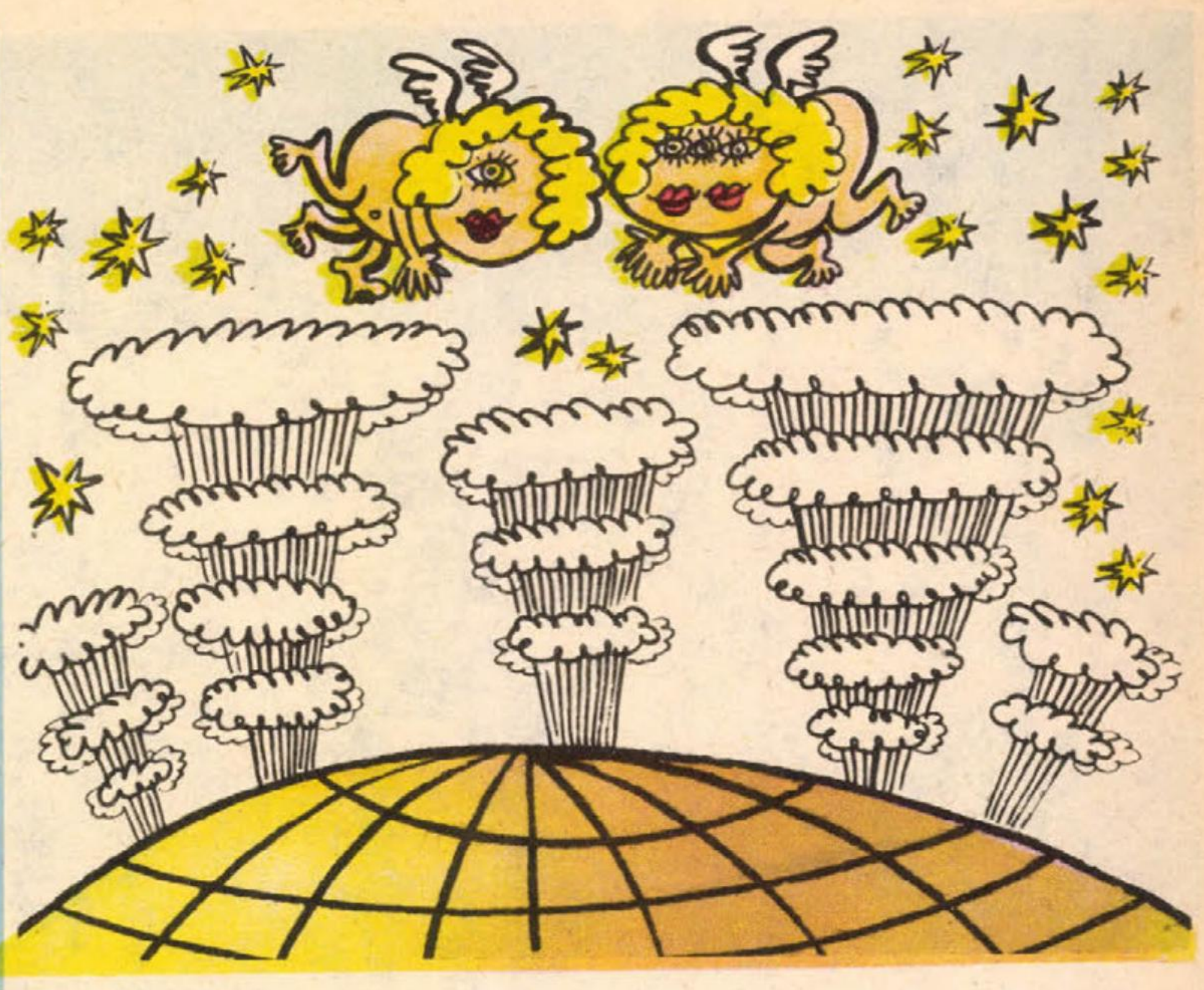

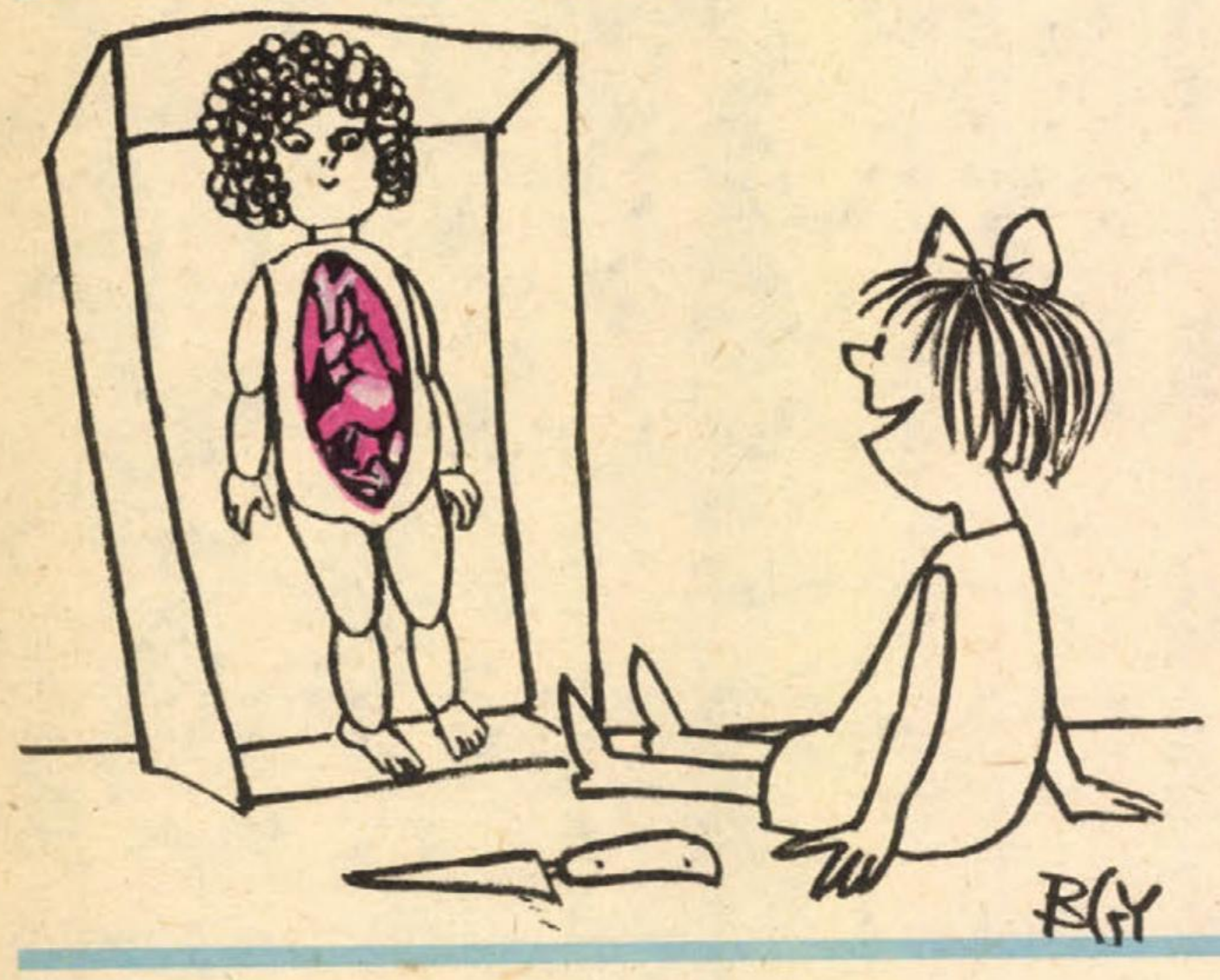

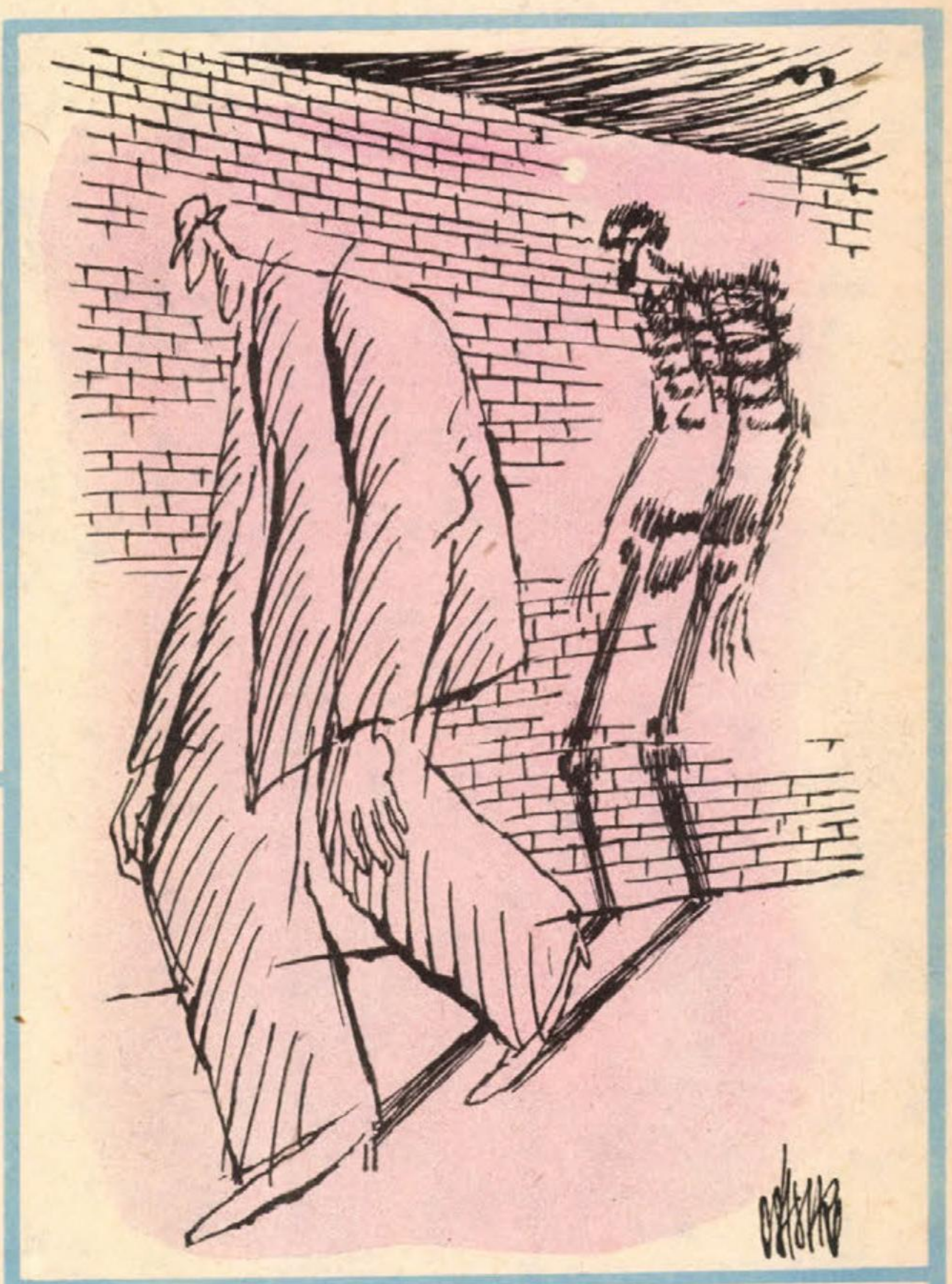

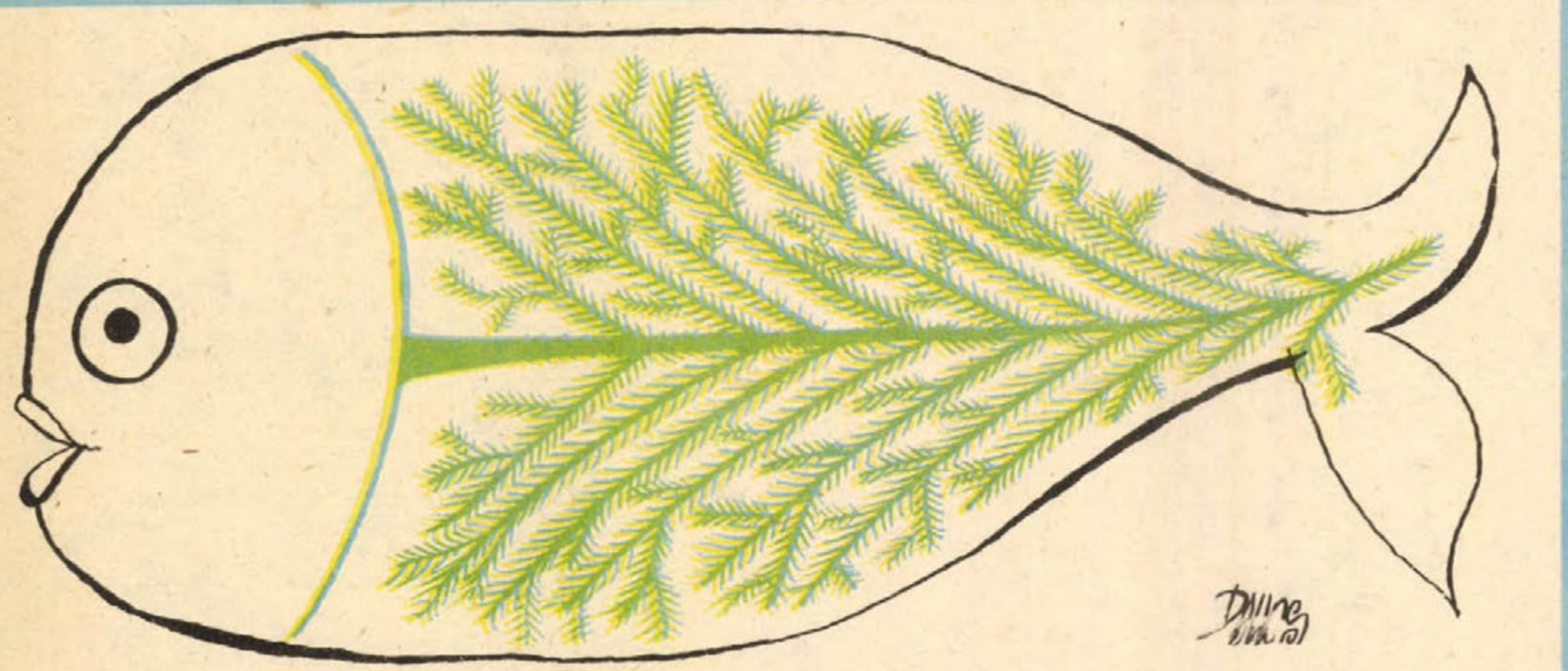

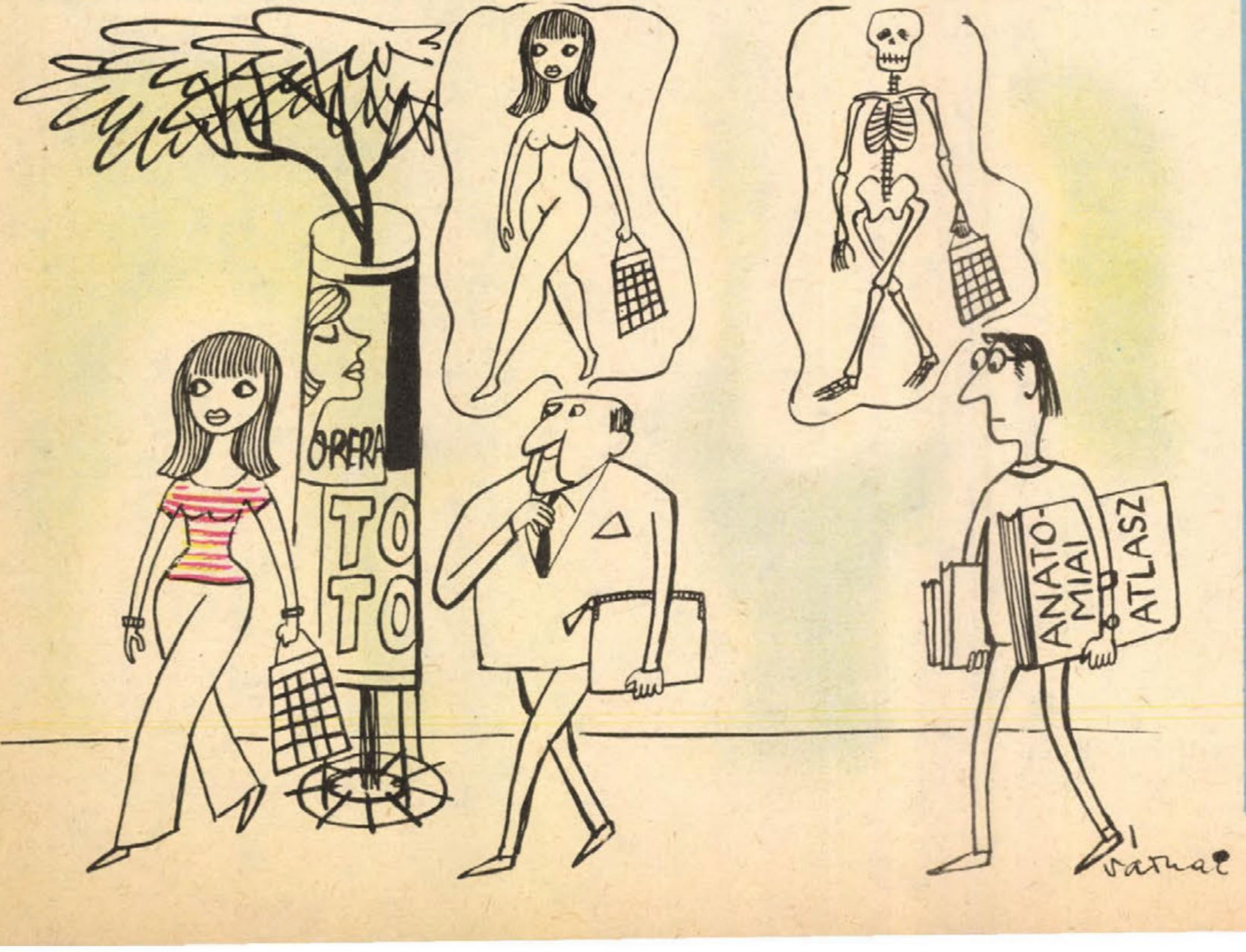
OPERA
TOTO
ANATÓMIAI
ATLASZ
várnai

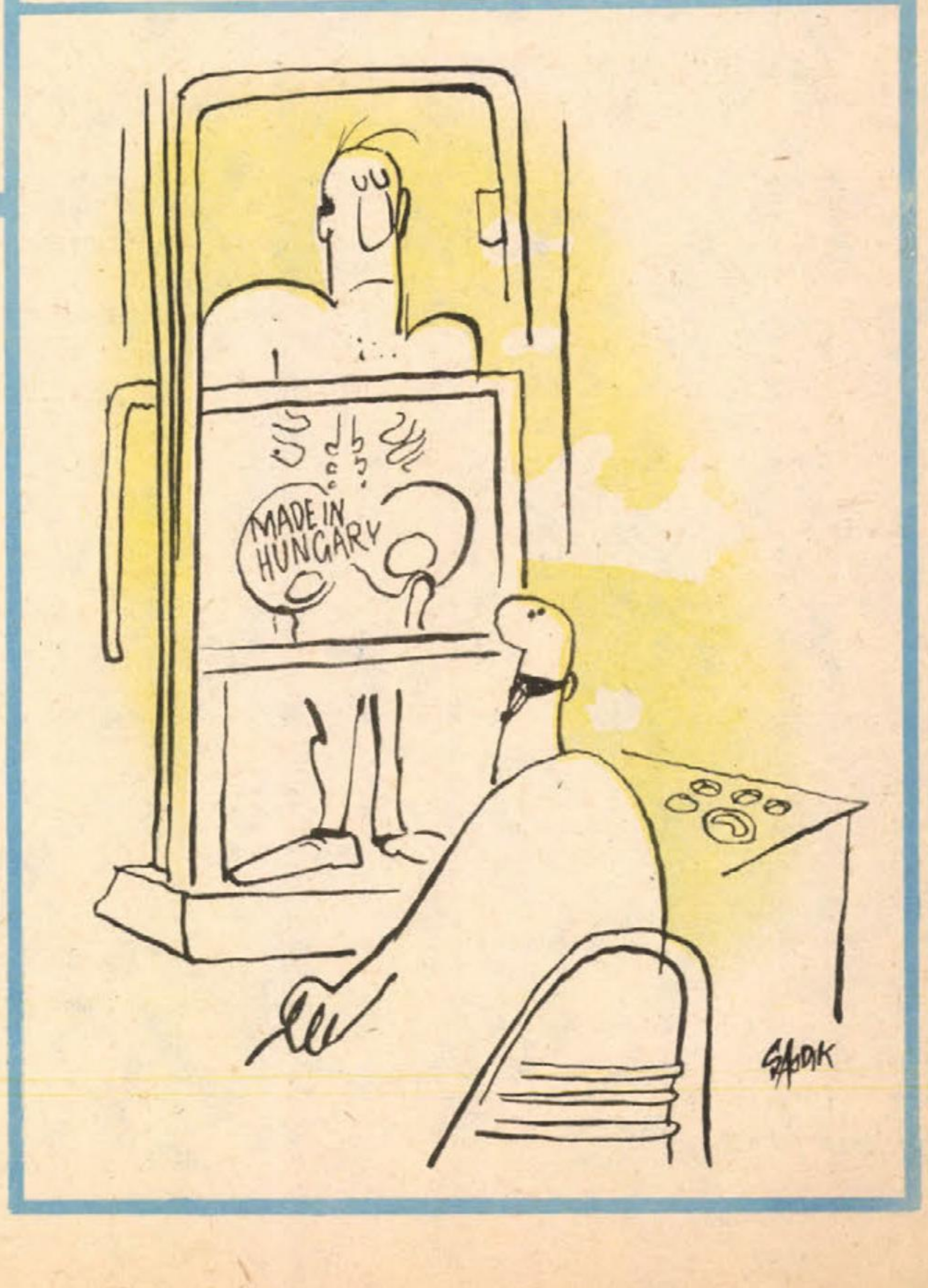
MADE IN HUNGARY
SAJDIK

IM PORT HU MOR

ERŐSZAKOS RIPORTER

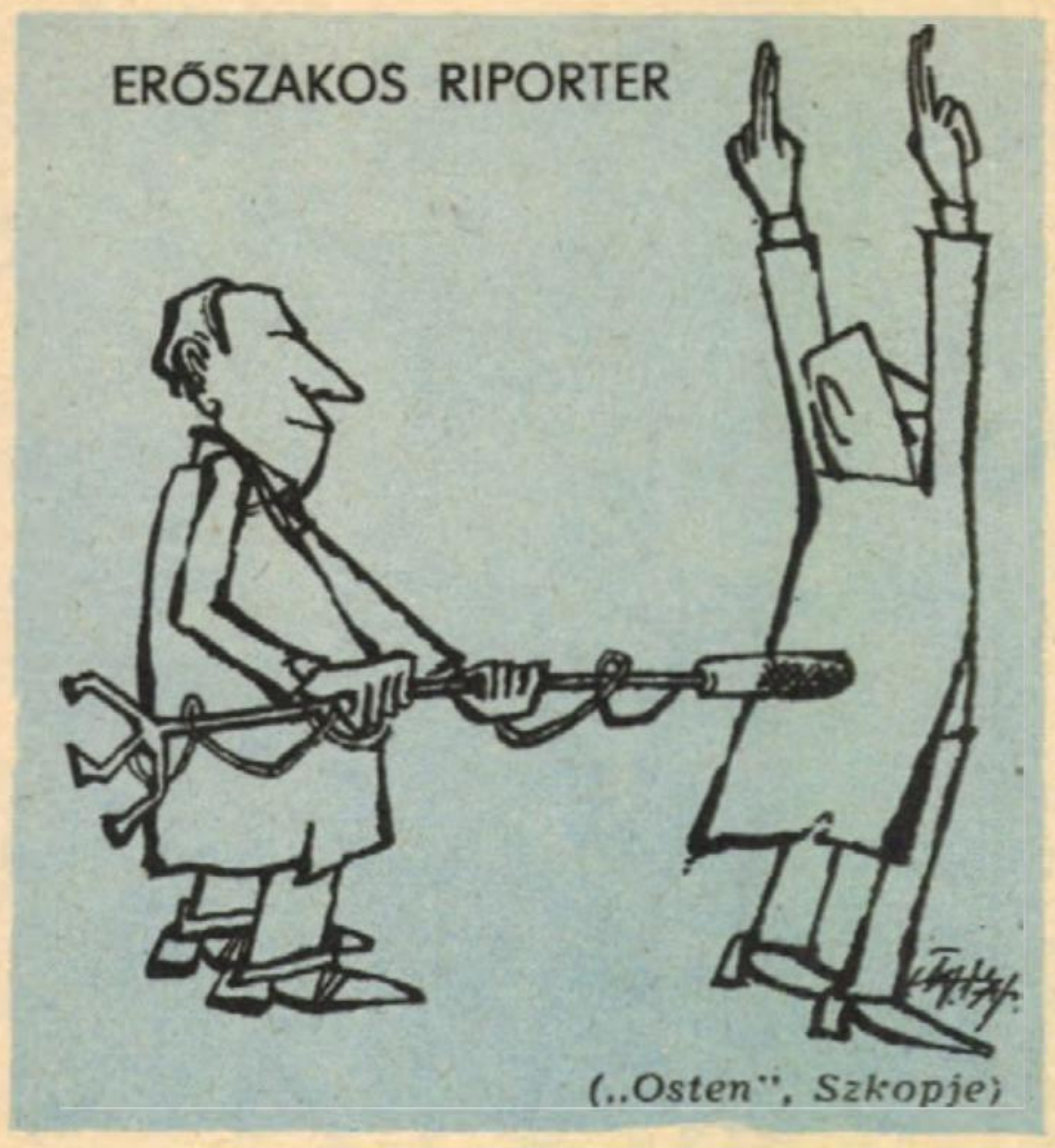

(„Osten", Szkopje)

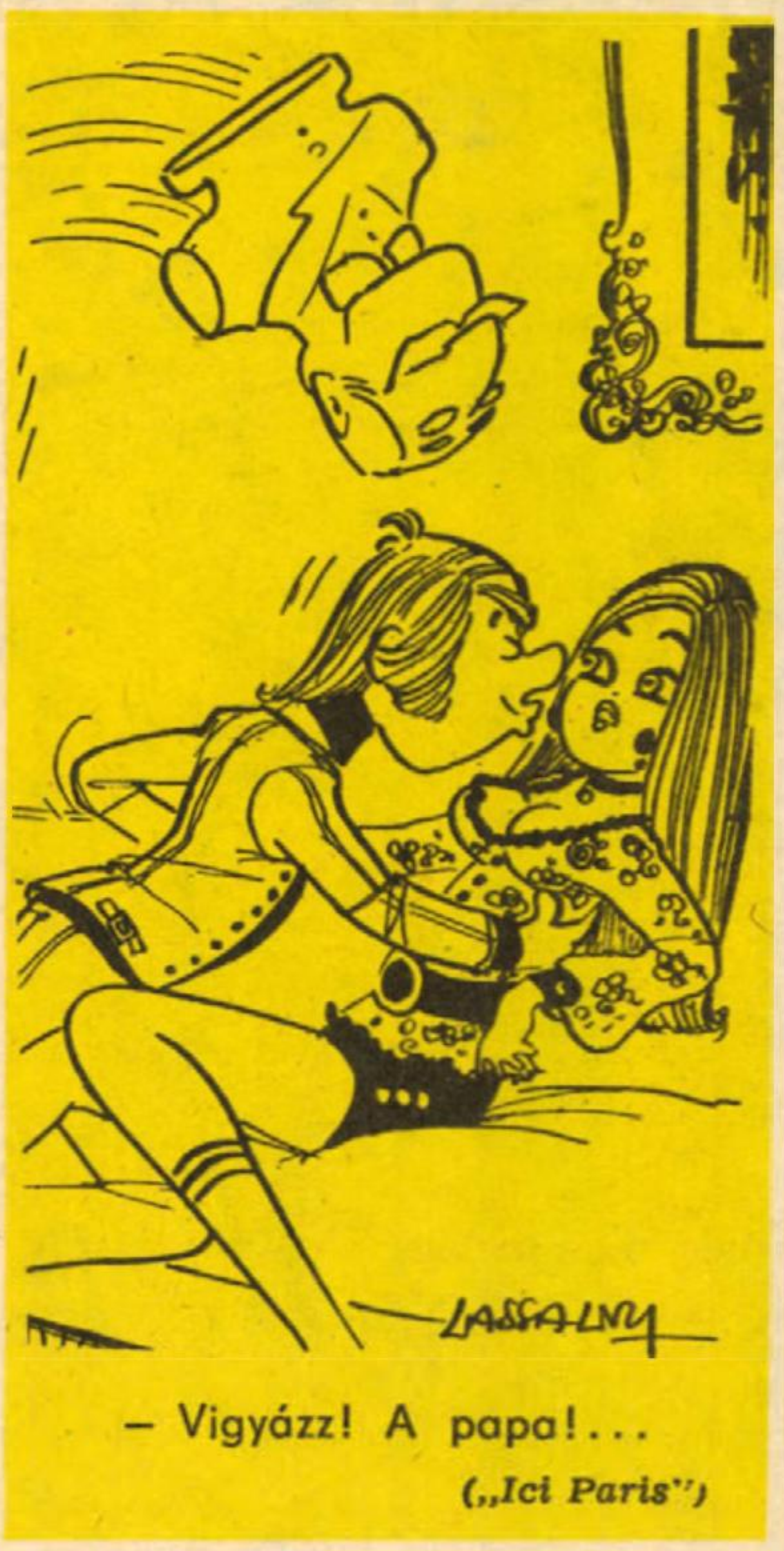

– Vigyázz! A papa!...

(„Ici Paris")

LELKIISMERETES ORVOS

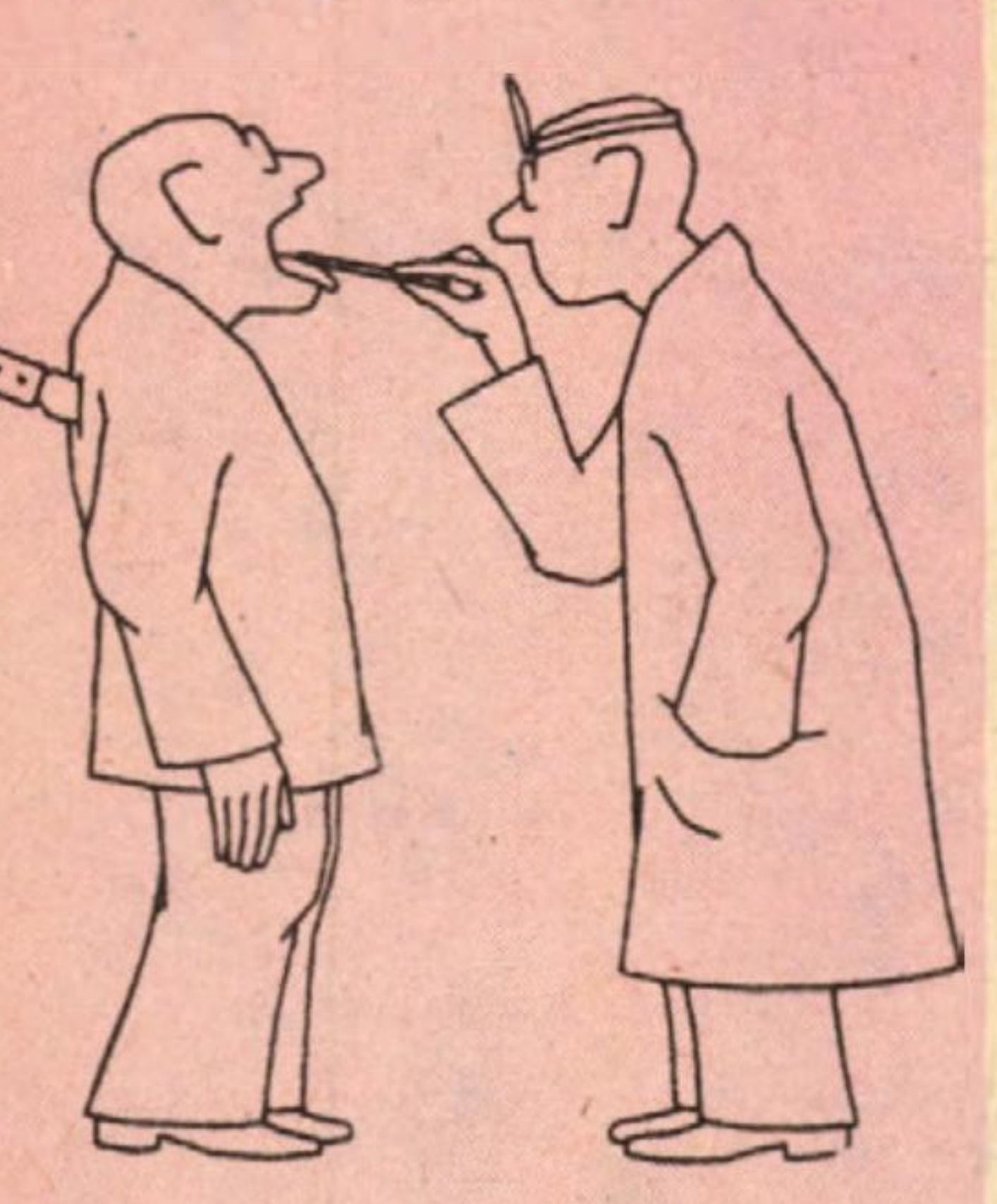

(„Dikobraz", Prága)

VESZÉLYES SZERELEM

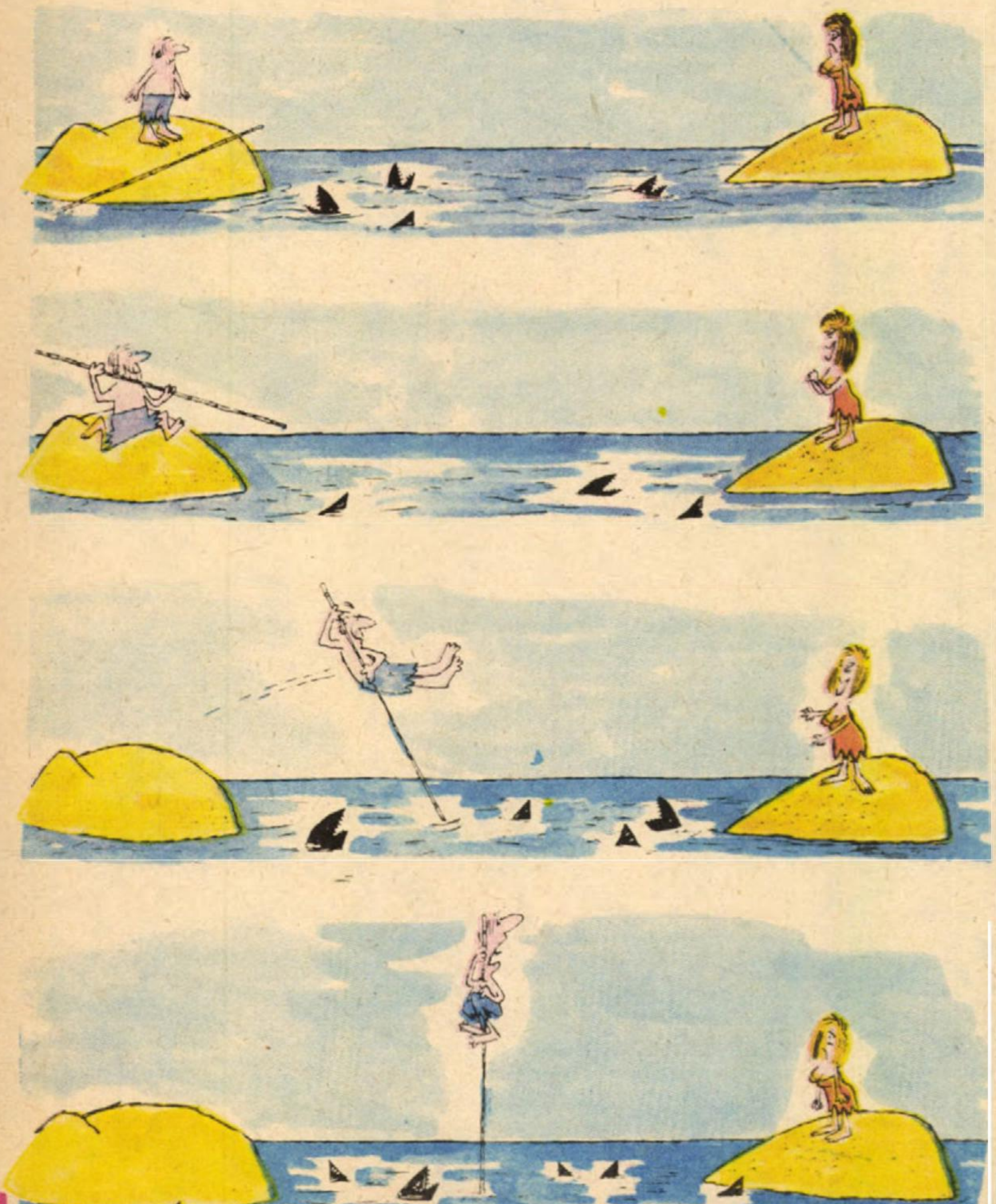

(„Szpilki", Varsó)

NYARALÁSRA ENGEM IS VIGYEN MAGÁVAL: JÓL FOG SZÓRAKOZNI!

A legolcsóbb és leghasznosabb szórakozás az olvasás. Az alábbi könyveket 5–8 havi részletfizetésre is megrendelhetik vásárlóink könyvtáruk részére.

1. SZERELEM, ROMANTIKA **180 Ft**

Régmúlt, történelmi idők, romantikus szerelmek, nagy szenvedélyek elevenednek meg mindmáig legnépszerűbb elbeszélőnk, Jókai Mór regényeiben, amelyek közül most az És mégis mozog a föld, a De kár megvénülni, a Görögtűz, az Egy az isten, Az új földesúr és az Erdély aranykora c. köteteket ajánljuk olvasóinknak.

2. MAGYAR SZÉPÍRÓK **207 Ft**

Változatos témájú történelmi, társadalmi és életrajzi regényeket tartalmaz válogatásunk. Móra Ferenc Aranykoporsó című műve az ókori Rómába, Passuth László Madrigál-ja pedig a reneszánsz Itáliába kalauzol el. Berkesi András Sellő a pecsétgyűrűn c. regénye izgalmas kémtörténet. Bihari Klára Miért? c. könyve arra keres választ, hogy miért hagyja el a szülői házat és szökik külföldre egy elkényeztetett diáklány. Fejes Endre immár 7. kiadásban megjelent könyvét, a Rozsdatemetőt érdemes megismerni minden olvasónak. Kolozsvári G. Emil pedig a tőle megszokott humoros-szatirikus stílusban mai életünk visszásságait pellengérezi ki új regényében, a Szellemi galeri-ben.

3. LÁTTUK A TELEVÍZIÓBAN **248,50 Ft**

E sorozatunk csupa izgalmas, bűnügyi történetet tartalmaz: Zbych KOCKÁZAT (Kloss kapitány); Simenon: MAJESTIC PINCÉI; Fóti: KÜLÖNÖS RANDEVÚ; Lallier: VÉRBOSSZÚ; Hartog: A GYILKOS ÉS A LÁNY és még sok érdekes könyv — mind-mind a krimi műfajának remekművei.

4. CSAK NŐKNEK! **206 Ft**

Domokos Lászlóné Mindentudó szakácskönyve válogatott ínyencségekkel szolgál, csakúgy, mint Túrós Emil Zöldségfélék, saláták, gyümölcsételek c. receptgyűjteménye. A Kötés-horgolás divatos modelleket közöl; a Színe-java füzetek többek között szépségápolással, lakáskultúrával, gyermeknevelési kérdésekkel foglalkoznak. Két kis könyv: a Holnap vendéget fogadunk és Az ajándékozás művészete pedig a háziasszonyok napi gondjain próbál enyhíteni. Végül a Virágkalendárium-ból megtudhatjuk, hogy kinek milyen virágot illik adni névnapjára.

5. ÚTLEVÉL NÉLKÜL UTAZHAT **196,50 Ft**

Ha megvásárolja az alábbi könyvválogatásunkat, útlevél nélkül megismerheti az egész világot. Kittenberger Kálmán Afrikai vadászemlékek c. kötete az izgalmas vadászkalandok felelevenítésén túl bemutatja az 50 évvel ezelőtti Fekete kontinens életét is. A sorozat többi szerzői: Vitray Tamás, Germánus Gyula, Fehér Klára, Nemes László, Bihari Klára, Baráth Endre a világ legkülönbözőbb részeire kalauzolnak el. A könyveket rendkívül sok fénykép gazdagítja. Így e műveken keresztül bepillantást nyerhetünk a világ országaiba és népeinek életébe.

— — — — — — — Itt levágandó! — — — — —

SZÖVKÖNYV
Központi Könyvszolgálata
Budapest, 62. Pf. 583.

MEGRENDELŐSZELVÉNY

Megrendelem az alábbi kiadványokat 5 havi (400 Ft-on felüli vásárlás esetén 8 havi) részletre, a 3% kezelési és portóköltség felszámításával. A vételár egyötödét (egynyolcadát) a postai kézbesítéskor fizetem, a fennmaradó összeget pedig 4 (ill. 7) egyenlő havi részletben törlesztem.

....

....

....

....

....

Név: ....

Pontos cím: ....

A következő rovatokat csak a részletre vásárlók töltsék ki!

Szül. hely, év: ....

Anyja neve: ....

HIRDETÉSEINK

SPORTOLHAT

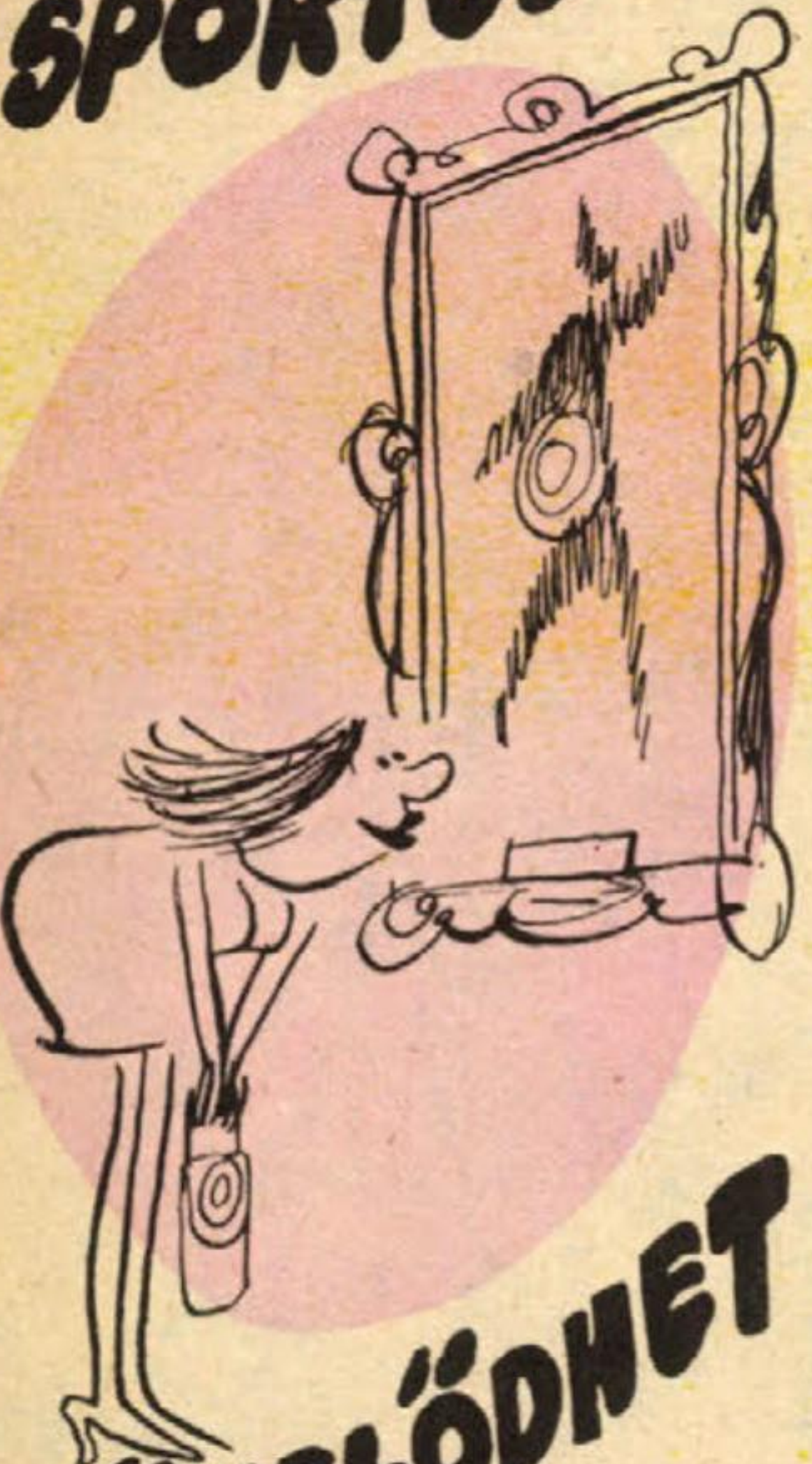

MŰVELŐDHET

SZÓRAKOZHAT

MINDENRE JUT IDEJE, MERT ÖN HELYETT MOS A HAJDU AUTOMATA MOSÓGÉP

RAVILL

TÜCSÖK és BOGÁR

Három a kislány — balettcipőben. Vizsgaelőadást tartottak a VII. kerületi Táncstúdió Munkaközösségének növendékei a MOM Szakasits Árpád Művelődési Ház színháztermében. Jelenet a vizsgaelőadásból.

A három a kislány négyen vannak

(Az Esti Hírlapból ollózta: Avar István, Budapest)

Nyárra ajánljuk

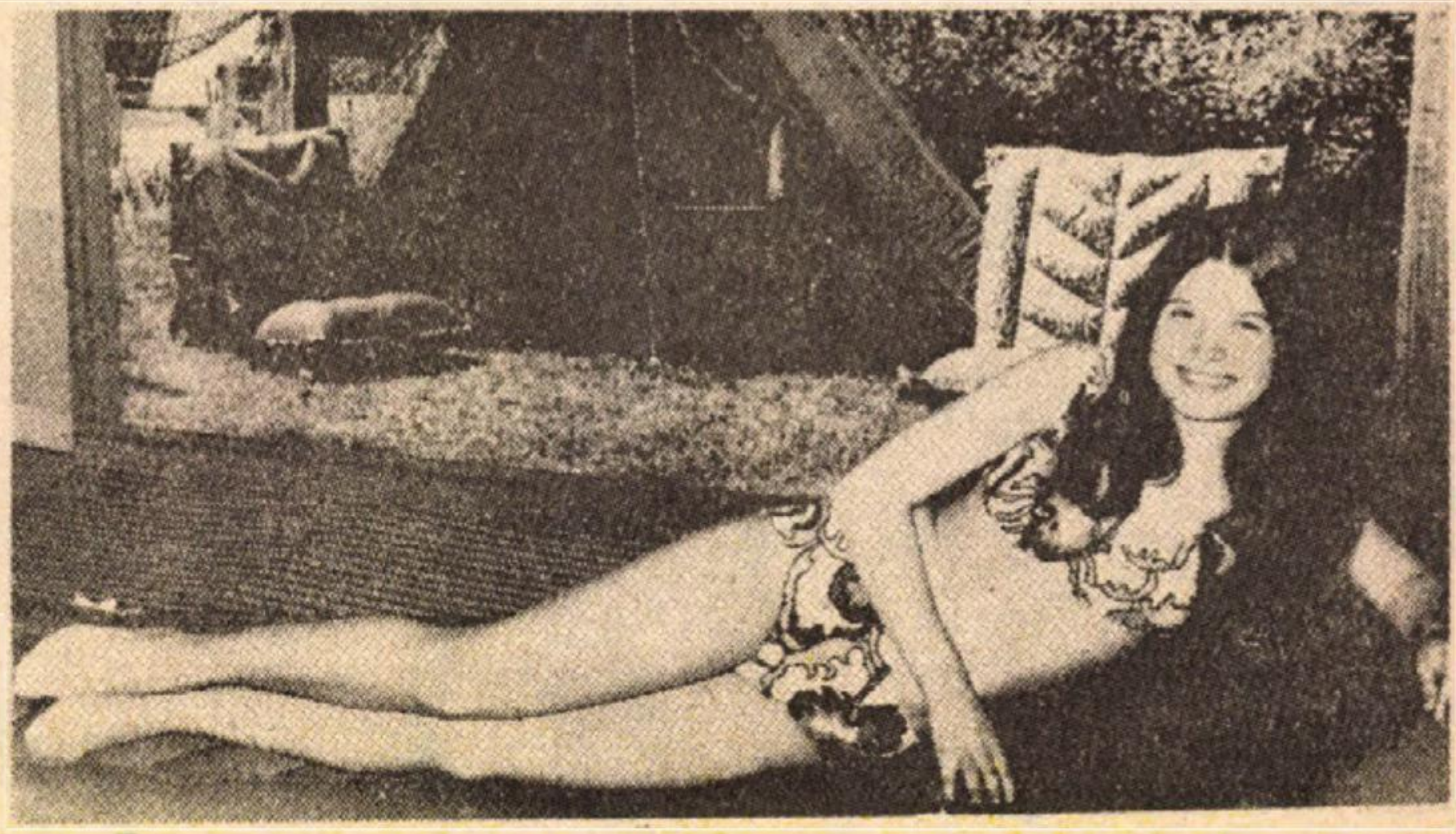

Télen sem rossz . . .

(A Hajdúböszörményi Hírlapból ollózta: Palánkai Mária, Hajdúböszörmény)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

KERAVILL KERAVILL

RENDKÍVÜLI HŰTŐGÉPCSERE MÁR CSAK NAPIG

KERAVILL

Ez most sok vagy kevés?

(A Népszabadságból ollózta: Mikó Lénárdné, Mélykút)

SZAKKÖNYVEK SONKAPÁC

Különleges üzlet lehet . . .

(Beküldte: Márkus Péter, Budapest)

HIRDETÉSEINK

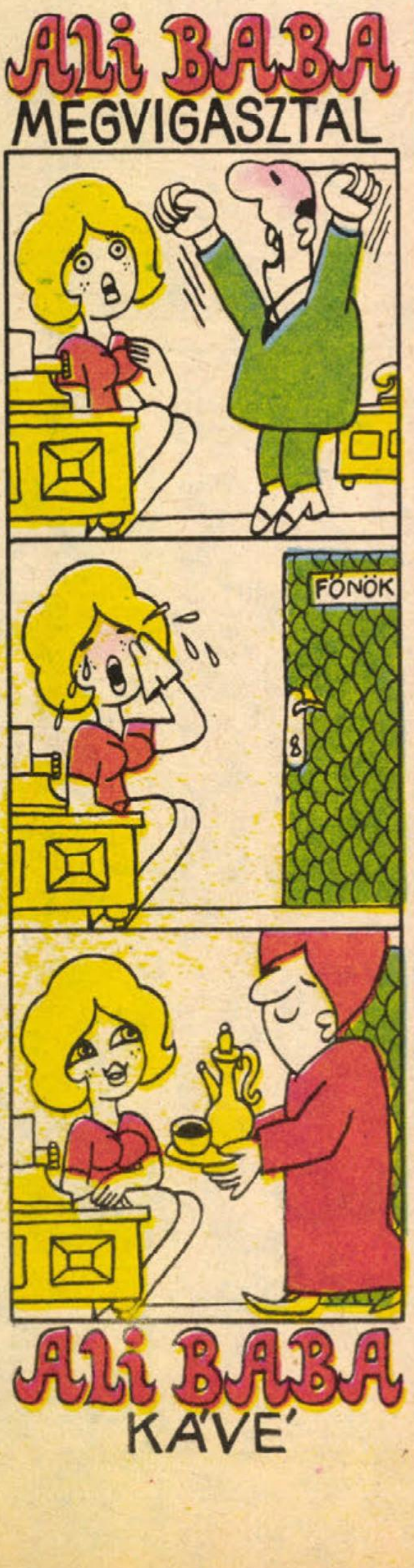

A NAGY PRODUKCIÓ

– A tizenkettes buszon edzettek . . .

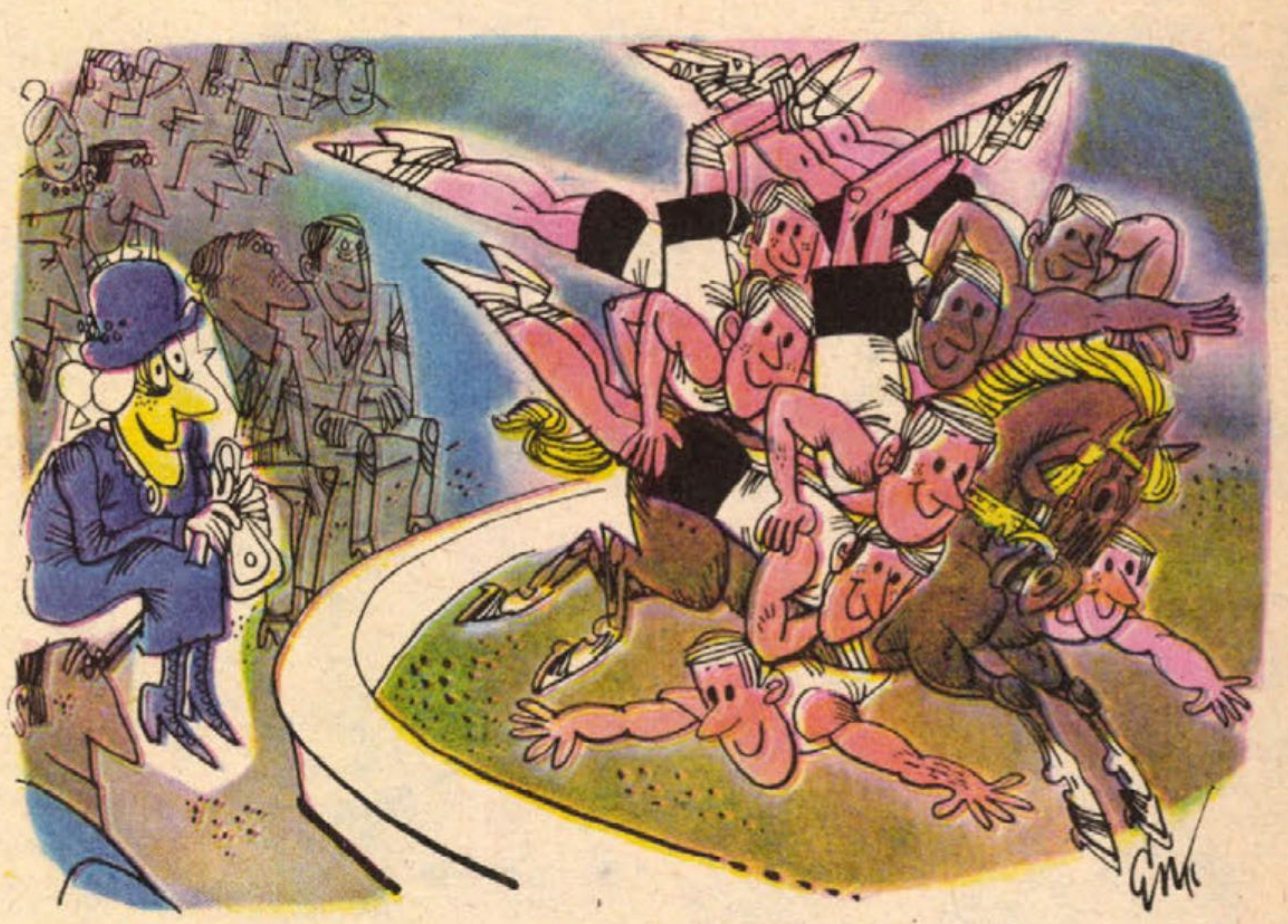

GICCSFESTŐ

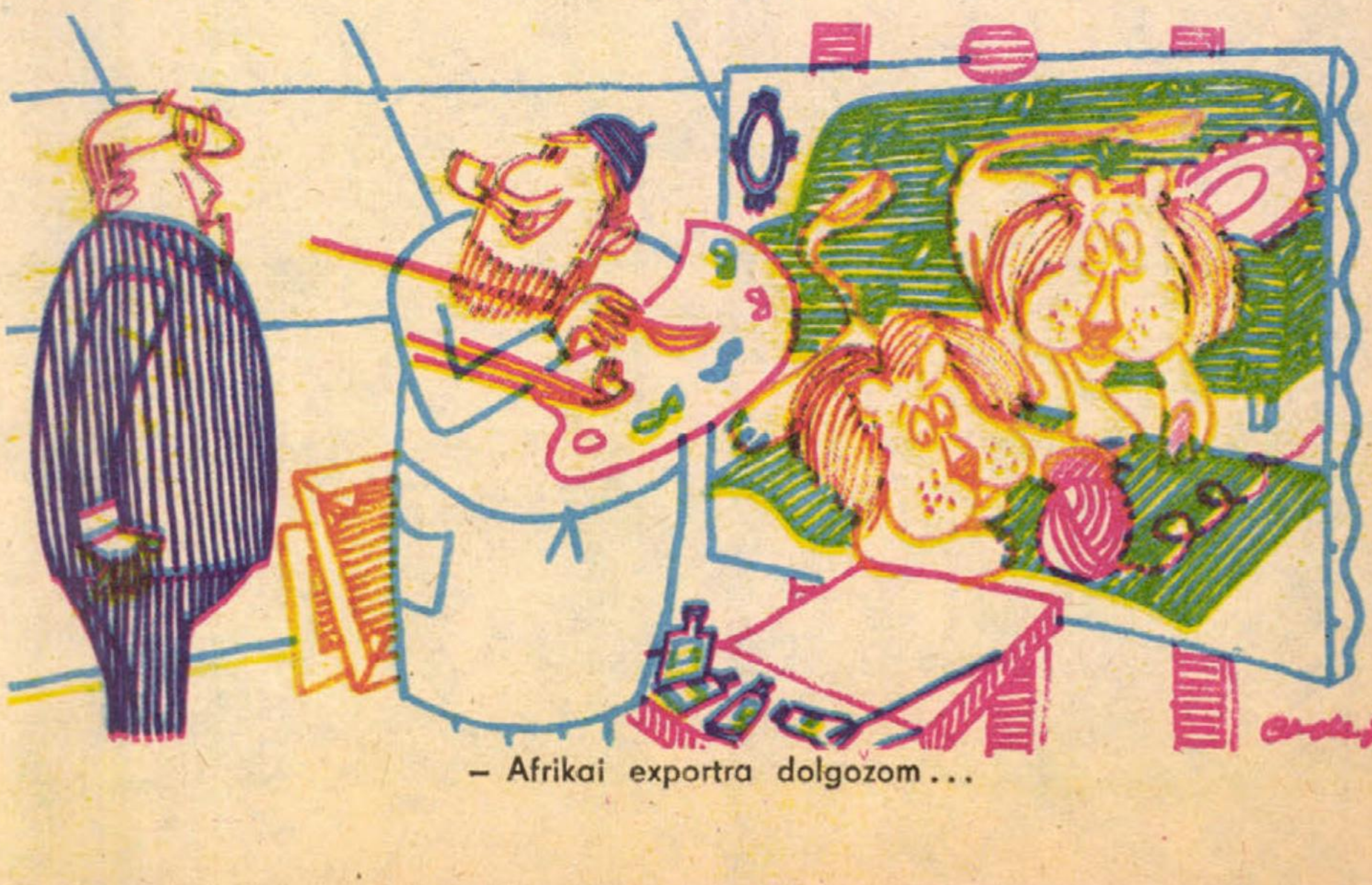

– Afrikai exportra dolgozom . . .

ÓVATOSSÁG

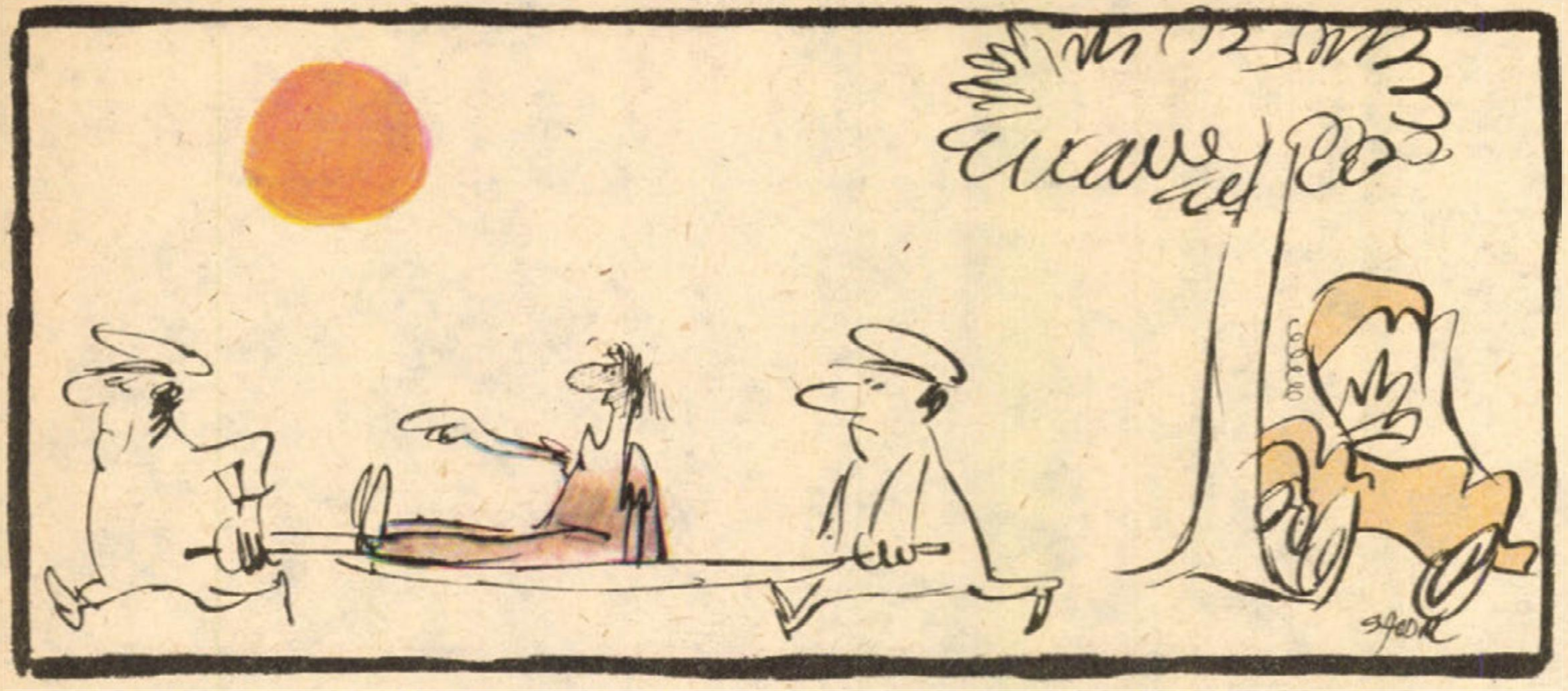

– Előbb gyerünk a biztosítóhoz a pénzért, hogy ne kelljen a kórházi kosztot ennem!...

LUSTASÁG

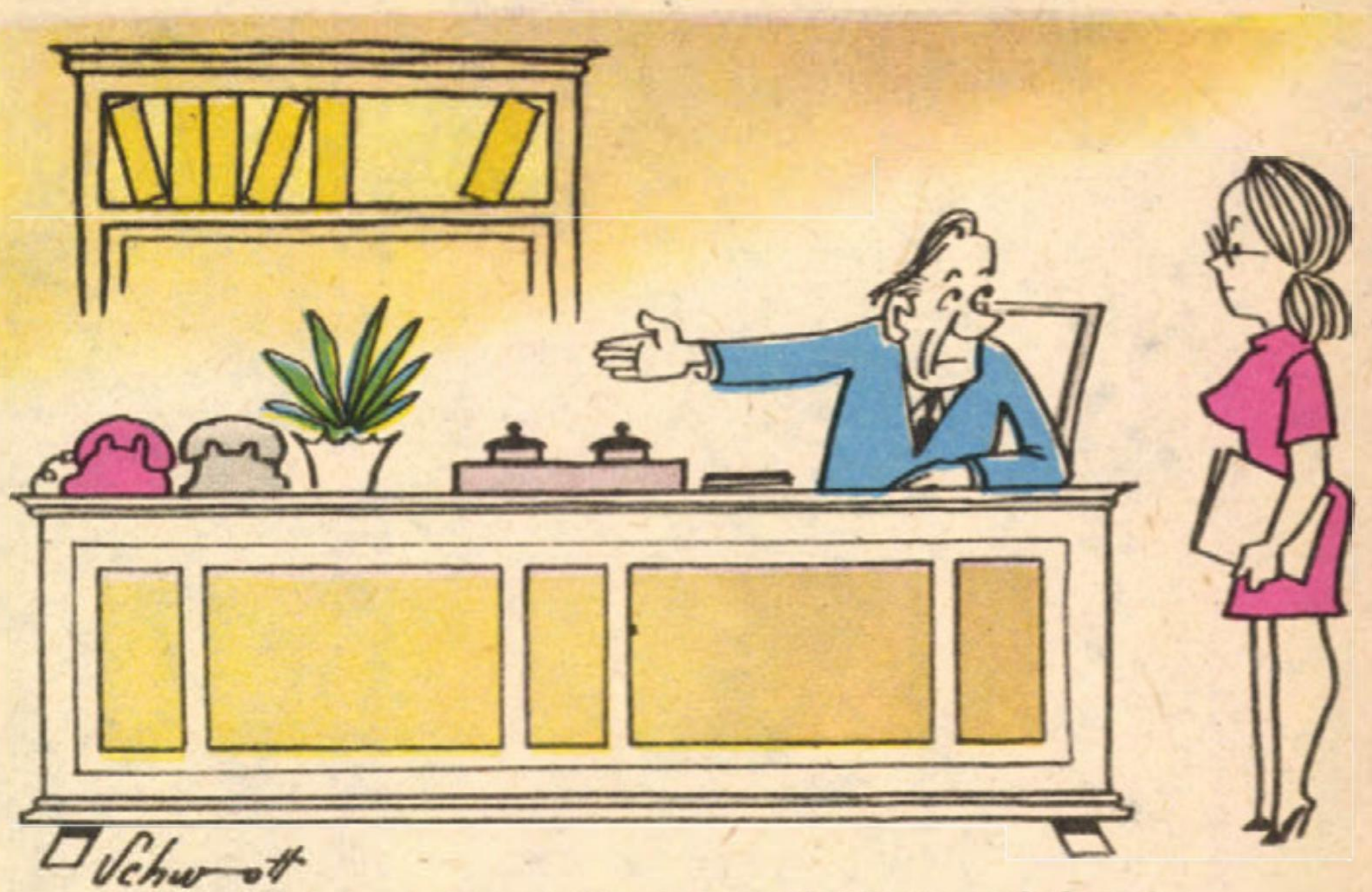

– A telefonhoz szeretnék menni. Küldje a gépkocsit...

ÜDÜLŐHELYI GONDOK

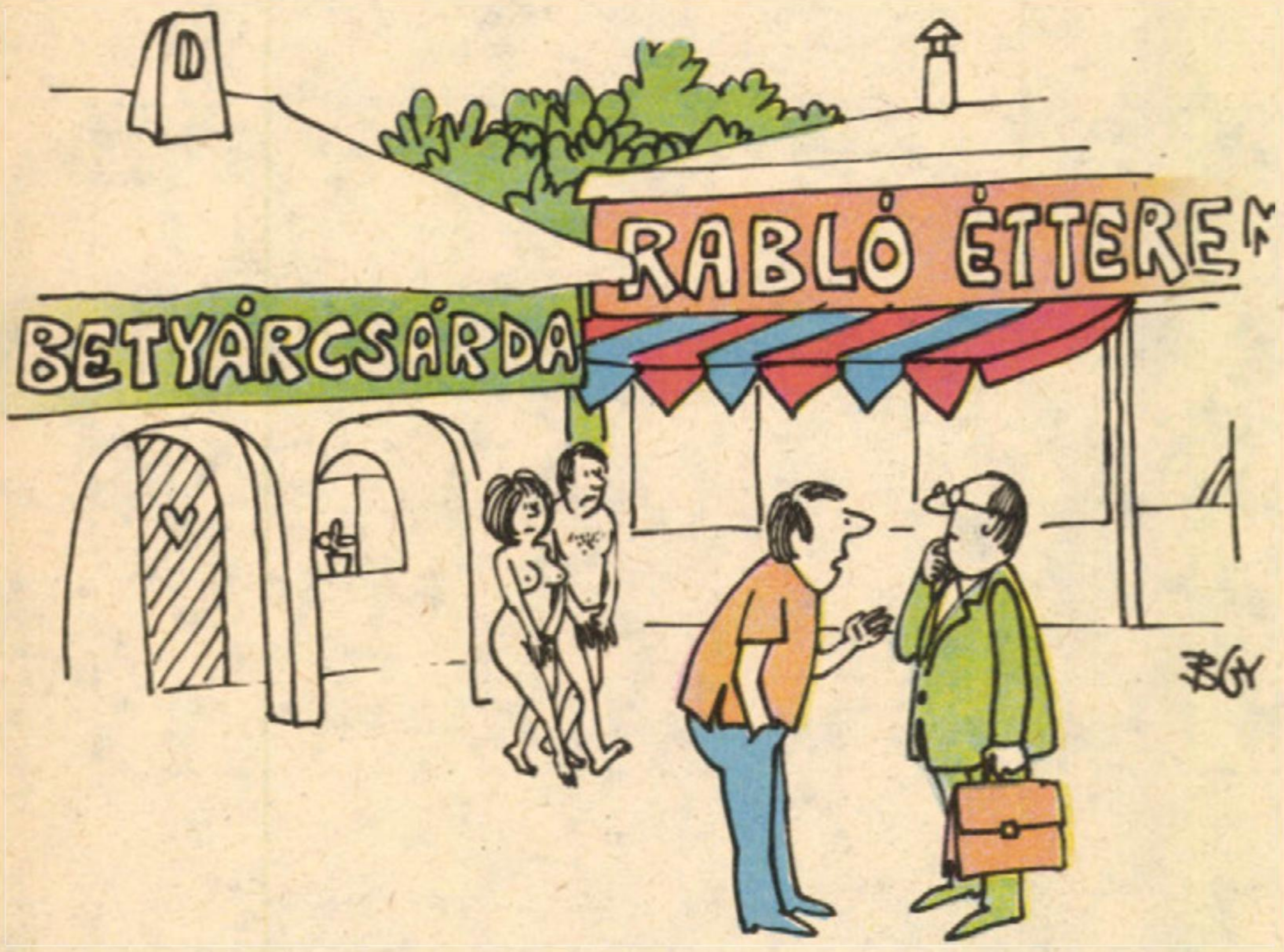
RABLÓ ÉTTEREM
BETYÁRCSÁRDA

– Ha a vendéglátóipar nem enged az áraiból, kénytelenek leszünk egy nudista tábort is építeni!...

PESTI TURISTÁK KÜLFÖLDÖN

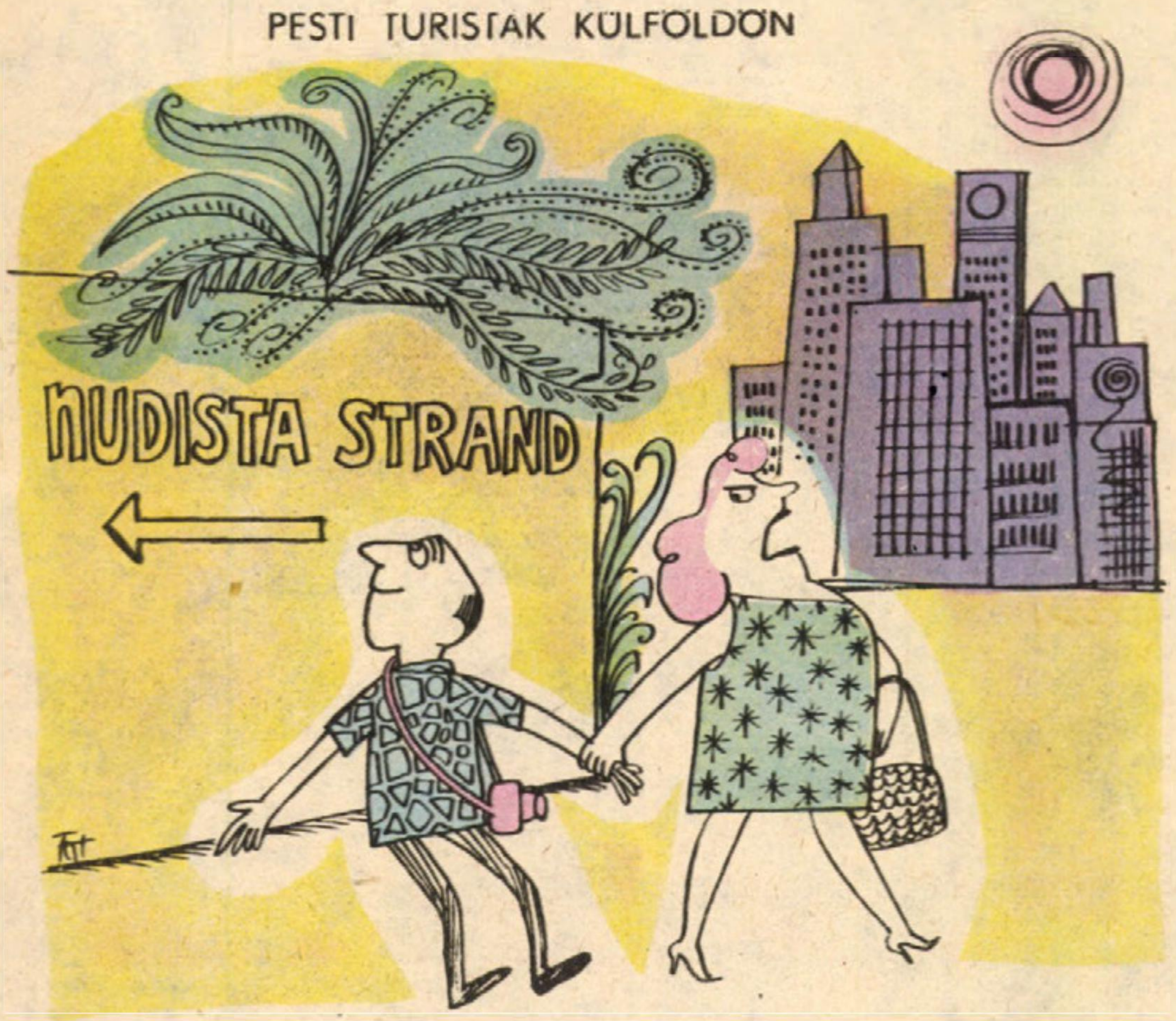
NUDISTA STRAND

– Ugyan már Dezső, majd otthon elmegyünk a Dagályba.

SZILÁNKOK

SZERÉNYSÉG

— Megvetem és elítélem azokat a lakásszélhámosokat, akik képesek ötvenezer forintot kicsalni áldozatuktól, s ennyi pénzért nem nyújtanak semmit. Én számításba veszem a szociális körülményeket. Nálam mindössze ötezer forint az az összeg, amelyért nem szerzek lakást.

ELTARTÁS

Kíváncsi vagyok, hogy eltart-e majd a gyerekem? — mondta töprengve Sándor, amikor a felesége közölte vele, hogy anyának érzi magát.

ÜZLETBEN

— Huszonnégy órája, hogy megvettem önöknél ezt a masinát, s íme, tessék nézni... Még mindig működik. Követelem, azonnal vegyenek fel jegyzőkönyvet erről a rendkívüli esetről...

IFJÚSÁGI PARK

— A közelünkben nemrég avattak fel egy ifjúsági parkot. Végre van egy hely, ahol szerény fogyasztás mellett összejöhetünk, mi nyugdíjasok.

ITALBOLT

Az ellenőrök megállapították, hogy Y. csapos még a szódavizet is vizezte.

GONDOS ANYA

— Én alaposan meg akarom nézni, kihez adom a lányomat, ezért Árpádhoz előbb én mentem feleségül.

REGÉNY

Ica a balatoni országúton autót stopolt. Így ismerte meg Bélát, a férjét, akinek most otthon zoknit stoppol.

STATISZTIKA

Valamit javítana a statisztikán, ha a futballmeccseket látogató nézők számához hozzászámítanák azokat a futballistákat is, akik szintén csak nézik a játékot a pályán.

Galambos Szilveszter

ÁTVÁLTOZÁS

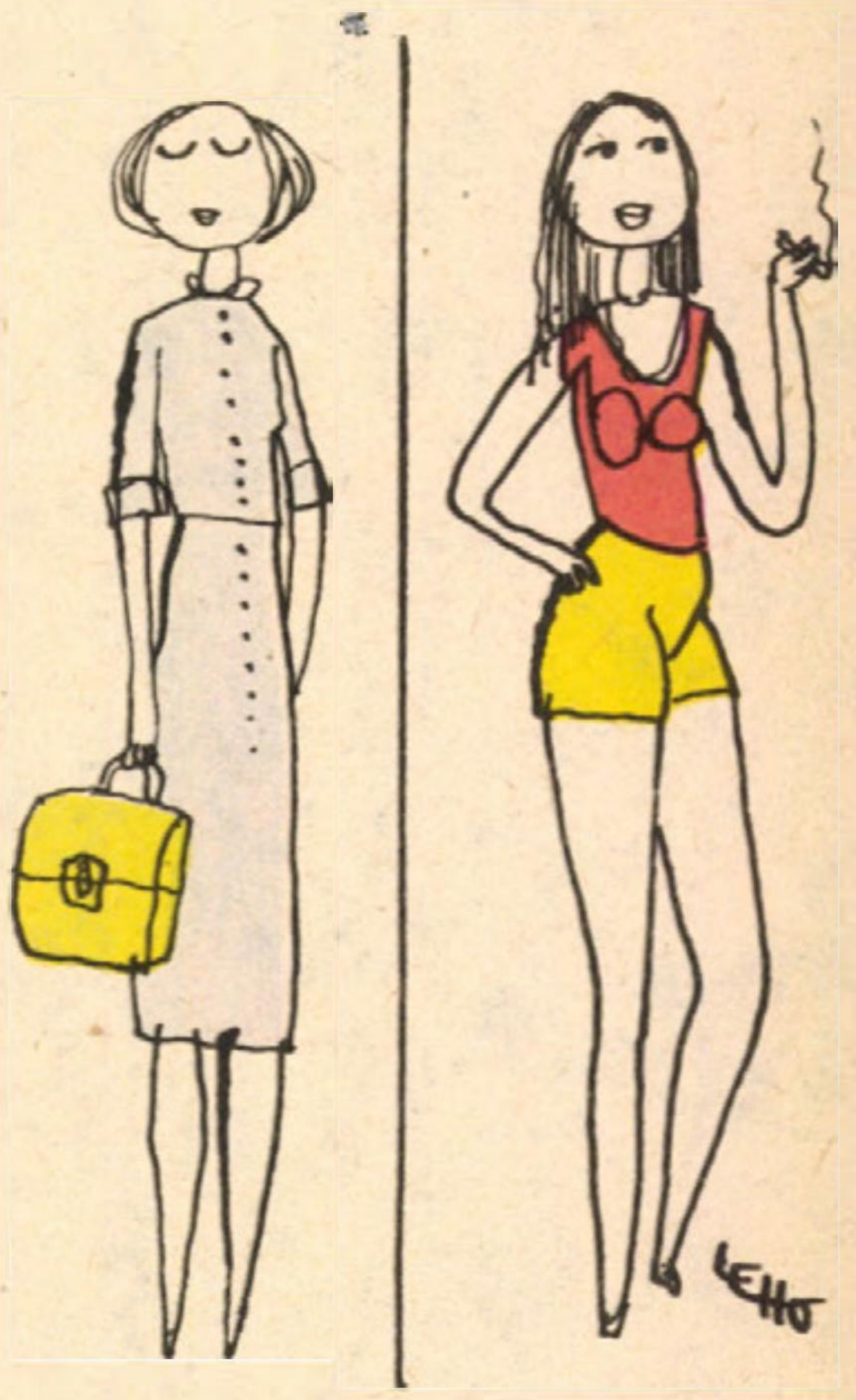

MAGYAR SZÁMOLÓGÉP

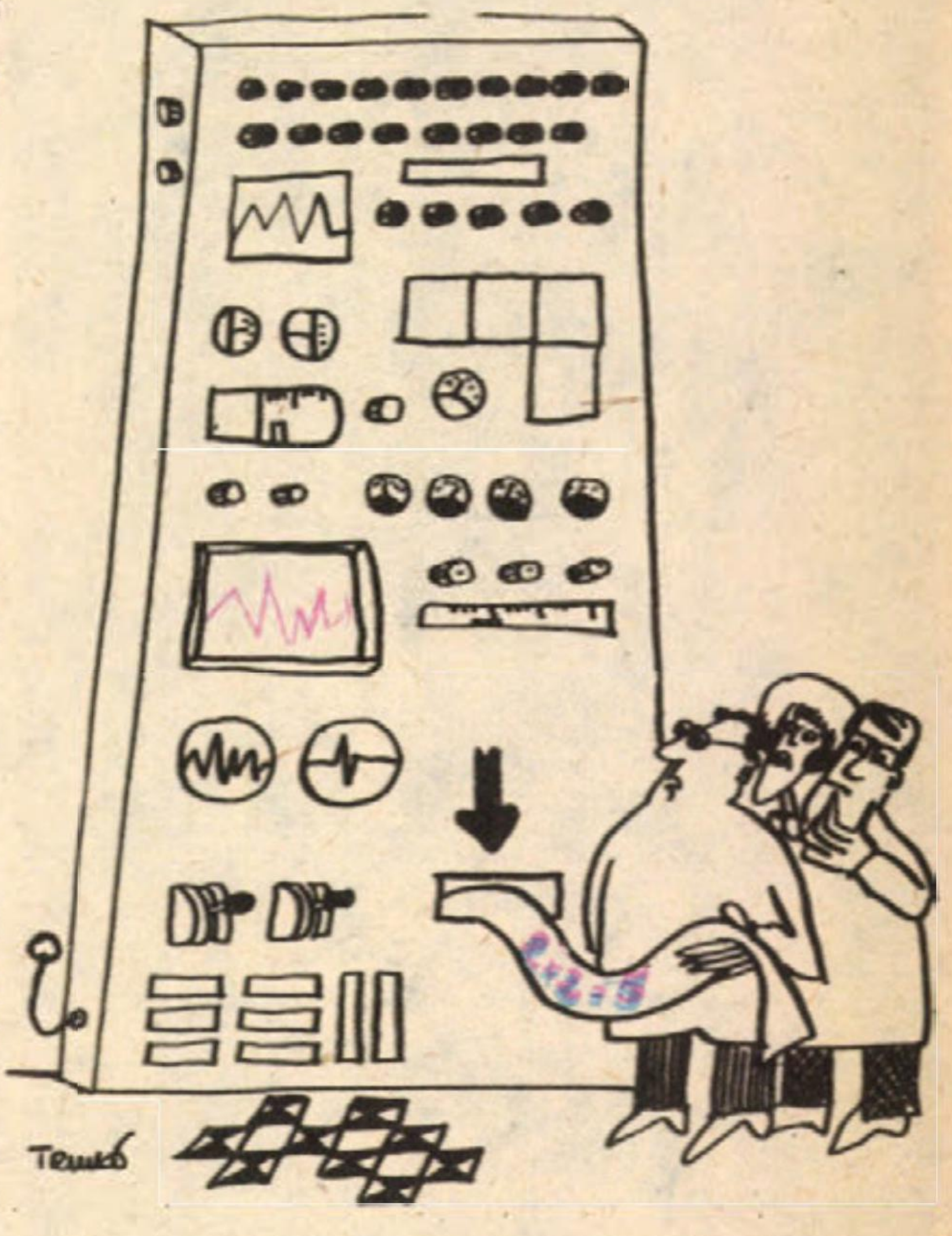

– Azt hiszem, ezzel sikerül betörnünk a világpiacra...

HETI KRÓNIKA

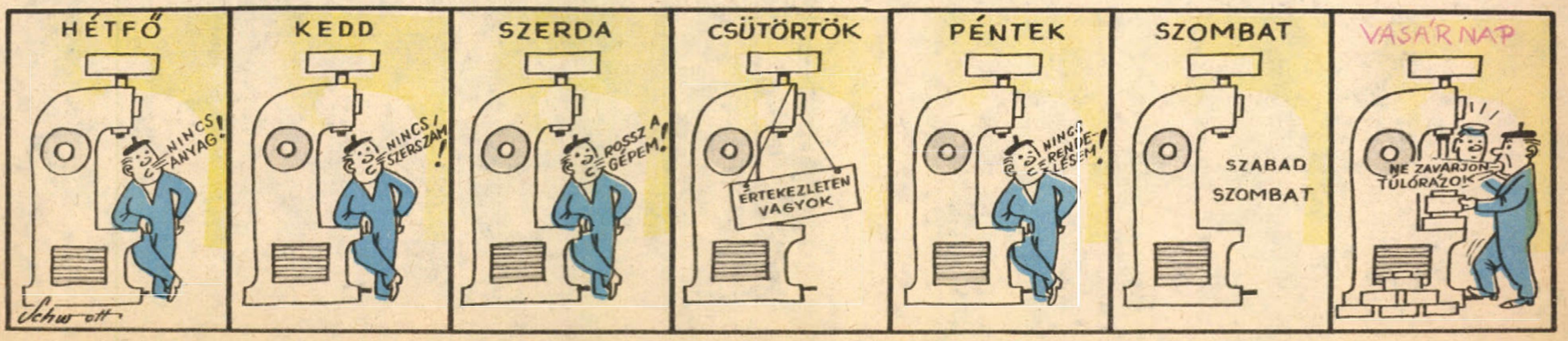
HÉTFŐ
NINCS ANYAG!
KEDD
NINCS SZERSZÁM!
SZERDA
ROSSZ A GÉPEM!
CSÜTÖRTÖK
ÉRTEKEZLETEN VAGYOK
PÉNTEK
NINCS RENDELÉSEM!
SZOMBAT
SZABAD SZOMBAT
VASÁRNAP
NE ZAVARJON TÚLÓRÁZOK!

ÉLETBE LÉPETT
A LAKBÉRRENDELET

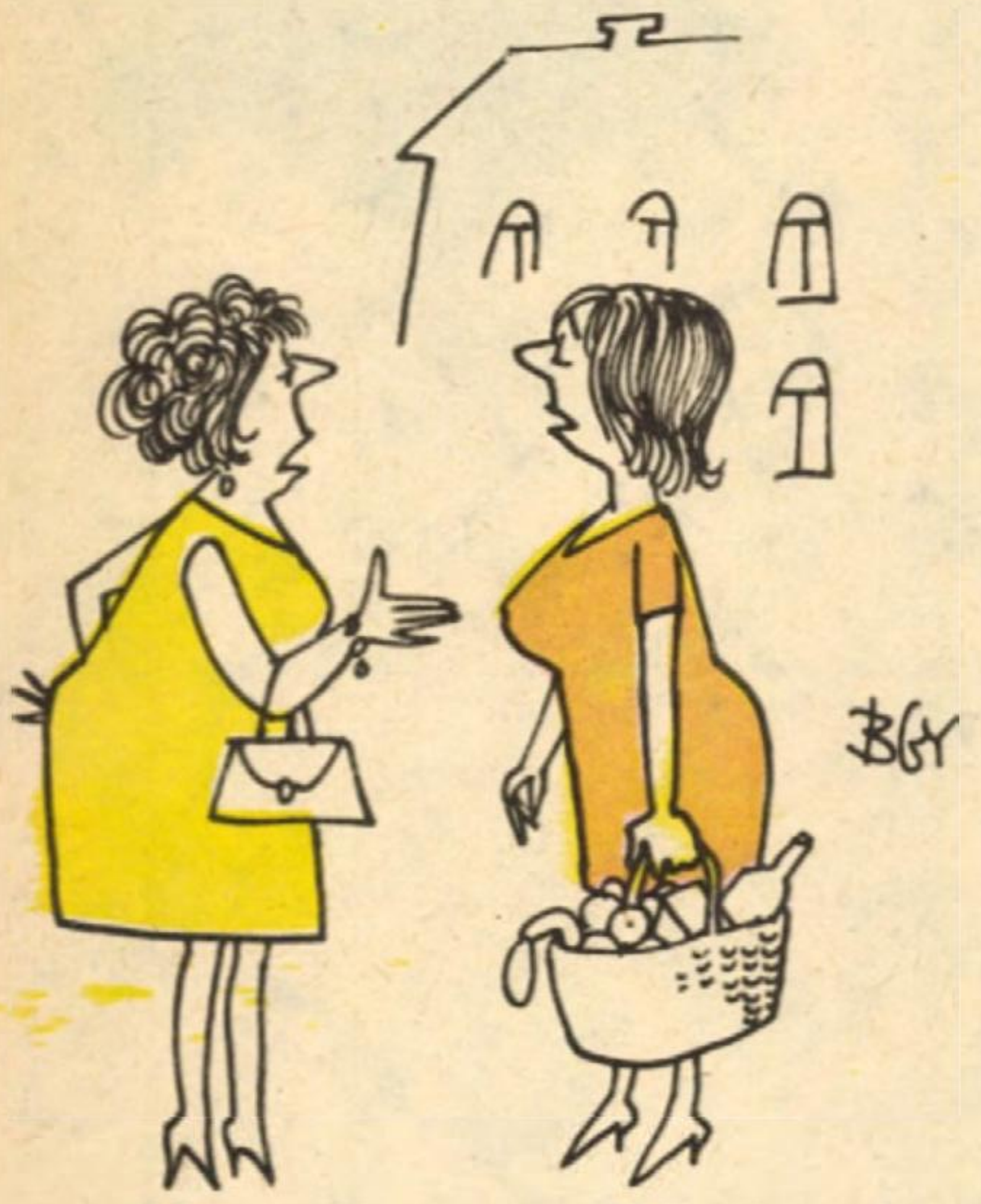

– Mostantól azon imádkozhatunk, hogy ne kapjunk fizetésemelést . . .!

RÉBUSZ

183. rejtvényünk megfejtése:

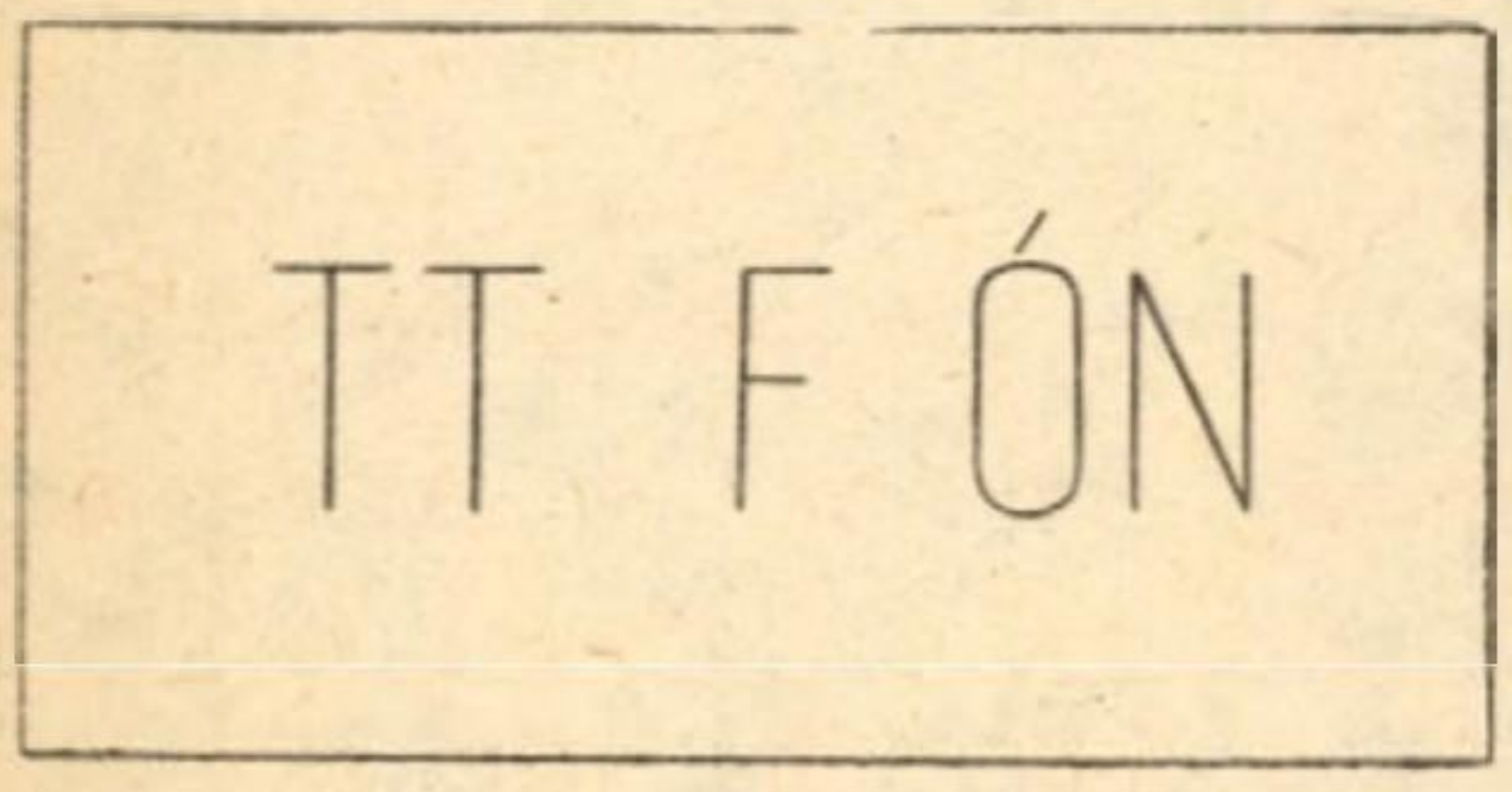

PÁRTFEGYELEM

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Bartók Gézáné, Mezőtúr, Kossuth u. 26.

Dóczi Imre, Gyula, Április 4. tér 32.

Kovács István, Pécs, Kertváros u. 4.

185. REJTVÉNYÜNK

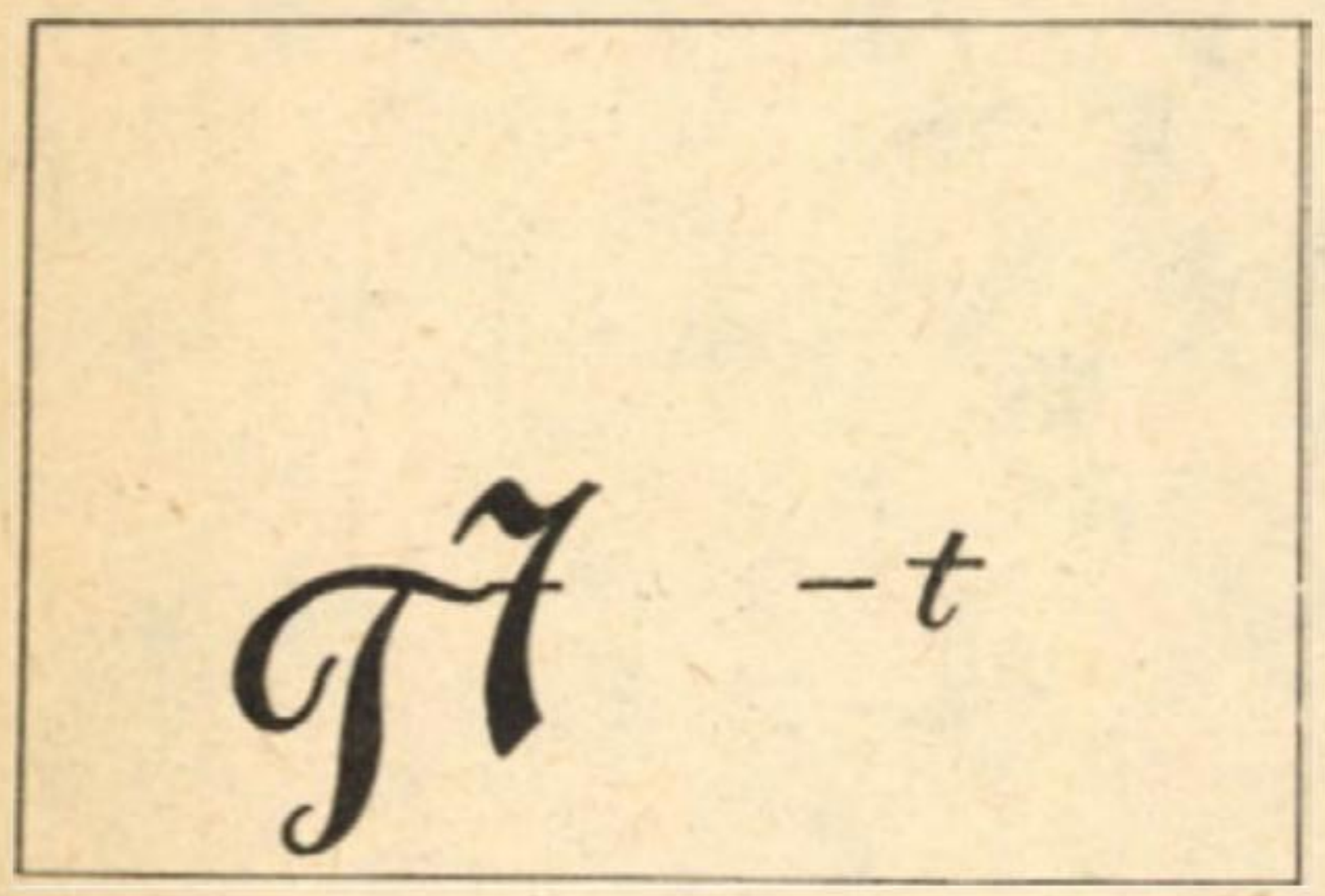

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 19-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában — 71.3030/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

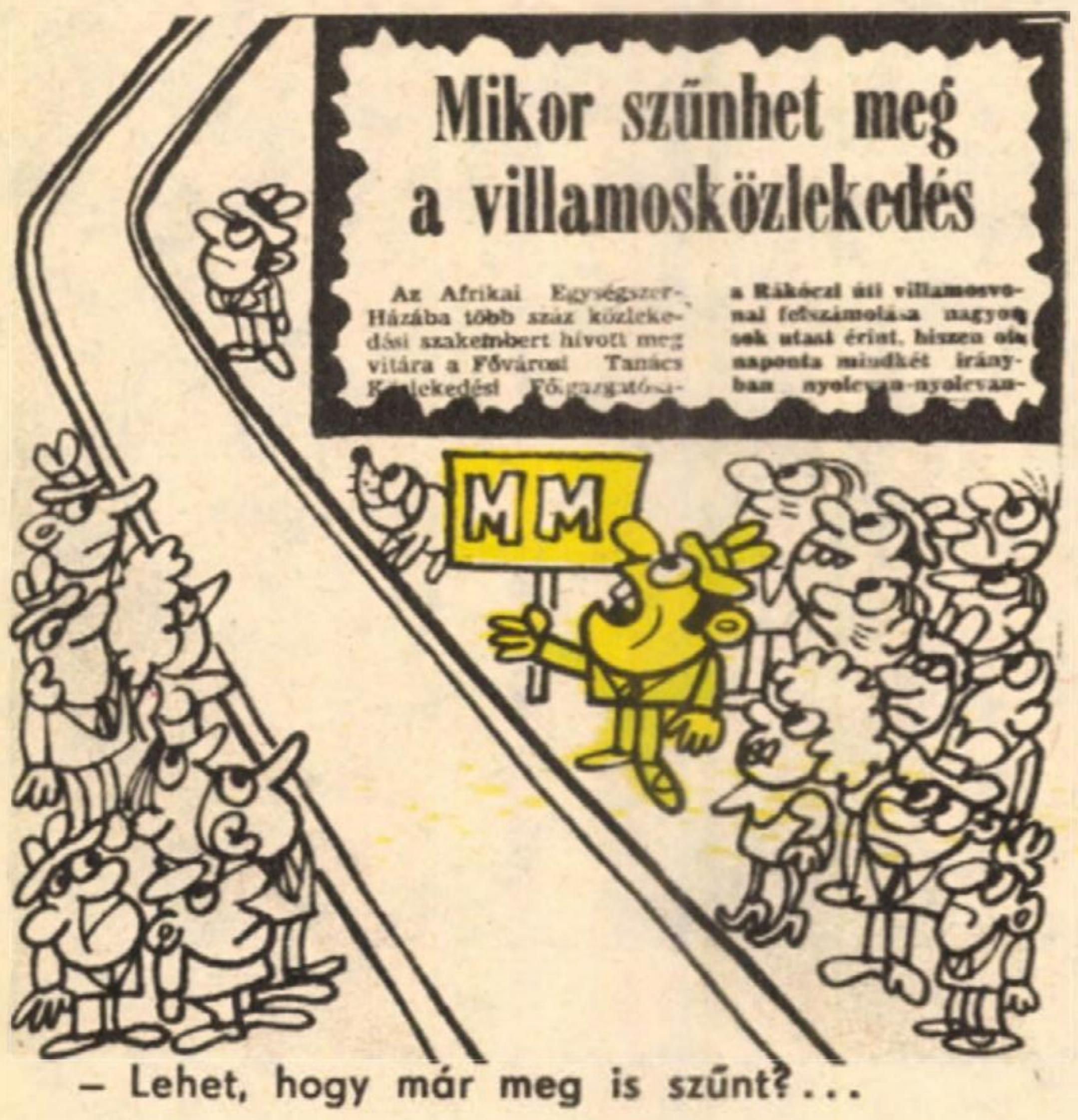
Mikor szűnhet meg a villamosközlekedés
Az Afrikai Egységszer-Házába több száz közlekedési szakembert hívott meg vitára a Fővárosi Tanács Közlekedési Főigazgatósá-
a Rákóczi úti villamosvonal felszámolása nagyon sok utast érint, hiszen oly naponta mindkét irányban nyolcvan-nyolcvan-
MM

– Lehet, hogy már meg is szűnt? . . .

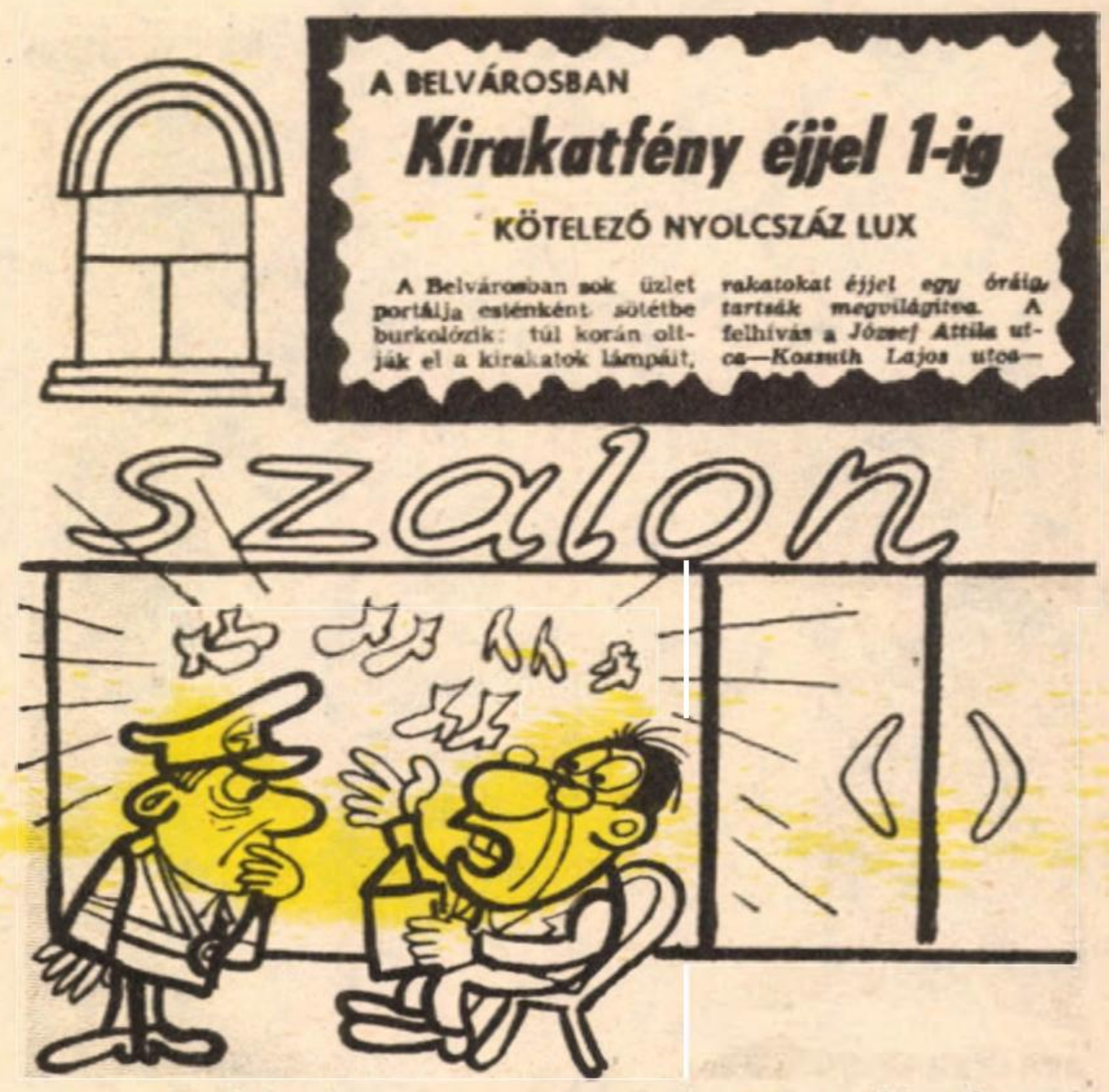
A BELVÁROSBAN
Kirakatfény éjjel 1-ig
KÖTELEZŐ NYOLCSZÁZ LUX
A Belvárosban sok üzlet portálja esténként sötétbe burkolózik: túl korán oltják el a kirakatok lámpáit,
rakatokat éjjel egy óráig tartsák megvilágítva. A felhívás a József Attila utca—Kossuth Lajos utca—
szalon

– A feleségem nem enged otthon éjszaka olvasni.

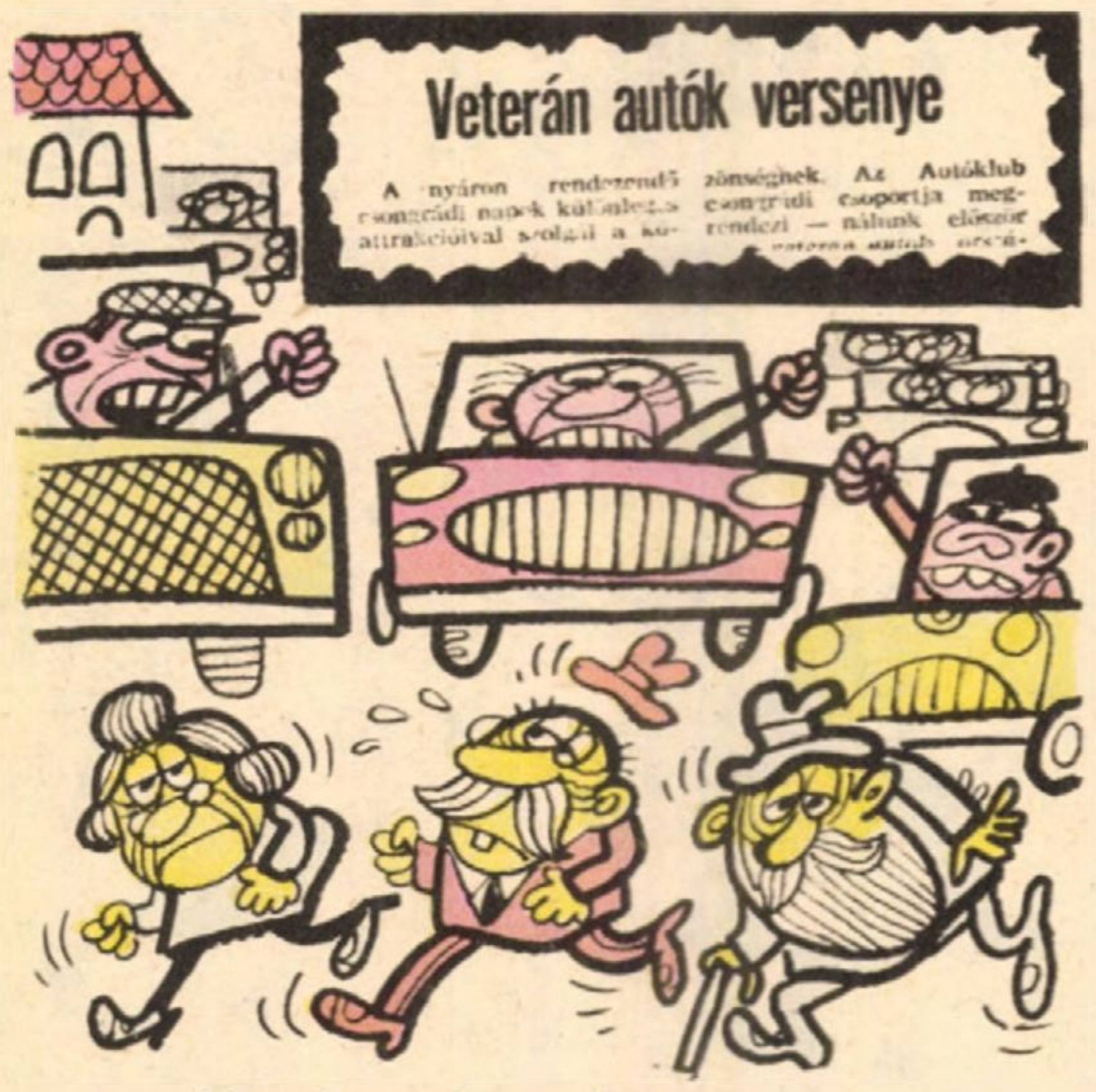
Veterán autók versenye
A nyáron rendezendő csongrádi napok különleges attrakcióival szolgál a kö-
zönségnek. Az Autóklub csongrádi csoportja megrendezi — nálunk először

Veterán gyalogosok versenye.

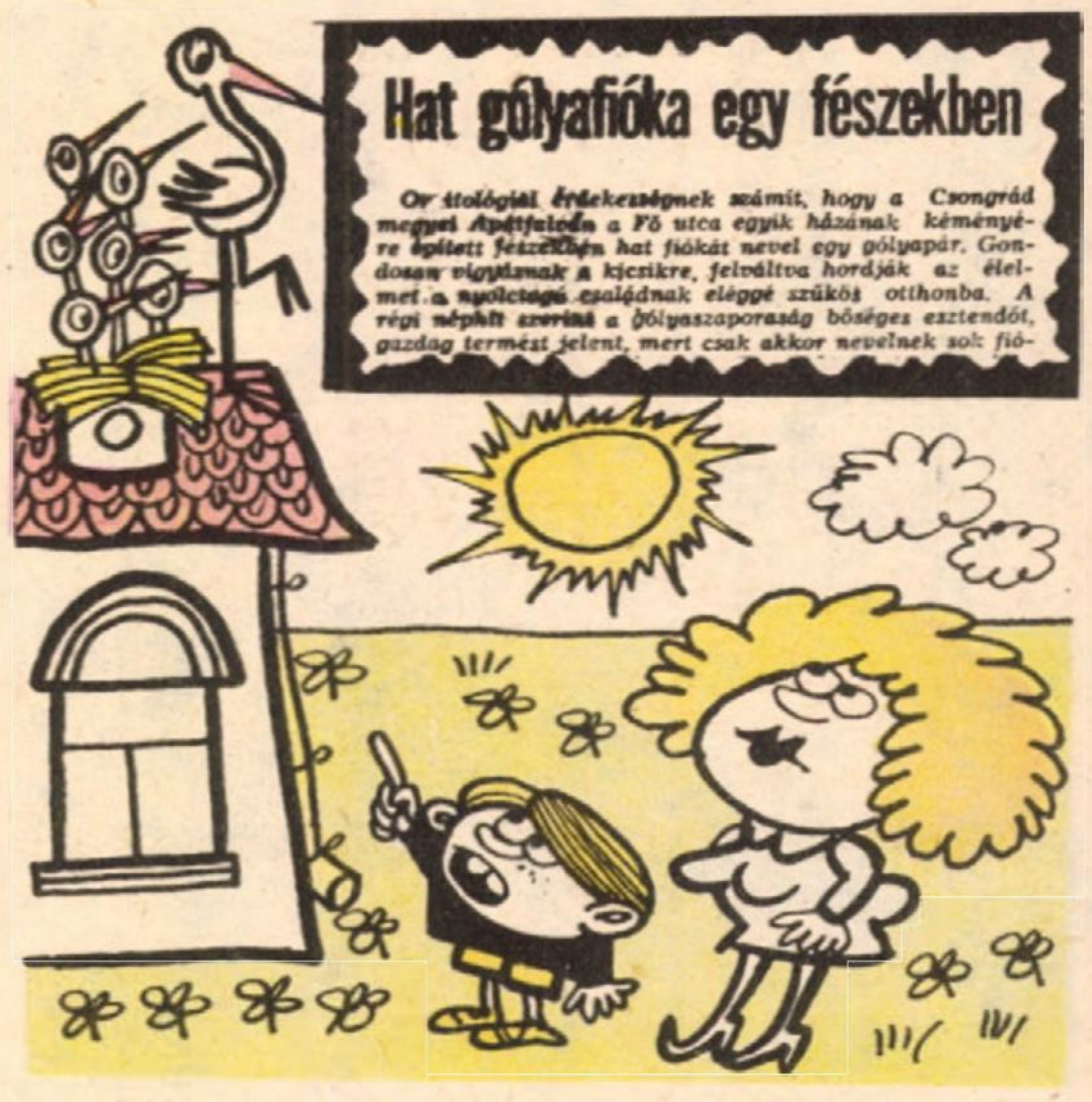
Hat gólyafióka egy fészekben
Ornitológiai érdekességnek számít, hogy a Csongrád megyei Apátfalván a Fő utca egyik házának kéményére épített fészekben hat fiókát nevel egy gólyapár. Gondosan vigyáznak a kicsikre, felváltva hordják az élelmet a nyolctagú családnak eléggé szűkös otthonba. A régi néphit szerint a gólyaszaporaság bőséges esztendőt, gazdag termést jelent, mert csak akkor nevelnek sok fió-

– Látod, anyu, azért nincs kistestvérem, mert ez is saját magának szállít!

TEVESZERELEM

A Szaharában ég a nap heve,
s a pálmák alatt hűsöl két teve.

A pihenőben — mert hát ilyen is van —
eldiskurálnak egy kis oázisban.

— mit mondjak, drágám, . . . ez az Ibrahim,
egy ostoba, beképzelt lomha hím.

A jóságomért marással fizet,
s eliszik mindent. Minden csöpp vizet.

A közelébe menni sem merek,
mert rúg és köpköd, mint az emberek.

Tudom, azt mondod, hibás vagyok én is,
dehát bevallom, néha mégis, mégis.

Ha lágyan ráborul a vállamra,
úgy kell nekem, mint egy púp a hátamra.

Szőnyi Zoltán

FEKETE HUMOR

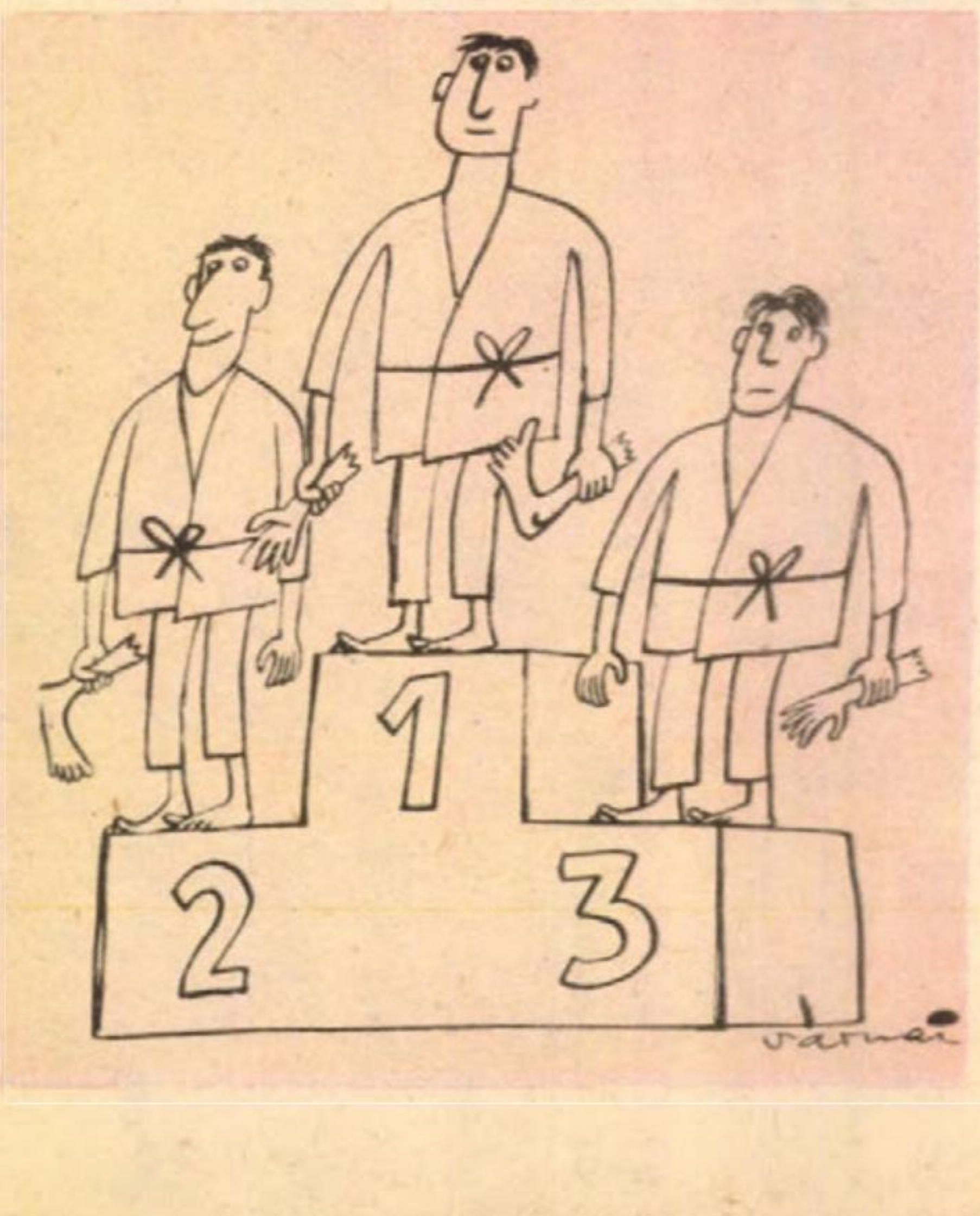

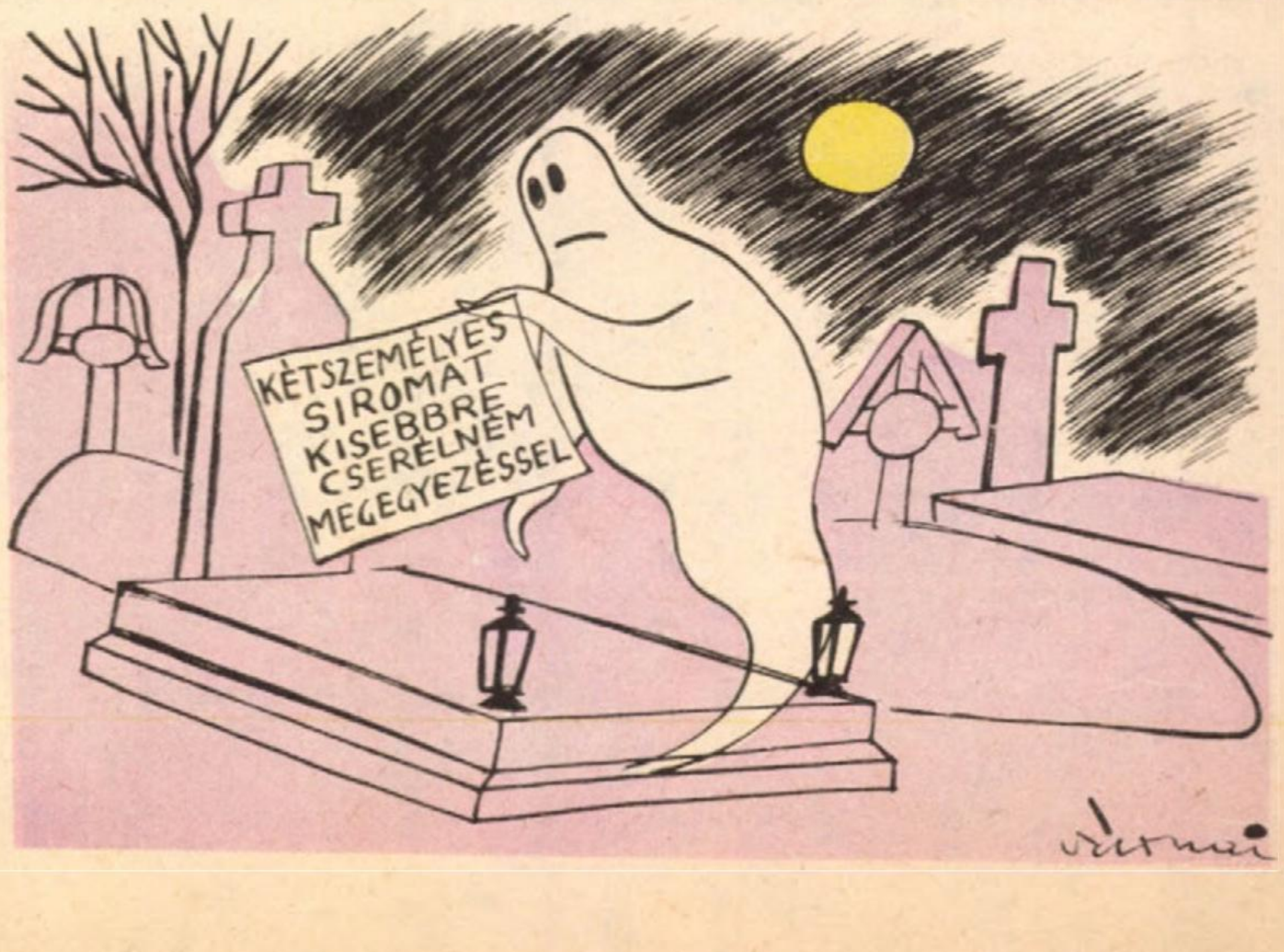
KÉTSZEMÉLYES SIROMAT KISEBBRE CSERÉLNÉM MEGEGYEZÉSSEL
Várnai

A SZOKNYAVADÁSZ

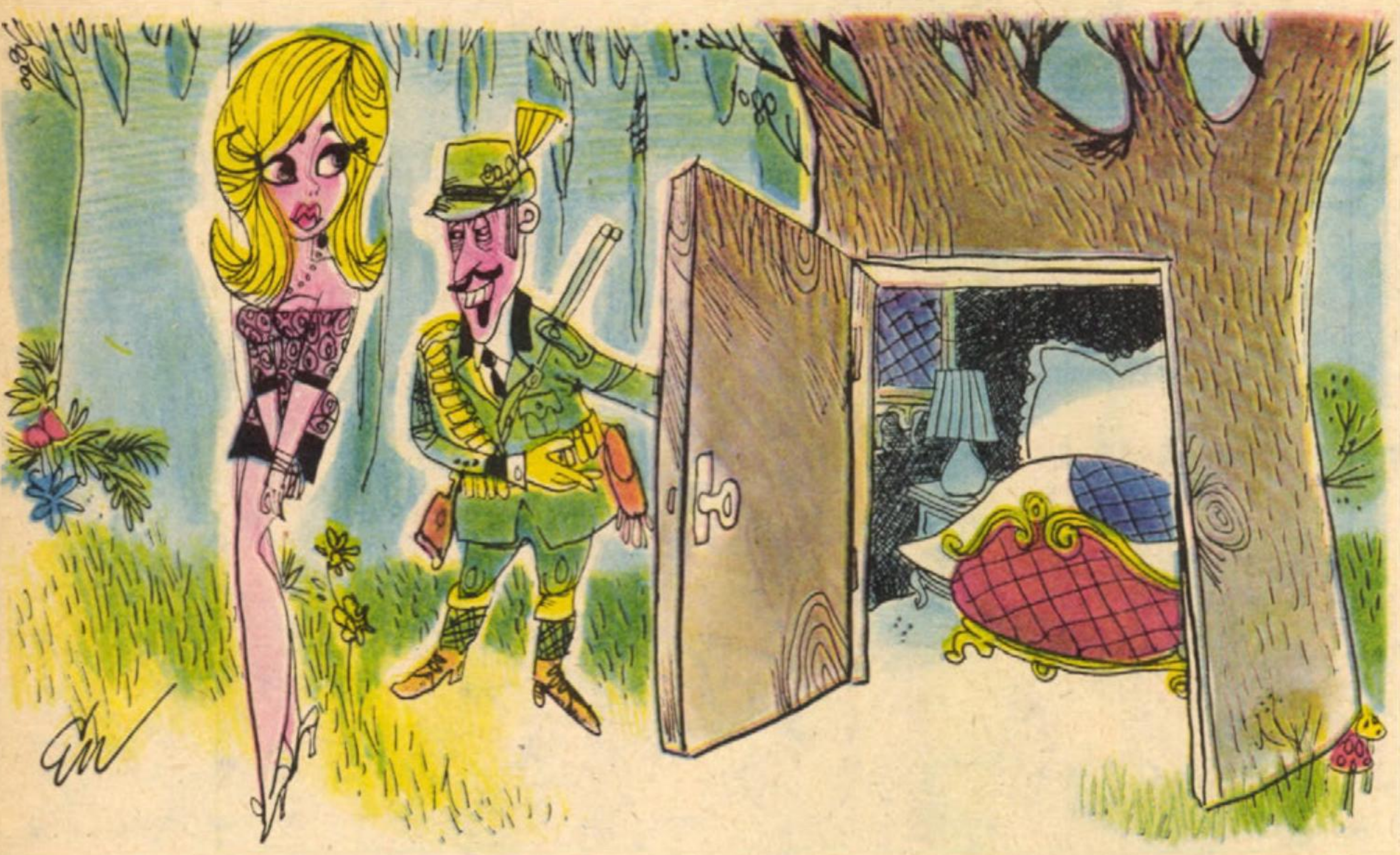

FELHŐSZAKADÁS

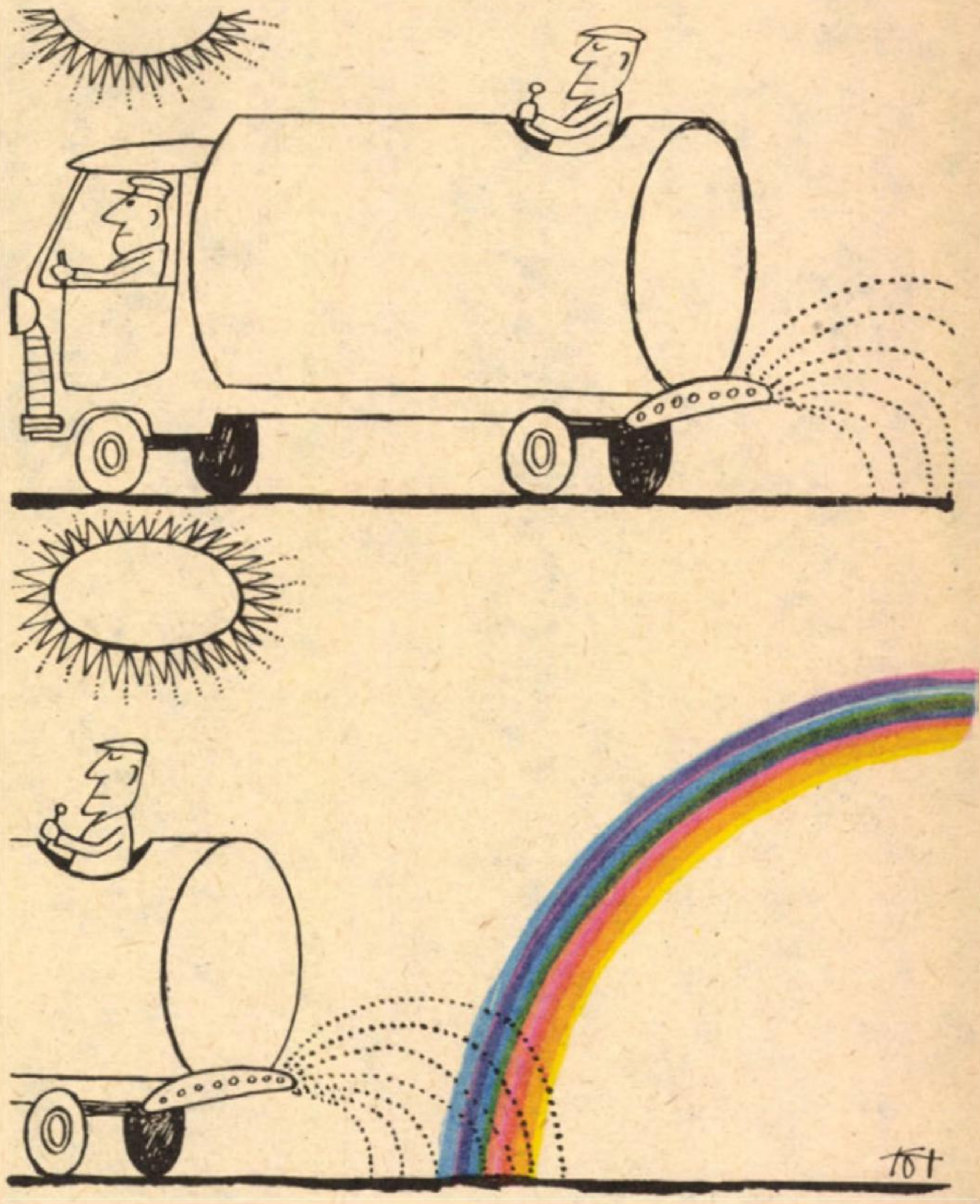

FÉLTÉKENYSÉG

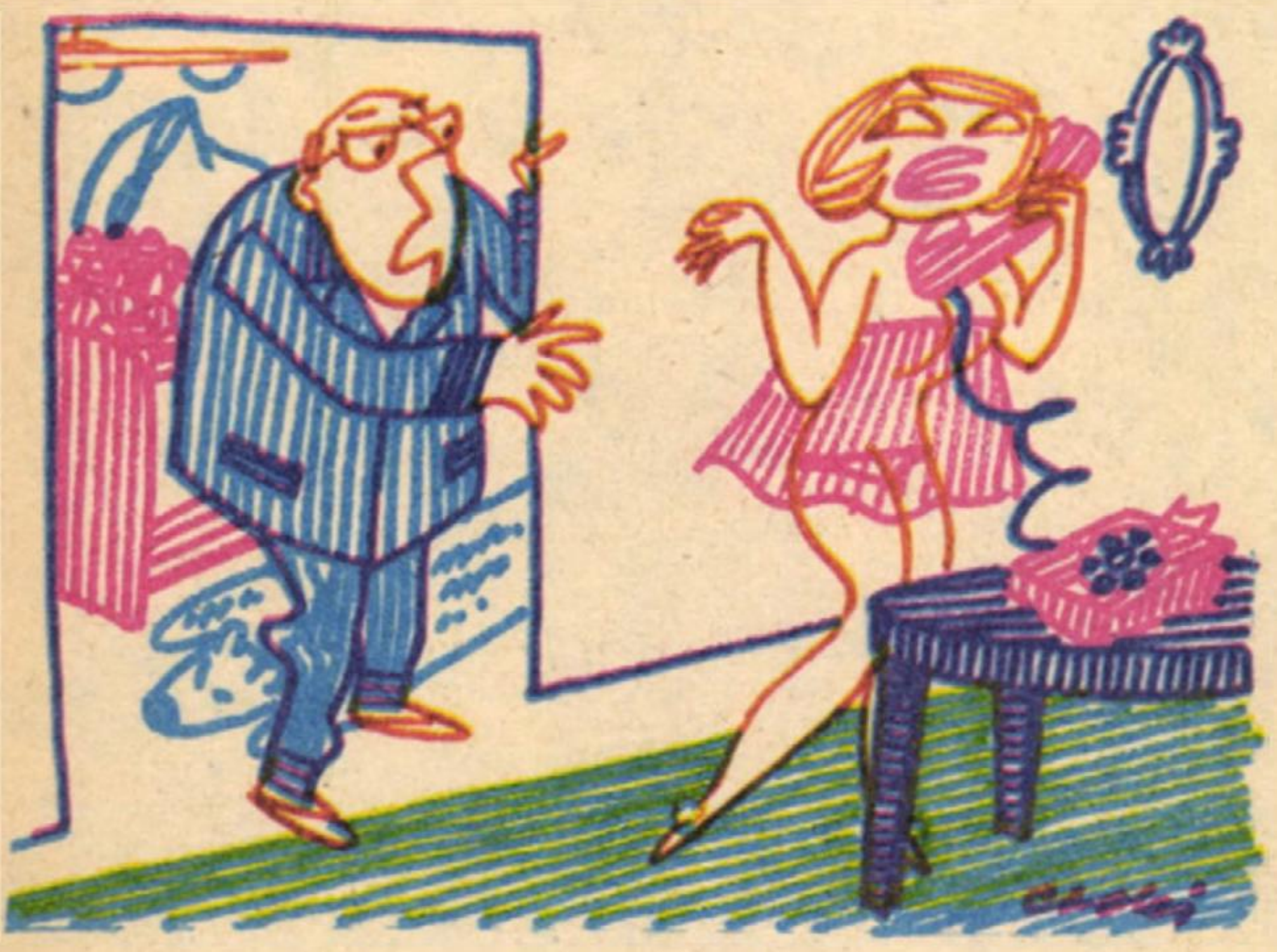

– Szégyelld magad! Ilyen pucéran enyelegsz egy idegen férfival!

ÉLENK EGYETEMI ELŐADÁSOK

Richard Eakin professzor, aki Berkeleyben tanit a kaliforniai egyetemen, sokáig töprengett azon, hogy miért unatkoznak a hallgatók az egyetemi előadásokon. Rájött arra, hogy bár az előadások esetleg érdekesek, a külsőségek egyhangúak. Ezért új rendszert vezetett be. Ha Darwinról tartott előadást, szinházi szakemberrel Darwinnak maszkiroztatta magát, s mint egy Darwint játszó szinész lépett a hallgatóság elé. Tartott már előadást mint Mendel, Lamarck és Platón. Most egy kicsit zavarban van, mert a neandervölgyi emberről készül előadást tartani.

GÓLYAHÍR

Apátfalvi kémény
Kis gólyafészkében
Hat gólyafióka
Nevelkedik szépen.

Röptében egy fecske
Rögtön megjegyezte:
„Látom gólya papa,
Maguknál nincs egyke.”

Gólya mama erre
Így szólt: „A kis kölykök
Nem mondhatják azt, hogy
Nem a gólya költött.

De nem is neveljük
Soha őket sexre,
Szép gólyameséket
Mondunk nekik este.

Másban is van részük,
Ehetnek, ihatnak,
Reggelire mindig
Primőr békát kapnak.

Ha kevés a béka,
Teszek én ez ellen,
Most is egy szép kígyót
Melenget a mellem.

Persze visszatérül
Fáradságunk télen,
Nyolcan szerzünk cuccot
Majd valahol délen.”

Hidvéghy Ferenc

PONTOS ÜGYINTÉZÉS

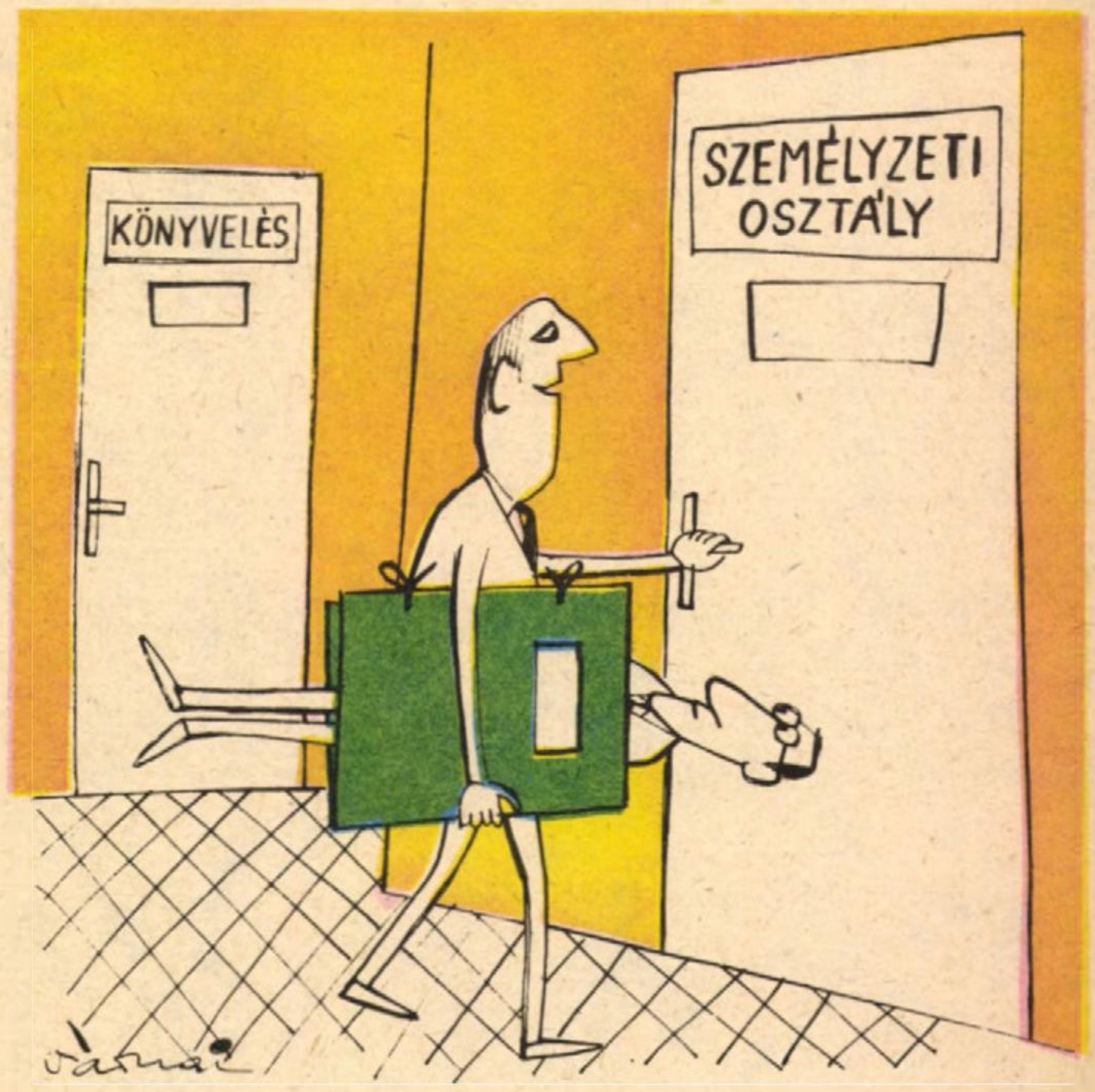

BUJTATOTT MUNKAERŐ

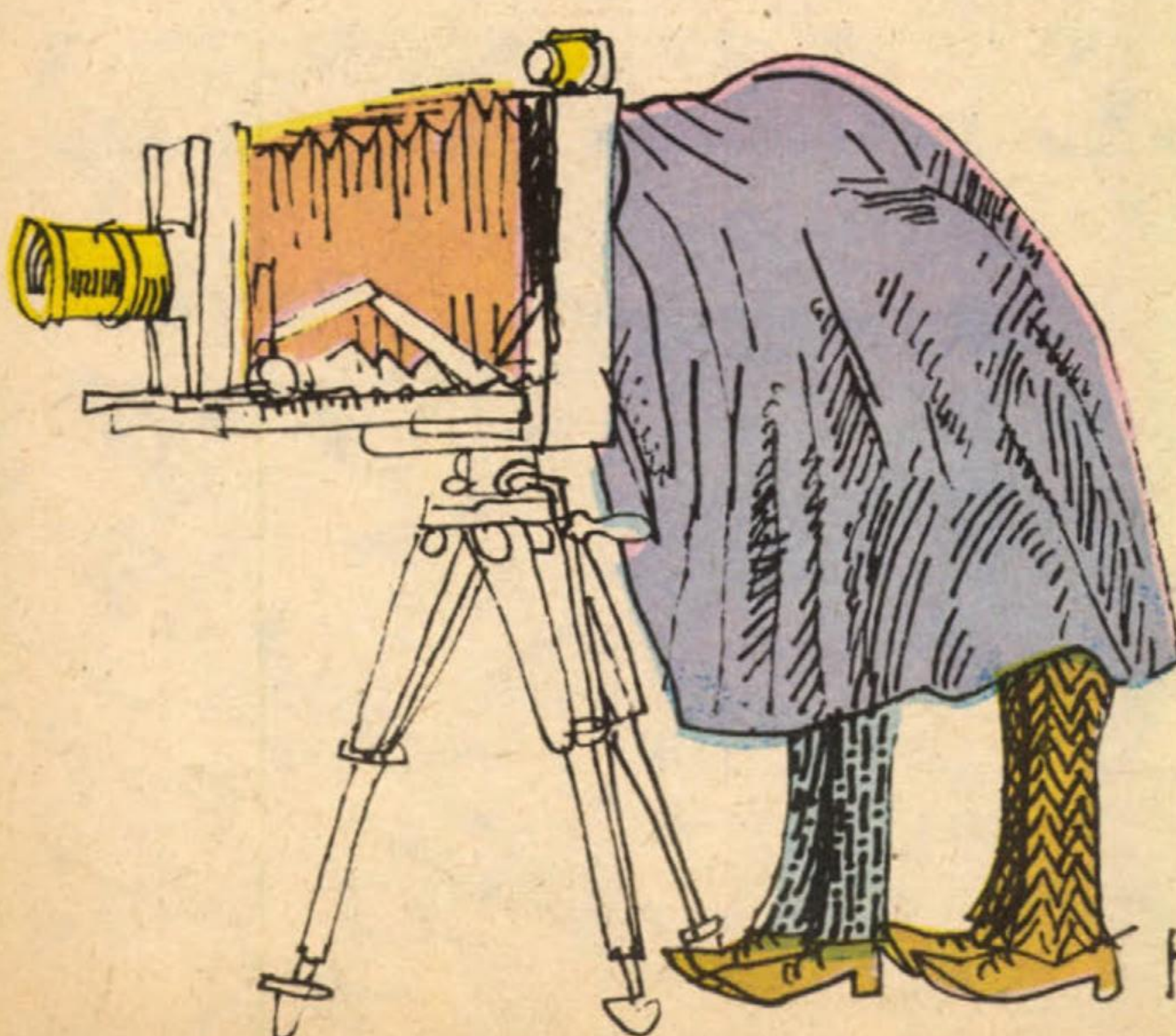

A BEOSZTOTTAK GYÖNGYE

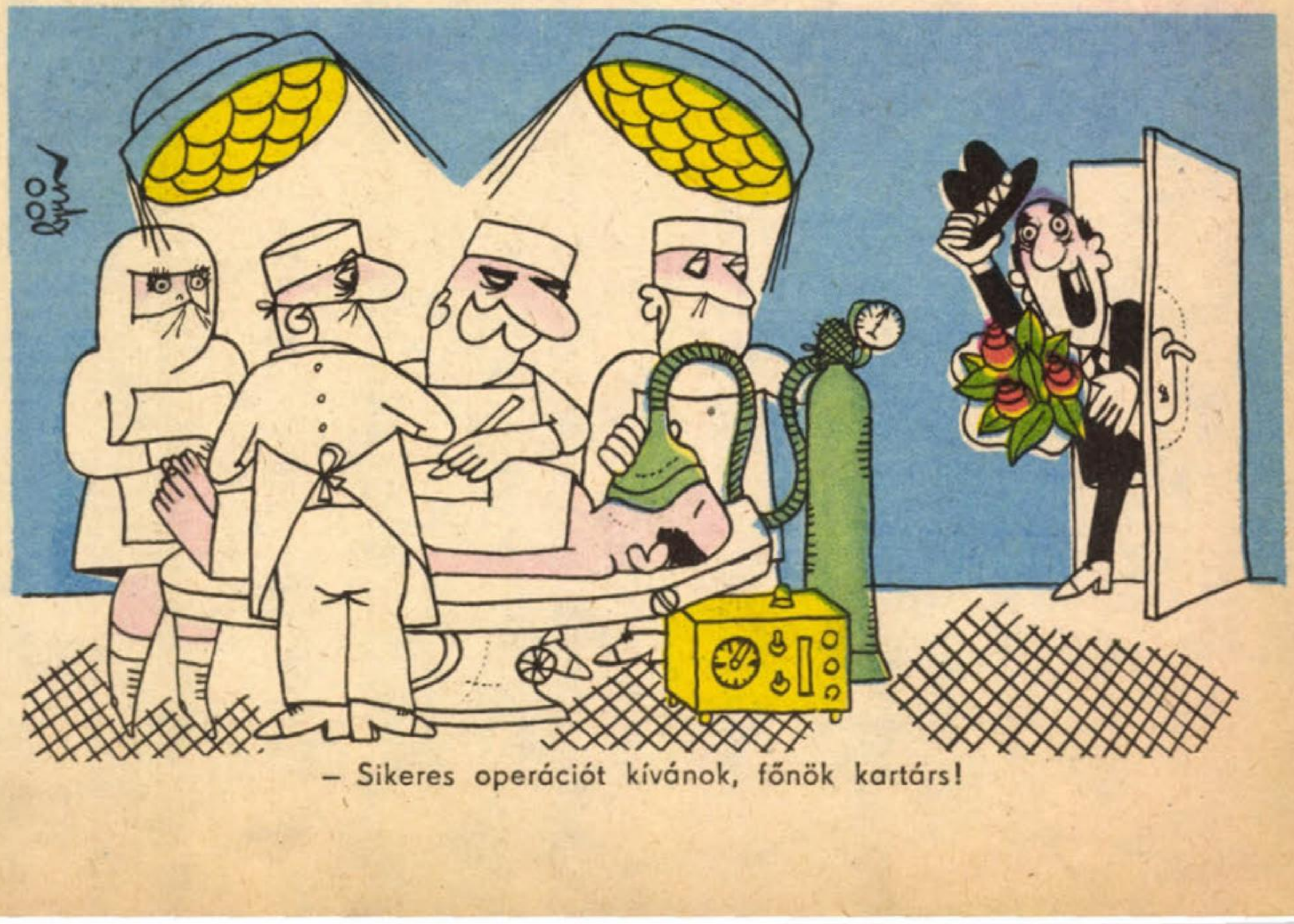

– Sikeres operációt kívánok, főnök kartárs!